

TARTALOM

ALANORI KRÓNIKA

KITIN LÁZADÓ	2
Meise ismét barátokzik	
MESEDÉLUTÁN	6
Hogyan zajlik a harc a Káosz Galaktikában	
KAPCSOLATOK	8
Kihez fordulhatsz az Árnyékmagyarországon?	
AZOK A RÉGI SZÉP IDŐK...	12
A fantasy novella folytatása	
KÉRDEZZ-FELELEK ROVAT	18
HKK kérdések és válaszok	
VERSENYBESZÁMOLÓK	20
Hírek a HKK Gáláról és a békéscsabai versenyről	
HOGYAN CSINÁLJAM?	23
HKK feladvány	
HKK TOPLISTA	26
Az első szám kérdőíveinek értékelése	
A HATALOM SZÖVETSÉGE	28
HKK versenyzők alakuló szövetsége	
ÁRNYÉKTŰZ	30
TF novella Tráki Vlagyimirről	
SETÉT PATKÁNY NAPLÓJA	36
Na, vajon most mi van benne?	
KÁOSZ GALAKTIKA	38
Statisztikák, ismertető	
TÖRVÉNYTÁR KEZDŐKNEK	39
Egy rövid novella a Shadowrun világából	
GHALLA NEWS	40
Mi minden történt Erdauinon?	

Szerkesztői üzenet

A korábbi számokban itt tartalomismertetést találhattatok, helyett most néhány bejelentést tesztek. Először is: alakulóban van a HKK versenyzők egyesülete, a **Hatalom Szövetsége**. Az érdeklődők a 28. oldalon olvashatnak róla bővebben. A kártyaversenyek szervezői pedig az utána következő írást nézzék át figyelmesen. Jó hír a Shadowrun rajongói számára: Az összes kérdésre válaszol Sabc, a gögyis dekás (persze nem csak dekások, hanem utcai szamurájok, hermetikus mágusok, közvetítők és mindenki más kérdéseit is várjuk).

Figyelem! Ha írtok valamit az Alanori Krónika szerkesztőségének, akkor minden témát (vélemény, cikk, ötlet, TF-es hirdetés, megfajítás, HKK kombó, kérdés stb.) külön lapon küldjétek! Tehát különálló papírra kerüljön például a HKK megfajítás, megint másikra a kérdések, és egy újabbra a Ghalla News hirdetés. Minden lapra írjátok fel a neveteket, a címeteket és ha van, akkor a karakterszámotokat! Ezzel nagyban megkönnyítitek a munkánkat.

Még egy nagyon fontos dolog: A Beholder Bt. rengeteg levelet kap különböző ügyekben. Az összes levélre sajnos képtelenek vagyunk válaszolni. Ezért kérem azokat, akik például véleményt vagy ötleteket küldenek, hogy ne sértődjenek meg, ha nem kapnak választ. Mindenki levelét elolvassuk és figyelembe vesszük, de elsőseget élveznek a problémákkal hozzánk forduló, ezután pedig a kérdésekkel ostromló levelek következnek. Ez utóbbi kategória már kimeríti a válaszadási kapacitásunkat. Köszönöm a megértést.

DANI ZOLTÁN

ALANORI KRÓNIKA

I. évfolyam 4. szám – Megjelenik havonta

Főszerkesztő: Dani Zoltán

Szerkesztő: Tihor Miklós

Nyelvi lektor: Borbély György

Tördelő szerkesztő: Erdős Árpád

Grafikák: Cziráki Gergely, Fischer Tamás, Mojzer Krisztina

Borítófestmény: Gógós Károly **Borító:** Prekop László

Felelős kiadó: Mazán Zsolt

Kiadja: Beholder Bt. **Megrendelhető:** 1680 Budapest, Pf.:134.

Készítette: Kópia Kft., Kiskunhalas

Felelős vezető: Lichtenberger Tibor

ISSN 1219 770 X

Megrendelhető a Beholder Bt. címén, megvásárolható a szerepjáték-boltokban. Hirdetésfelvétel a Beholder Bt.-ben. A lapban megjelent szöveges és illusztrációs anyagok átvétele, másolása, illetve bármilyen módon történő felhasználása csak a Beholder Bt. engedélyével lehetséges.

Fel nem használt kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A Shadowrun a Fasa Corp., A Magic: the Gathering a Wizards of the Coast, a Türlélők Földje, a Káosz Galaktika és a Hatalom Kártyái Kártyajáték (HKK) a Beholder Bt. bejegyzett védjegye.

KITIN LÁZADÓ

„Kérdés: Ki az, aki az űrben mindenkinél többet ér?

A helyes válasz: A kapitány.

Kérdés: Mi az, ami az űrben mindennél többet ér?

A helyes válasz: A szabadság.

Kérdés: Miért megy a kapitány az űrbe?

A helyes válasz: Azért, hogy szabad legyen.”

A végzett űrkadétok kapitányi esküjéből

Meise Van Dark megbűvölten bámulta a *Lázadó* központi képernyőjét betöltő képet. Bár nem tartotta túlzottan romantikus alkatnak magát, most mégis ellágyult. Kevés olyan dolog akad a világon, amelyik szebb lehet annál, mint ami egy naprendszer elhagyásakor táruul az űrjáró szeme elé.

A kapitányok kiváltsága.

Nem az a lényeg, hogy kicsi-e vagy nagy a hajód. Az a fontos, hogy egyedül a tied. A hídon a te szavad a törvény, a legénységed azt teszi, amit te mondasz. A magad ura vagy.

Semki sem parancsolhat neked.

Hátad mögött a nappal, kifelé úszol a végtelen, szabad űr jeges ragyogása felé. Kiemelkedsz a bolygók síkjából, magad mögött hagyod a gravitáció örvényeit, és eljuthatsz oda, ahol sem az árnyék, sem a fény nem torzíthatja el a lehetetlenül távoli csillagok dermesztő, sokszínű ragyogását.

Drágakövek az Ég sötétjében.

Költői, giccses kép? Meisének tökéletesen megfelelt. Még néhány óra út, és elérik a Neferti rendszerének határát. Már régen elhagyták a tizenkettedik bolygó pályáját, és kifelé tartottak az aszteroidaöve-

zetből. A lánynak nem lett volna kifogása az ellen, hogy az út hátralevő részét az inszektoidoknak háttat fordítva, az űrben gyönyörködve tegye meg.

Ilyen távol a központi csillagtól ritkaság, hogy ennyi kisbolygó kavargojon az űrben, ám Meise ismerte a jelenség szörnyű magyarázatát. Kétszáz esztendeje még tizenhárom bolygó keringett a Neferti körül. Az emberek szektorának peremvidékén mindenki ismerte a gazdag és öntelt bányavilágot.

Azután felbukkantak a mezonok...

A rendszer világainak egyesített flottája talán megbirkózhatott volna egy zarg támadással, de a mezon űrszörnyeteg ellen semmi esélyük sem volt. A mai napig sem tudja senki, hogy milyen fegyvert vetett be az ellenség. A tizenharmadik bolygó – és négy milliárd lakója – darabokra robbant.

Vérben született az új aszteroidaövezet.

Más csillagok kisbolygói évmilliók óta többé-kevésbé kiszámítható pályán keringenek, térképek készültek róluk, a kapitányok ismerik tulajdonságaikat. A Neferti aszte-

roidái instabilak. Kétszáz év semmi a kozmosz időtlen végtelenségében, az övezetben a káosz az űr. Nincsenek térképek, nincsenek megbízható átjárók.

A helybeliek azért nem panaszkodnak. Az önellátás ugyan keserű dolog, ám az aszteroidapajzs nemcsak a kereskedelmet nehezíti meg, de minden orbitális pályán keringő turbólézer-ütegélnél jobban távoltartja a nemkívánatos látogatókat. Néhány kapitány pedig – különféle okokból – mégiscsak nekivág az örvénylő űrnek. Van aki pénzsóvárságból, van akit a kalandvágy hajt, de olyan is akad, akit az örület. Aztán ott vannak még azok, akiknek teljesen érthetetlenek az indítékaik.

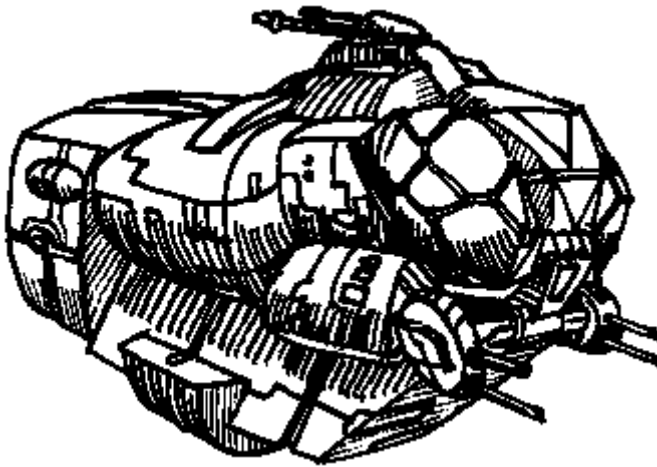
Mint például Kitin.

– Hé, szörös, vegyél még aromát.

Kszossz, a gépész biztos jót akart – Meise már rájött, hogy a legénység legkisebb, hangyára emlékeztető testfelépítésű tagja igyekszik mindenkire rendesnek lenni – csak sajnos még nem szokott hozzá, hogy az emberek bőre mennyire érzékeny. A lány karján, ott ahol az inszektoid hosszú csontujja megbökte, egy keskeny vércsík indult el lassan lefelé.

– Vigyázz Kszossz, tönkreteszed – gúnyolódott a *Lázadó* fegyvermestere. – A szörösökkel olyan finoman kell bánni, mint a frissen kelt lárvákkal.

– Semmi baj, gépész, tudom, hogy nem akartál bántani. Nem a

te hibád, hogy olyan keveset tudunk egymásról. Adj egy kicsit!

Kszossz az ujjára bökött néhány lédús levelet, és ügyesen a párologtatóba csúsztatta. A csillogó szelencét a lány elé dugta.

– Jó mélyen szívđ be! – ciripelte. – Akkor sokáig frissen tart.

A lányon kívül csak a két rovar pihent a forró és párás készenléti kamrában. Az aszteroidákat maguk mögött hagyva rájuk már nem volt szükség. A munka neheze a kapitányra és a pilótára hárult. A lehető legkisebb energiavesztéssel, a pajzsok túlterhelése nélkül akartak áthaladni a kisbolygók övezetén. A belső ablakon át jól látták a hidat. Kitin a kapitányi emelvényen állt, és a pajzsokat kezelte. Mellette az álcázótiszt és a pilóta ült.

Szrrr, az álcázás nagymestere induláskor csúnyán meglepte a lányt. A hídra lépő Meise ugyanis meglepődve látta, hogy egy alacsony hancsi férfi áll a kapitány mellett. Döbbenet megtorpant, mire óriási ciripelés – röhögés – tört ki. A kínai megrázkódott, és a következő pillanatban az elégedett álcázótiszt állt a lány előtt.

Szkrisszen, a pilótán jól látszott, hogy fáradt, de még tartotta magát

valahogy. Átvette a manuális vezétést, míg tapasztalatlanabb társa az Agyból próbált kicsalni egy használhatóbb útvonalat.

– Nem viszel Szkrissznek egy kis aromát? – kérdezte Meise.

– Nem segítene rajta – felelte csüggedten a gépész.

– Hormonhiány?

– Hát te még erről is tudsz? – Kszossz ámulva nézett a lányra. – Ha minden ember ilyen lenne, lehet hogy könnyebben elvi...

Nem fejezette be a mondatot. Kitin hirtelen hátrafordult.

– Katona, a helyedre! – kiáltotta inszektoid nyelven.

A sáskaszerű rovar felpattant, és villámgyorsan kirentott a szobából. Már a fejére illesztette tűzvezető sisakját, mire a lány szóhoz jutott.

– Mi történt, kapitány? – szólt a fordítókészülékbe.

– Két Halálmadár közeledik felénk. Attól tartok, észrevettek minket.

– Csapda?

– Nem hiszem. Csak most érkezettek. Nézd meg, milyen közel vannak egymáshoz. Ha ez csapda lenne, akkor az egyik a hátunk mögött bukkant volna elő.

Az inszektoid kapitány kézcsapja emberi szemmel követhetetlen sebességgel táncolt a billentyűkön. Kitin tudta, hogy a *Lázadónak* nincs esélye két Halálmadár ellen. Még akkor sem, ha a Mercator Delta olyan erős, gondosan megválogatott fegyverzettel rendelkezik, mint az ő hajója. Hiába a Magnetic X2 pajzs, hiába a két rettenetes tűzerő Needle lézerágyú és a hajó gerincébe épített, még avatott szemmel is csak nehezen felfedezhető rakétavető, a mezon ragadozók arzenálja mellett eltörpült az erejük. Zargokkal vagy kalózzokkal nem lenne nehéz elbánni, de a mezonokkal...

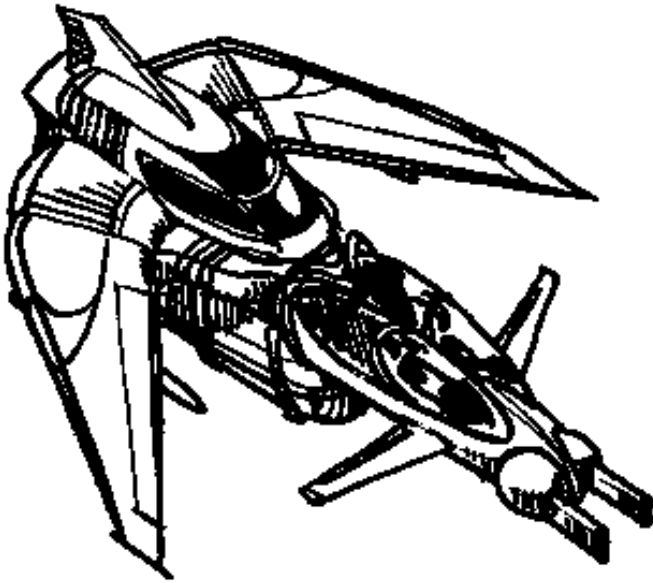
A kapitány egy pillanatra felnézett a műszereiről, és az embereire pillantott.

Igen, ez a legnagyobb baj, gondolta. Már alig állnak a lábukon. Túl sokáig voltunk távol a hazai kikötőktől. Lehet, hogy ezúttal elvettem a sulykot.

– Megpróbálnak a hátunk mögé kerülni, hogy kiszorítsanak a nyílt űrbe. Ott azután egykettőre végeznének velünk.

A Halálmadarak villámgyorsan közeledtek. Parányi pontként már a vizuális képernyőn is láthatóvá váltak. Még lőtávon kívül voltak, de Katona műszerei jelezték, hogy a mezon támadók radarjai befogták a *Lázadót*. A harcos megigazította sisakját, és még egyszer ellenőrizte a fegyverrendszereket. Egy pillanatra sem kételkedett abban, hogy elkerülhetetlen az összecsapás. Élvezte a küzdelem előtti feszültséget, azokat a rövid, sordöntő másodperceket, amíg agya szinte egybeforrított imádott fegyvereivel.

A hajók Agya persze a katonáknál sokkal pontosabban és gyorsabban tudta volna irányítani a fegyverzetet, ha nem lettek volna azok a kegyetlenül hatékony zavaróbe-

rendezések. Még a legkisebb zarg portyázó roncsai között is megtalálták a parányi műszerkonténert, a mezonok pedig még tízmillió kilométeres távolságból is szét tudták zilálni a nem kellően védett rendszereket. A hajók Agyát oltalmazó páncélzat ma már szerencsére többé-kevésbé megfelelő védelmet nyújtott a zavaró sugarak ellen, de egyetlen kapitány sem merte volna a gépre bízni hajója védelmét.

Kitin szóltalanul bámulta a parányi ormképernyőt. A teleszkop szinte kézzelfogható közelségbe varázsolta a Halálmadarakat. A mezonok eltávolodtak egymástól, hogy teljesen kihasználhassák rettetetes tüzerejükét. Olyan tökéletes összhangban mozogtak, mintha egy és ugyanaz a pilóta irányította volna mindkettőjüket. A kapitány akaratlan ámulattal nézte az ezüstösen csillogó, karcsú, elegáns gépeket.

– Ha nekünk is ilyen hajóink lennének! – gondolta.

Bár azon kevesek közé tartozott, akik már láttak mezon hajót, és

túlélték a végzetes találkozást, még így is komoly erőfeszítésbe került leráznia magáról az idegen technika varázsát. Mit érezhetett az Óidők kapitánya, aki a honi galaktikában először találkozott a könyörtelen hódítók lenyűgöző űrhajóival?

A pillanat tötrészéig tartó álmódosásából Szkrissz hörgése riasztotta fel. A pilóta hosszúkás feje előrebukott, rágói közül sárgás lé bugyant elő. Az inszektoid összecsucsklott, és a padlóra zuhant. A hajó ötös Agya azonnal átvette a gazdátlanlanná vált kormányt, ám néhány kötömb még így is túl közel került. A pajzsok szerencsére könnyedén elhárították őket.

– Kszossz, Van Dark! Vigyétek az orvosi kabinba! Fájdalomcsillapítót és altatót neki! Átveszem a kormányt.

Két gombnyomás, és a kapitányi panel közvetlen irányítása alá vonta a kormányt. Kitin gyors pillantást vetett a közelben keringő sziklákra és bolygótorodékekre.

– Nincs értelme szembeszállni velük – mondta. – Megpróbálok elbújni. Visszamegyünk az aszteroidák közé!

Mielőtt bárki is ellenkezhetett volna, a *Lázadó* orra egy hatalmas, szabálytalan szikladarab felé fordult. Nem törődve a mindenfelől rájuk zúduló törmelékkel, a kapitány növelte a hajó sebességét.

A két támadó már a központi képernyőn is jól látszott. Hirtelen jéghideg fényű sugárnyalábok lövelltek ki belőlük. A menekülő hajó körül egy pillanatra erősen felizzott az erőpajzs gömbje.

– Űristen – sutogta Meise. – Iszonyúak.

Mintha csak egy háborodott elme lidéres álmai öltöttek volna testet. Az űr sötétjéből két csillogó, idegen szimmetriájú szörnyeteg száguldott feléjük. Nyoma sem volt a zargok ágas-bogas, a természetes eredet benyomását keltő lövegtornyainak, a mezon hajókból kábító, kegyetlen szépség áradt. A Halálmadarak felől most fehéren izzó, hideg fény villant fel.

– Ránk lőttek! – sikította Kszossz.

– Ne izgulj, dolgozó! – mordult rá a Katona. – Ez még csak a nyomjelző volt. Csupán bemértek vele minket. A java csak most j...

A következő pillanatban minden figyelmeztetés nélkül egy iszonyú csapás zúdult a kereskedőhajóra. A mezon fegyver nem a látható fény tartományában működött. A hajó belsejéből kisebb robbanások zaja hallatszott. Valami kigyulladt. A kapitányi hídon kialudtak a fények, csupán a vörös jelzőlámpák villogtak vadul. A gravitáció megszűnt, a különféle holmik és a megrongálódott berendezés darabkái össze-vissza repkedtek. A mesterséges gravitáció eltűnése azonnal kikapcsolta a

tűzoltó készüléket, de már így is túl sok víz és oltóhab lebegett mindenütt.

Meisét a plafonig vágta a robbanás. Bár feje sajgott, még mindig karjában tartotta a magatehetetlen pilóta testét. Megpróbálta túlvölteni a hangzavart.

– Kitin! Nehogy bekapcsold a gravitációt! Szétkenődünk a padlón. Fényt csinálj!

A kapitány nem törődött a zűrzavarral. A menedéket jelentő, mély árkokkal szabdalts felületű szikla már egészen közel volt, ám háromszorosan bebiztosított műszerein jól látta, hogy a Halálmadarak támadóalakzatba rendeződtek. A hátsó fogja fedezni az elülső gyilkos rohamát.

Még maradt egy kis idejük manőverezésre, de Kitin tudta, hogy nem ússzák meg ilyen könnyedén. Bárhogy is helyezkedjen, az egyik támadó biztos, hogy tüzelési helyzetben lesz.

A kapitányi panelről csak a két Needle lézert tudta közvetlenül irányítani. Kitin megérintett néhány gombot, és automata üzemmódra állította az ütegeket. A lézerek fél másodpercenként össztüzet zúdítanak az egyik célpontra. Az erejük ugyan kevés ahhoz, hogy komoly kárt okozzanak, de legalább összezavarják a mezonokat, akik minden bizonnyal megpróbálnak rájönni, hogy ellenfelük mi alapján döntötte el, hogy hol erre, hol arra a gépre lő.

A kavargó törmeléknek köszönhetően a Halálmadarak nem tudták kihasználni hihetetlen gyorsaságukat és manőverezőképességüket. Erőterek már a Needle sugarainak célbaérése előtt is fehéren ragyogtak, jelezve, hogy számos meteort kellett eltaszítaniuk.

A *Lázadó* tatja nézett az üldözők felé. Kitin egy hirtelen elhatározás-

sal minden energiát levett az elülső pajzsokról, hogy megerősítse a hátsó erőtereket.

Már csak másodpercek voltak hátra.

– Katona! Nyiss tüzet az összes fegyverrel! Nem számít, hogy lőtávolon kívül vagyunk. Bírjuk energiával. Le kell lassítanunk őket.

– Igen, kapitány – felelte a harcos.

Egyetlen impulzussal kiemelte a gyengécske Ruby ütegeket, és rákapcsolta őket a jóval erősebb Needle lézerekre. A Mercator Delta gerince olyan lett, mint a sündisznó háta. A lövegtoronyok lassan a mezonok irányába fordultak. A rakétavető automata töltője egy cirkálórakétát csúsztatott a kivetősínre. Katona tüzelni akart, amikor hirtelen jeges borzongás futott végig rajta. Csápjai élettelenül hullottak alá, és érezte, hogy valami égető önti el a torkát.

– Ne, csak most ne! – jajdult fel némán. – Átkozott hormonok!

Még egy pillanatig ki kell bírnom... Én vagyok a Katona!

Teste görcsbe rándult, de hihetetlen akaraterije még egyszer, utoljára diadalmaskodott az áruló, hitvány test felett. Egy végső impulzussal kioldotta az összes fegyvert.

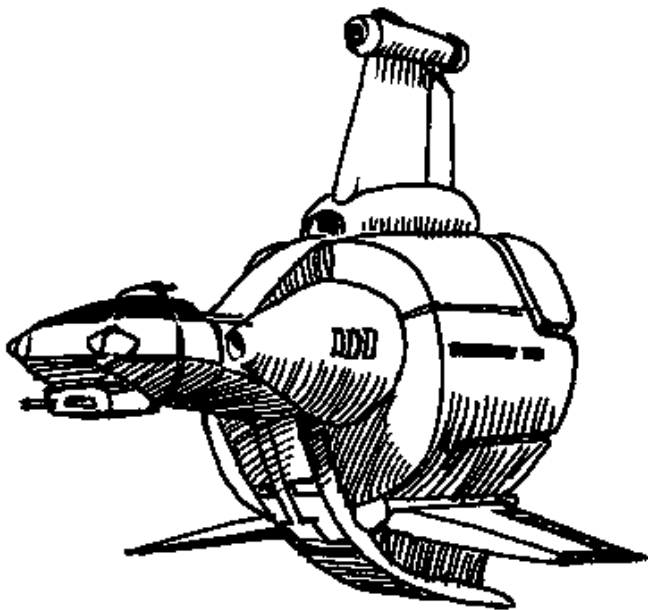
A mezonok, a váratlan energiaszint-növekedést látva azonnal lassítottak, és energiájuk nagy részét a fegyverekről levéve a pajzsukba töltötték.

Ez a néhány töredékmásodperc elég volt Kitinnek ahhoz, hogy a gigantikus szikladarab árnyékába juttassa a hajót. Traktorsugarakkal a kőhöz láncolta a *Lázadót*, a szikla pedig hatalmas pajzsként eltakarta őket a mezonok elől.

Átmenetileg haladékokat kaptak. De csak átmenetileg...

(folytatjuk...)

VARGA A. CSABA

MESÉDÉLTÁN

Sziasztok! Arak-Nobilis H32 vagyok, a Neptun V3 nevű karnoplantusz hajó pilótája. Egy rövid történetet szeretnék elmesélni nektek arról, hogyan zajlott le az első harcunk a frissen vásárolt Mercator Gammával. Lexa-Bellina, hajónk kapitánya jó előre felkészült az áttállásra. A környező rendszereket körbejárva megvásárolta a szükséges felszereléseket. A két Needle lézer és a Magnetic X2 pajzs nagy dobozokba csomagolva várakoztak a jó öreg Béta rakterében. Amikor megérkezett a holofax, hogy kész a hajó, azonnal az Elador felé vettük az irányt. Szinte még le sem szálltunk, már ott is termett a Kolak & Kolak hangár egyik alkalmazottja. (Lehet, hogy nem minden nap rendelnek tőlük Mercator Gammát...) Beültünk a parkolóban várakozó cégjelzéses síklóba, és másodpercek múlva már ott is voltunk a kikötő határán levő raktárban, ahol már várt ránk az új csodamasina. Külsőre nem sokban különbözött az elődjétől, de alaposabban megnézve még egy olyan tapasztalatlan zöldfülü is, mint amilyen én vagyok, észrevehette az eltéréseket. A belső berendezések, a vezérlőpult és az irányítórendszer átvizsgálása után nem maradt egy fikarcnyi kétségem sem: megérte az árát, pedig közel kétszer annyiba került, mint az elődje. Még mindig az elektronika ellenőrzésével voltam elfoglalva, amikor egy kamion egy óriási trélerrel vontatva meghozta régi hajónkat, a Neptun V2-t. A szerelő- és rakodórobotok azonnal hozzáláttak a felszerelés átpakolásához. Próbáltam meggyőzni őket, hogy a régi Wesson lézer helyett azonnal a két Needle-t szereljék fel, de hajthatatlanok voltak. Ezek a szere-

lőrobotok teljesen kezelhetetlenek, mechanikusan végrehajtják a beléjük ültetett programot, azzal vége. Sebaj! Jobb, ha én csomagolom ki és szerelem fel az új ágyúkat a panelre. El is határoztam, amint a kikötőben leszünk haladéktalanul elvégzem mindezt, hadd lássa mindenki milyen tuti a hajónk. Nagyon jól mutat egymás mellett a Needle és a Big Blast Beam. Remélhetőleg az Agy jól fogja kezelni őket, függetlenül attól, hogy eltérő fejlettségi szintűek. (Elképesztő, hogy mennyivel több minden ráfér erre a hajóra.)

Másnap reggel egy rakomány platinával elindultunk a Maretin, a Lei zöld holdja felé. Már felszállás közben is éreztem, hogy milyen simán, hangtalanul emelkedik fel a hajónk. Utoljára még gyorsan ellenőriztem mindent, amíg testvérem, Hesler-Nobilis H32 kiszámította az útirányt. A legkisebb rázkódás nélkül értük el a megafénysebesség többszörösét kitevő utazósebességet, és alig egy óra múlva hasonlóan észrevétlenül lassultunk le, amikor megérkeztünk a Maretin környezetébe. Az orbitális pályára állás és a leszállás mindig is egyedül az én feladatom volt. Ami általában rutineladat szokott lenni, most egy kicsit nehezebbnek ígérkezett, ugyanis a képernyőn megjelent két Scorpion körvonala. A szándékaik egy pillanatra sem hagytak kétséget bennem. Első gondolatom az volt, hogy a találkozást elkerülendő, egy miniugrással átrepülök egy másik bevezető pályára. Belltina tartásában egy pillanatnyi bizonytalanságot véltem felfedezni, de amikor feleremelte hosszú, még közöttünk karnoplantuszok között is vékonynak számító karját, már tudtam, nem fogunk meghátrálni.

Remin-Hortilis KL18, aki akkor csatlakozott hozzánk, amikor a Mercator Bétát felavattuk, azonnal bekapcsolta a fegyvereket. Eljött az ő ideje. Az ellenfél nem tűnt túl erősnek. A könnyű győzelem reményében vágunk bele a küzdelembe. A harc során nagyon fontos, hogy minél több meglepetéssel szolgáljunk az ellenfélnek. Az első meglepetés sajnos minket ért, és ez rossz előjelnek számított. Sokkal több Turbo Beam lézer volt rajtuk, mint amire számítottunk. A mocskok rendszeresen álcázzák a hajójuk felszerelését.

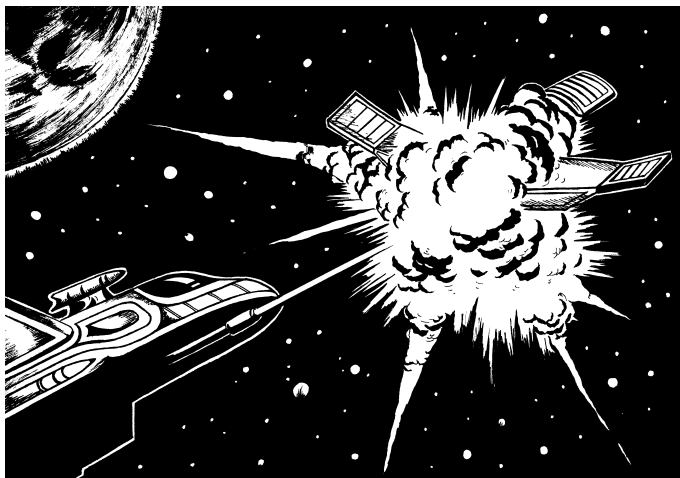
Amint lőtávolba értünk, egy ügyes pördüléssel mutattam be, hogy mit tud a jó öreg Arak. A hajó, méretei ellenére, meglepően gyorsan és pontosan követte a parancsaimat. Épp időben, mert néhány igen csúnya lézernyaláb söpört végig azon a helyen, ahol normális esetben lennünk kellett volna. Válasz-

képpen Remin mindhárom ágyúnk össztűzével üdvözölte a közelédőket. Jó érzéssel a veszélyesebbnek tűnő Scorpion Lightningot célozta, a hajó körül felvillanó fények alapján nem is eredménytelenül. A sérülések mértékét nem volt időm felmérni, minden energiámat lekötötte a következő manőver. Gyors irányváltoztatásokkal próbáltam elérni, hogy az ellenfél ne tudja felmérni, hova irányozza a lövéseit. Szegény Remin ordított, hogy így nem tud célozni, de ez az ő problémája. Az eredmény nem is maradt el. A vaktában ellőtt energianyálábok betöltötték a horizontot. Sajnos mindkét kilőtt rakétánk célt tévesztett. Egy új manőverrel próbálkoztam (vesztünkre). Hirtelen lefekezve a hajót, az orrát az ellenfél felé fordítottam. „Ez ez, ez az, tartsd a célt, most széttövéöm!” kiabálta Remin. Végül sikerült is eltalálnia. Azonban óriási hibát követtem el azzal, hogy a másik hajóra nem figyeltem. Csak akkor vettem észre, hogy baj van, amikor a hátunk mögött megjelent a Sting. Az ágyúival nem okozott túl nagy kárt, hála a Magnetic X2-nek, de a pajzs leszívta az összes energiát, a reaktor pedig csak egy ágyú üzemeltetésére elegendőt termel. A Scorpion Lightning pánclázata mindenütt megrepesztett (valószínűleg nem használt pajzsot), de láthatóan még nem akart visszavonulni, mi viszont csak az egyik ágyúnkat és két rakétánkat tudtunk használni. Az egyik hajó még ép, a másik is harcképes, pajzsunk meg már semmi. „Mi lesz ebből a gyönyörű hajóból?” sóhajtottam. Próbálkozhatok én már akármmivel, ezt nem ússzuk meg ép bőrrel. Mindent egy lapra tettem fel: ha sikerül a Lightningot megfutamítani, akkor még van

némi remény. Az egész olyan volt, mint amikor két xeno bokszol: addig pofozzák egymást, amíg az egyikük össze nem esik, és közben egyáltalán nem törődnek a védekezéssel. A baj csak az, hogy minket oldalról is ütnek. A lézérágyúk tüze akadálytalanul hatolt át a működésképtelen pajzsra, lyukakat égve a hajónk pánclázataiba. Szerencsére egyik eszköz sem sérült meg. Két AWRD rakétánk szerencsére megtette a kellő hatást. Nem maradt csak egy ellenfél, bár az még teljesen sértetlen. Apró fullánkjai igencsak megkeserítették az életünket. Eljött az ideje a menekülésnek, ahol ismét megmutathattam, hogy mit tudok. A Scorpion Sting üldözőbe vett minket, elfogóberendezésével tett néhány sikertelen kísérletet a hajtóműünk megbénítására, de persze nem sikerült neki. Amint elértük a fénysebességet, már tudtam, sikerült meglépni.

PETRÁS GÁBOR

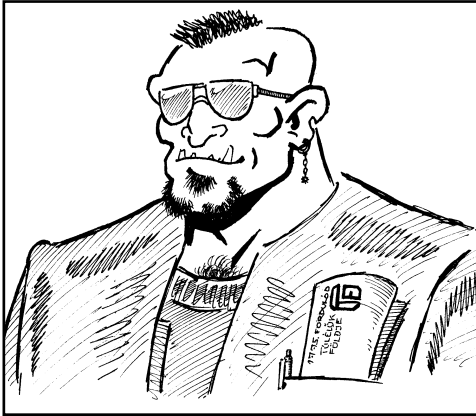

Árnyak között

1996. március 30-án került megrendezésre az első magyarországi Shadowrun verseny a Kondor Béla Közösségi házban. A rendezvény családias hangulatban zajlott le. A versenyzők élvezték a remek modult, melynek szerzőit, Nádori Gergelyt és Serflek Szabolcsot külön köszönet illeti. A maratoni versenyt végül a JMÉ (Jobb Mint az Élet) csapata nyerte, tagjai Pallang Gabriella, Ferencz Attila, Komáromi Péter, Tóvizi András és Fintor Béla voltak. Második helyen a System Shock, a harmadikon az Árnyjárók végeztek. Gratulálunk a helyezést elért csapatoknak!

BEHOLDER BT.

KAPCSOLATOK

ORK CSEMPÉSZ

„Nem voltam én ám mindig csempész. Megpróbáltam rendesen dolgozni, de felkopott az állam. A gyilkolás nem nekem való, így hát ez maradt. Végül is a javaknak csak el kell jutniuk a fogyasztókhoz, nem?”

IDÉZETEK

„Remélem, tudod, hogy mi most nem találkoztunk.”
„Behozhatom éppen, de csak veszélyességi felárral.”
„Sok a sóder. Kell a cucc, vagy nem?”

MEGJEGYZÉS: Az ork csempész felismerte, hogy az ő fajtájának egyre kevesebb munkaalkalom jut az egyre inkább a mamutcégek irányítása alá kerülő törp birodalomban. A Dunakanyar-hegység orkjainak erőszakos élete nem vonzotta, így aztán hamar a csempészetnél kötött ki. Jóllehet nem ez volt az eredeti életcélja, menet közben rájött, hogy jól lehet keresni vele, és így legalább főlős kalandvágát is élvezheti.

TULAJDONSÁGOK

Test: 6
Gyorsaság: 6
Erő: 5
Karizma: 2
Intelligencia: 4
Akaraterő: 2
Esszencia: 5,7
Reakció: 5

SAKÉRTELMEK

Elektronika: 2
Etikett (Céges): 2
Etikett (Utcai): 3
Tűzfegyverek: 3
Tárgyalás: 4
Távírányítás (Robotok): 4
Lopakodás (Vadon): 4

KIBERVER

Kiberfűl (magasfrekvenciás hallással)

FELSZERELÉS

(2) Felderítő robot (távírányító előkészítéssel)
Hőlátó szemüveg

Professzionalizmus szint: 1-2

TÖRP BÁNYÁSZ

„Azóta itt kaparászok a föld alatt. Nem mondom, hogy nagyon szeretem, de azért elég jól megélelem belőle. Mit is csinálhatnék a Bánya nélkül? Odafelett, humánok között? Neeem, az nem nekem való.”

IDÉZETEK

„Cyere, fizetek egy sört.”
„A feleségem megint papol, hogy nincs elég pénzünk. Jönne csak ő a bányába dolgozni!”
„Hagyj ki engem ebből az egészéből.”
„Nem szeretem én az ilyesmit.”

MEGJEGYZÉS: A törp bányász a Bakonyi Törp Királyság átlagos polgára. Nappal keményen dolgozik a bányában, este pedig sosem mulasztja el meglátogatni kedvenc kocsmáját. Békés, szinte nemtörődöm ember, akit a napi megélhetésén túl nem sok minden érdekel.

TULAJDONSÁGOK

Test: 4
Gyorsaság: 3
Erő: 6
Karizma: 3
Intelligencia: 3
Akaraterő: 4
Esszencia: 6
Reakció: 3

SAKÉRTELMEK

Robbantás: 2
Csákány: 3
Pusztakezes harc: 3

Különleges szakértelem:

Bányászati technikák: 3

FELSZERELÉS

Piszkos ruházat
Boxer

(2) Műérzet chip

Professzionalizmus szint: 1-2

TÜNDE ORIKALKUMCSEMPÉSZ

„Ez az egyik legtitisztább üzlet. Itt nincs annyi áskálódás, mint a nagyok között, és nem is annyira védtelen az ember, mint a kicsik. Itt, a határon a magam ura vagyok. Ha jól csinálom, meggazdagodok, ha rosszul csinálom, ott-hagyom a fogam. De se így, se úgy nem függök senkitől.”

IDÉZETEK

„Az tizennyolcezer nujen. Barátok között.”

„Ugyan mitől félnék?”

„Azt mondtad, hogy a nyugati határon?”

„Ha nem lenne orikalkum, ki kellene találni.”

„Szerintem minden mágus dilis egy kicsit, de pénzük az van, mint a pelyva.”

MEGJEGYZÉS: A tünde orikalkumcsempész felismerte az orikalkumkereskedelemben rejlő hatalmas lehetőségeket. Úgy döntött, hogy a nagy cégek árnyékában csinálja meg a szerencséjét, ezért a csempészetet választotta. Ravasz, mozgékony nő, aki mindig ott van, ahol az orikalkum és a pénz.”

TULAJDONSÁGOK

Test: 3
Gyorsaság: 7
Erő: 4
Karizma: 4
Intelligencia: 4
Akaraterő: 3
Esszencia: 3,5
Reakció: 5 (7)

SAKÉRTELMEK

Alkudozás: 3
Etikett (Céges): 3
Etikett (Utcai): 4
Tűzfegyverek: 4
Futás: 3
Lopakodás (Vadon): 5
Különleges szakértelem:
Pénzes buli megérezése: 4

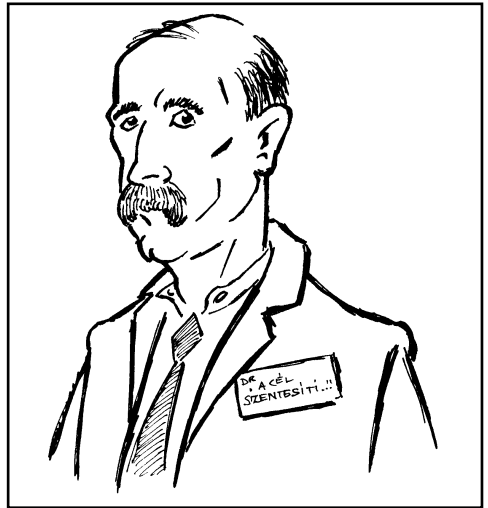
KIBERVER

Fegyverkapcsolat
Huzalozott reflexek (1)

FELSZERELÉS

Páncélmellény (2/1)
Zavarókészülék
Terepszínű öltözet
Uzi III (hangtompító, lézer célzófény,
2-es szintű visszarugáscsillapító)

Professzionalizmus szint: 2

YAMATETSU KUTATÓ

„Az emberi test csodálatos konstrukció, de továbbfejlesztésre van szüksége. A kiberver hatalmas zsákutca, csak ezt még senki sem ismerte fel. A génebszét és a drogok alkalmazása az egyetlen járható út. Végül is mindkettő természetes módszer. Mi csak az evolúciós fejlődés egy következő lépcsőjét igyekszünk megvalósítani.”

IDÉZETEK

„Persze, hogy behalnak néha. A dinoszauruszok is kipusztultak.”

„Mi is a vércsoportod? Hmmm...”

„Hogyan fejlesszünk ki valamit, ha nem próbálhatjuk ki közben?”

„Nem értem, miért gyűlölnék minket annyira.”

„Egy ilyen nagy cég csak nem akarhat rosszat.”

MEGJEGYZÉS: A Yamatetsu kutató őszinte, szinte naiv ember, aki csak a tudománynak él. Egyedi elképzelései vannak az emberi faj jövőbeli fejlődési irányáról, és keményen dolgozik, hogy „kiköveze az emberiség jövőjének útját”. Tudja, hogy a kutatásai közben balesetek, sőt halálesetek is történtek, de úgy véli, ezeket szent áldozatnak kell tekinteni a szebb jövőért vívott harcban.

TULAJDONSÁGOK

Test: 2
Gyorsaság: 3
Erő: 2
Karizma: 3
Intelligencia: 6
Akaraterő: 4
Esszencia: 5,2
Reakció: 4

SAKÉRTELMEK

Biotechnika: 3
Kémia: 6
Számítógépek: 2
Etikett (Céges): 2
Vallatás: 2
Orvostudomány: 4

Különleges szakértelmek:

Drogok: 6
Genetika: 5

KIBERVER

Adatjack
Adatolvasó csatoló
Memória (50 Mp)

FELSZERELÉS

(4) Tudományos chip
Csuklós számítógép

Professzionalizmus szint: 3-4

Második megkísértés

Hagyományhű szerepjáték tábor

Szanazug, GYIA-tábor, 1996. augusztus 1-7.

„A tavalyi Fekete Karnevál méltó folytatása, a régi szerepjáték jegyében.”

A programról:

- egy biztos: nem lesz LIVE FANTASY!
- Magyarországon először: frenetikus keretjáték a Megnyitóval egybekötve...
- a már-már tényleg szokásos non-stop szerepjáték
- Hatalom Kártyái kártyaverseny a Beholder Bt. támogatásával...
- szerepjátszó(!)-verseny – egy verseny más szemszögből
- mesélők vitája (őrült trükkök, érdekes tippek...)
- beszélgetés a magyarhoni fantasy nagyjaival...
- a Trollbarlang játékbemutatója, figurafestés etc.
- Vértoci Bajnokság a Trollbarlang támogatásával...
- szerepjáték, egy komolyabb oldalról – a Storyteller játékok varázsa a pécsi Hasadék bemutatójában
- Foruma Fantasia
- rajzverseny, csónakázás, lovaglás
- a szegedi Csillagvég szerepjáték szaküzlet kínálata
- szerepjátékról, szerepjátékosokról – szerepjátékosokkal
- meglepetések, nyeremények...

Az árakról:

Telepített sátor 4710 Ft ebéddel – 6400 Ft napi három kajával (A telepített sátorhoz ágynemű is jár!)

Sátorhely 4060 Ft, ill. 5810 Ft

Bővebb információhoz, tájékoztatóhoz és jelentkezési laphoz a következő címen juthattok:

Szula Péter, 5900 Orosháza, Bajcsy Zs. u. 17.

Jelentkezési határidő: 1996. május 1.

(folytatás az előző oldalról)

TROLL TISZT

„Végre egy hadsereg, amelyik igazi célokért küzd, és nem multimilliárdosok rángatnak madzagon néhány jobb sorsra érdemes embert. Lehet, hogy sokáig és keményen kell harcolnunk, és lehet, hogy sokan elhullunk majd, de a végső győzelem a miénk lesz. Éljen az egyesített és szabad Magyarország!”

IDÉZETEK

„Figyelem! Jobbra át!”

„Hé, maga! Kezeket fell!”

„Szentől szembe. Végül is férfiak vagyunk.”

MEGJEGYZÉS

A troll tiszt a Bocskai-féle hadsereg szilárd támasza. Rettenhetetlen a harcban, és hisz benne, hogy egy jobb Magyarországiért küzd. A szemtől szembe harcmodor híve. A tisztátalan játékok rosszul tűri, bár tudja, hogy a feljebbvalói közül nem mindenki osztja ezen véleményét.

TULAJDONSÁGOK

Test: 10
Gyorsaság: 5
Erő: 9
Karizma: 2
Intelligencia: 3
Akaraterő: 4
Esszencia: 1,75
Reakció: 4 (8)

SZAKÉRTELMEK

Fegyveres harc: 4
Tűzfegyverek: 5
Vezetés (Katonai): 4
Hajítófegyverek: 3
Pusztakezes harc: 6

KIBERVER

Adó-vevő
Fegyverkapcsolat
Huzalozott reflexek (2)

FELSZERELÉS

Páncéldzseki (5/3)
Bocskai egyenruha
Browning Max-Power
(2-es szintű visszarúgáscsillapító, lézer célzófény)
Traumatapasz

Professzionalizmus szint: 2-3

KÁRTYAVÁR

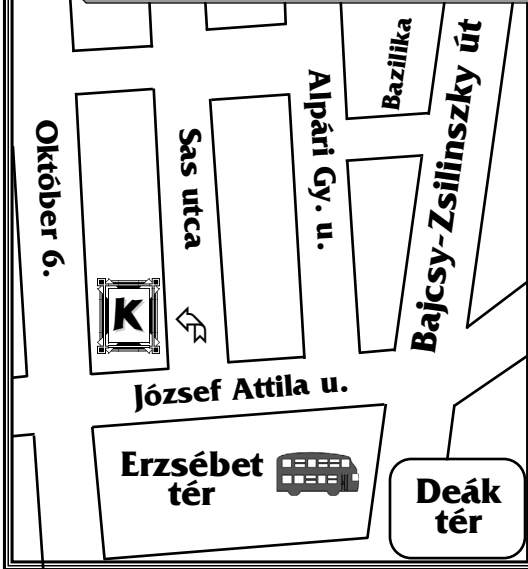
KÁRTYA- SZEREPIJÁTÉK ÉS KÉPREGÉNY SZAKÜZLET

1051 BUDAPEST, SAS UTCA 4.

A SAS MILITARIÁBAN, A DEÁK TÉRTŐL KÉT PERCRE.

TEL: 117-2993, 266-4393

NYITVA: HÉTKÖZNAP 10 –18-IG, SZOMBATON 9,30 – 13,30-IG

Ha Mítosz alapcsomagot veszel nálunk, azonnal Kártyavár klubtaggá válsz. Így a Mítosz alapcsomagot **890,- forintos áron** kaphatod meg, és ezentúl minden Mítosz alapcsomagot ennyiért vásárolhatsz nálunk. Továbbá teljes áruskálánkra **10%-os kedvezményt** biztosítunk és a Talizmán nevű fanzinra ingyenes előfizetést nyersz.

Április havi Magic akciónk, Április Bolondja tiszteletére: ha nálunk vásárolt Ice Age alap vagy kiegészítődöt a boltban kibontod és találsz benne egy **Jester's Cap-et**, nyertél egy Ice Age boostert!

MAGIC: THE GATHERING 4TH	1500,-
MAGIC: THE GATHERING 4TH BOOSTER	500,-
ICE AGE	1500,-
ICE AGE BOOSTER	500,-
CHRONICLES	430,-
MIDDLE-EARTH: THE WIZARDS	1650,-
MIDDLE-EARTH: THE WIZARDS BOOSTER	500,-
RAGE STARTER	1300,-
RAGE – THE WYRM	510,-
HYBORIAN GATES STARTER	1050,-
HYBORIAN GATES BOOSTER	175,-
STAR TREK: ALTERNATE UNIVERSE	440,-

**MÍTOSZ ALAPCSOMAG
890,-
HKK 2. KIADÁS
KEDVEZMÉNYES ÁRON!**

**MÍTOSZ LAPONKÉNTI
ÁRUSÍTÁSA CSAK
NÁLUNK.**

Kártyajátékok, szerepijátékok, kártyatartó fóliák, díszdobozok, tokok széles választéka.
Laponkénti eladás: HKK, Magic, Star Wars, ME:TW, Vampire, Doom Trooper, Star Trek, Spellfire.

Azok a régi szép idők...

2. rész

Másnap reggel Dar ébresztette a barbárt. A nő kipihentebbnek, egészségesebbnek tűnt, bár arca nem lett szebb.

– Nézd csak! Ott mozog valami nagydarab fehérség! – mutatott északra.

Jor csakugyan látott valami mozgást a domb egy távolabbi részén. Kardját kivonva közelebb ment, Dar követte. Néhány méterről már tisztán látszott: egy nagy termetű, jegesmedveszerű lény mászott a földön négykézláb. Amikor meglátta a barbárt, szája vigyorra húzódott, és a férfihez araszolt.

– Mamma! – bődült el, és átkarolta Jor lábát.

Dar nevetve nézte, ahogy Jor próbál kiszabadulni az ölelésből, hiába.

– Hagyd csak, ez egy részeg brumin, aki téged néz az anyjának.

– Még sose láttam ilyen lényt!

– Pedig arra, felétek élnek – intett a druida északra. – Menjünk, hagyjuk itt ezt a tökfilkót, józanodjon ki. Félek, nappal már fel mernek ide jönni az üldözőink.

– Nem hagyhatjuk itt ilyen állapotban!

– Ahogy elnézem, nem is tudnánk.

A brumin követte Jort, pár lépésnél messzebb nem engedte.

– Na gyere! – intett végül, s a Vas Legastól távolabbi oldalon elkezdtek lefelé ereszkedni.

– Te érted, miért nem látok semmi mozgást? Voltak annyian, hogy körbevegyék a dombot, s mégsincs sehol senki. Kissé gyanús, nem? – nézett körbe Dar.

A domb aljára érve Jor meglátott valamit.

– Ott hever valaki a földön!

Egy katona volt ott, magzati pozícióba helyezkedve aludt, szopta az ujját. Pár lépéssel odébb még egy, s messzebb is látszott valami ruhahalom... Jor és Dar egyszerre nézett a bruminra, aki éppen a katona kardját kóstolgatta.

– Azt hiszem, az ott nem részeg. Egyszerűen kisbabanak képzele magát. Úgy tűnik, a Rémdomb igazolta a híret – jelentette ki a druida.

– De a brumin tud mászni, az ott meg a hasára sem tud fordulni! És különben is, mi miért nem? És ők miért igen, pedig fel se jöttek a dombra?

– A brumint talán korábban érte valami, ami ezt okozta. De a másik kérdésre ne várj választ! Inkább siessünk, minél messzebb akarok kerülni Vas Legastól!

Így hát elindultak, s mint már annyiszor, most sem tudták, hová érkeznek...

A terem tiszta, fehér falaival, durván faragott berendezésével puritán lett volna, ha szinte minden függőleges felületet nem borítottak volna cikornyás címerpajzsok. Gyakorlatilag Lanosty összes nemesi családjának ősi jelképét meg lehetett itt találni, s amelyiké nem volt itt... nos hát az a család vagy nem annyira ősi, vagy nem annyira nemesi. Legalábbis így beszéltek a Kék Rózsa lovagrend tagjai. Ez a szoba ugyanis a Jelöltek terme, az egyetlen helység Bordonau várában, ahová nem lovagi személy beteheti a lábát. (A szolgálók per sze kivételek.) Itt közli a felvételre váró ifjúval a döntést a Nagytanács, befogadják-e a rendbe vagy sem. Ha az előbbi eset következik be, a frissen lovaggá választott férfi saját kezűleg akasztja ki családjának címerpajzsát. (Hogy az idők múltával nem telt be teljesen és véglegesen a fal, az annak köszönhető, hogy a Kék Rózsa lovagok temetését a rend intézi. Ilyenkor leveszik a megfelelő pajzsot a falról, ráfestik a halott monogramját valamint egy kék rózsát, és sírkőként alkalmazzák.)

A terem most sem volt üres. Egy hatalmas, félkör alakú asztalnál heten ültek, a túloldalon egyetlen férfi állt. Valamennyien páncélt viseltek, az ülők jóval díszesebbet. Senki sem moccant, semmi sem törte meg a csendet. A jelölt úgy érezte, órák óta vár már a döntésre, pedig alig néhány perce lépett be. A közepén ülő Nagymesternek kellett volna kihirdetnie az eredményt, de ő sem mozdult meg. Végül – miután a tanács türelmetlenebb tagjai sorozatosan figyelmeztető pillantásokat vetettek rá – kigöngyölte az előtte fekvő irattekercset, és olvasni kezdett.

– A Kék Rózsa lovagrend Nagytanácsának határozata a magát Barad el Sürnak nevező kérelmező ügyében, aki felvételét kérte a rendbe. Minden szempontból megvizsgáltuk a jelölt jellemét és eddigi tetteit, valamint indokait, amiért a rendbe tartozónak érzi magát. Bár semmilyen gosoztett nem ejtett foltot becsületén,

és végrehajtott néhány figyelemre méltó cselekedetet is, mindez nem találtatott elegendőnek ahhoz, hogy a tagságot elnyerje. Kérelmét tehát elutasítjuk azzal a fenntartással, hogy későbbi időpontban megismételheti.

A jelölt csak annyit értett az egészből, hogy újra, másodszor is elutasították. Első alkalommal igazat adott a Nagytanácsnak. Tapasztalatlan kis suttyó volt, aki még a kardot sem tudta rendesen forgatni, nem hogy olyan méltósággteljes fegyverrel bánni, mint a lándzsa, ami pedig alapkövetelmény a lovagoknál. Azóta azonban eltelt három év, s úgy érezte, férfivá érett. Sokáig volt fegyverhordozó egy valódi lovag mellett – bár ő a rivális Fehér Szív rendjéhez tartozott –, és különben is járt.

Lesújtva, szó nélkül indult az ajtó felé. Már majdnem kiment – a tanács tagjai is szedelőzködni kezdtek –, amikor visszafordult, és kétségbeesetten kiáltott a lovagok felé:

– De hát miért?! Sokan feleannyi tapasztalattal vagy akár nem egészen tiszta becsülettel is elnyerhették a felvételt. Miért pont tőlem tagadjátok meg?

– Fiam ... – felelt volna a Nagytanács feje, de kétfelől is elhallgattatták.

– Ss, mondja csak, öntse ki a szívét – szolt közvetlenül jobbján Sir Roderick Gort. (Róla azt beszéltek, kockán nyerte nemességét – ellenfele, hogy kiegyenlítse tartozását kénytelen volt örökbe fogadni. A nemesi birtok ugyanis nem adható el, s zálogot se lehet tenni rá. Persze ez régen volt, ma már senki sem mondana ilyet a Kék Rózsa Rend Nagytanácsának tagjáról.)

A bal szélén egy magas, széke, nyúlászajú férfi, Sir Marmelad Fras vágott közbe:

– Hogy merészelsz számon kérni bármit is rajtunk? Amit határoztunk, azt alaposan megfontoltuk, s nincs ellene apelláta.

Gonoszul elmosolyodott:

– Úgy látszik apád elmulasztott jó modorra tanítani. Ha nemes lennél... – csapott kardjára. – De hát nem vagy az – mérte végig megvetően az elutasított jelöltet.

– Szóval ez a baj! – Barad el Súr tökéletes vonásai eltorzultak egy pillanatra, sötétkék szemei kivilágosodtak és jeges hideget árasztottak. – Bűdös nektek a paraszt fia, igaz?! Istálló-, s főleg munkaszagot áraszt. Bögyötökben van, hogy egy földműves nyerte el a grófkisasszony kezét, s még most is rajta állnátok bosszút, hiába van már évek óta a föld alatt! Ezért nincs esélyem közétek kerülni. A végén kiderülne, hogy egy földtúr paraszt fia is van olyan jó lovagnak, mint egy nemesi ivadék!

– Esélye mindenkinek van, ezt te is tudod – szolt szigorúan Sir Roderick Gort.

– Persze – helyeselt élénken a jobbszálon Sir Kúno Damme, aki nagy kövérségében szinte kidagadt vértetézből. – Például aki elhossa a Kék Rózsát, rendünk jelképét, egész biztosan felvételt nyer.

A nyúlászajú lovag kapott a szón:

– Ez az! Hozd el a Kék Rózsát, s akkor egyenrangú lehets velünk. De addig takarodj a szemünk elől, míg eszünkbe nem jut, hogy megtoroljuk súlyos tisztelenségedet.

Barad el Súr tehát ment, és meg sem állt a vár kijáratáig, csak ott nézett vissza keserűen. Amikor megfordult, majdnem beleütközött egy magas, büszke tartású

asszonyba. Le sem tagadhatta volna rokonságát Barad el Súrral, kék szeme, s fekete haja, amelybe már jócskán vegyültek ősz szálak, elárulta volna.

– Mondtam, hogy ne gyere ki, anyám – mondta neki a férfi, és sietősen távolodni kezdett a kaputól.

– Szóval megint nem sikerült. Gondolhattam volna – meredt a semmibe az asszony.

Barad el Súr megállt, és tehetetlenül nézte az anyja arcán legördülő könnyecsképeket.

– Én vagyok az oka. Ha nem az én fiam volnál, hanem valaki másé, minden sokkal egyszerűbb lenne! – borult fia vállára.

– Ugyan anyám, te nem tehetsz róla. Egyszerűen dühösekk voltak, hogy egy gyönyörű és előkelő nemesleány nem közülük választott, és most örülnek, hogy bosszút állhatnak – Barad el Súr megragadta az asszony vállait és kissé eltolta magától a szemébe nézett.

Arra gondolt, anyja negyvenéves sem lehet, s egykor márványmaságú arcbőrért máris mély ráncok barázdálják. Nem könnyű a sorsa egy paraszt feleségének. Különösen, ha előtte még egy tányért sem mosogatott el, nem hogy disznóólat takarított volna... Mégis megmaradt a nyoma a régi szépségnek és gondtalanságnak: szemének csillogó fénye nem veszett el az idők folyamán.

Az asszony lehajította fejét, mintha nem állná fia pillantását.

– Annak idején én meg az... apád úgy gondoltuk, jobb ha az igazság rejtve marad előtted. De most azt hiszem, nem titkolhatom tovább: nem az az apád, akit húsz évig annak hittél.

Látva Barad el Súr fájdalmas tekintetét, ellépett tőle és hátat fordított, csak így tudta folytatni.

– Huszonegy évvel ezelőtt egy elkényeztetett, nyafka grófkisasszony, Cinna Bradle szerelmes lett, legálábbis azt hitte. A férfi, aki lángra lobbantotta, lovag volt, s a rend szigorú szabályai szerint nem tarthatott

volna fenn ilyesféle kapcsolatot házasság nélkül. Annak, hogy a lovag megszegte a rend törvényeit, mi volt az oka, a lány szépsége vagy önnön féltelensége, ma már teljesen mindegy. A grófkisasszony rettentően naiv volt. Azt gondolta, hogy viszonya a lovaggal csak előjáték a házassághoz, s hogy a lovag nem sokára megkéri apjától a kezét. Naivságára csak akkor döbönt rá, amikor teherbe esett, és szerelmese a hír hallatán nem rohant az apjához feleségül kérni, hanem csomagolt, s másnapra hetedhét határon túl volt. Az apa, mivel nagy szegénynek tartotta volna, ha családjában fattyú születik, férjhez adta lányát a lovászmesteréhez, Burt Kane-hez. Adott nekik egy darab földet – jó messze családi birtokainak központjától –, amelyen gazdálkodhatnak, és soha többé feljűk sem nézett.

Barad el Súr megsemmisülten állt. Apja – most már mindig így fog gondolni rá – komor, zárkózott ember volt. Egyetlen szenvedélye a hátszló volt, de sohasem tenyészthetett mást, csak igáslovakat; nem bírták volna etetni a haszontalan jószágokat. Próbált visszaemlékezni, bántotta-e valaha, érezte-e, hogy fattyú, hogy valaki másnak a gyereke... Csak súlyos, durva kezére emlekezett, ahogy megsimogatta a fejét.

– Tudod, egyetlen dolog bánt hét éve, mióta meghalt – az asszony elmerült a múltba, szája kicsit nyitva maradt, meg-megrándult. – Nem tudtam szeretni! Hiába volt hozzám annyira jó, hiába szeretett igaz, hű szerelemmel, képtelen voltam bármit is érezni iránta. Pedig megérdemelte volna! Ő volt az egyetlen ebben a kurva világban, aki megérdemelte volna, s mégsem tudtam megadni neki! – a nő térdre bukott, kitört belőle a zokogás.

Barad el Súr megpróbálta fölemelni, de nem sikerült, így hát mellé térdelt és átölelte. Mikor anyja sírása csillapult, csak akkor kérdezte meg tőle:

– Miért pont most mesélt el?

– Az apád, az igazi, a Kék Rózsa rend Nagytanácsának tagja. Fél tőled. Ha kiderülne, hogy volt egy házasságon kívüli kapcsolata, ez még önmagában nem lenne baj, a lovagok többségének volt ilyen. De hogy született egy gyermeke, akit nem állalt, ez épp elég ok, hogy ha lovagságát nem is, de helyét a tanácsban elveszítsé.

– De hát így is elterjeszthetem a dolgot.

– Mit számít egy paraszt vádaskodása? Hanem ha egy lovag mondja...

– És melyikük az, Gort? Ugye Gort az?! – Barad el Súr olyan vadul, keserű indulattal kérdezősködött, hogy anyja szinte már meg is bánta, hogy ennyit is elmondott.

– Jobb, ha nem mondom meg. Csak magadnak ártnál veled, úgyis ő az erősebb.

Ebben a pillanatban hét lovas vágta át ki a vár kapuján, a Nagytanács tagjai. Barad el Súr félretolta anyját, és dühvel teli, fenyegető hangon kiáltotta feléjük:

– Én akkor is lovas vagyok, ha ezt ti nem ismeritek el! Teszek róla, hogy kénytelenek legyetek befogni. Eljön majd a nap, amikor leteszem elétek a Kék Rózsát, és én határozom meg, ki marad közületek a lovagja!

Amikor Dar, és valamivel tőle lemaradva a brumint vonzó Jor az erdei tisztás széléhez ért, furcsa, monoton párbeszéd ütötte meg fülüket.

– Ereszd ki!

– Nem eresztem, ne szólj bele!

– Ereszd ki!

– Nem eresztem, nincs semmi közöd hozzá, mit csinálók!

– Ereszd ki, különben...

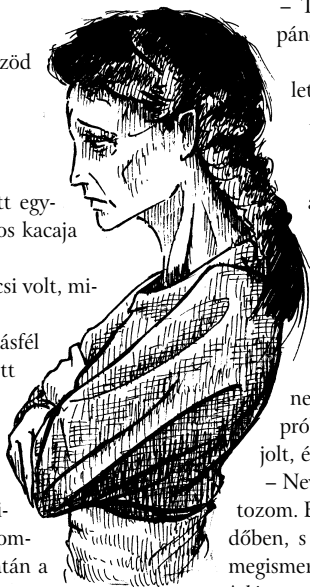
– Mi lesz különben?

– Hát... akkor kieresztem én!

Egy férfi és egy női hang felegetett egymásnak, s a dialógust az utóbbi gúnyos kacaja szakította meg.

A druida kilestett a fák közül, kíváncsi volt, miről folyik a vita.

A rét közepén faágakból készült, másfél méter magas kalitkában egy sosem látott szerzet üldögélt. Körülbelül akkora lehetett, mint egy tízéves gyerek, s arca is egy kölyökéhez volt hasonló. Mivel állandóan forgolódot, és ruhát nem viselt, testének minden részletét megfigyelhették. Haja élénk vörös színben pompázott. Teste szőrtelen volt, kivéve hátán a gerince vonalát, ahol sűrű, szintén vörös szőr nőtt. Bőrének nyakánál barna színe lefelé haladva egyre világosodott, egész a sárgáig. Keze, lába kék volt, karjait gerincvonalával összekötő bőrlebenszerű szárnya kékeszöld. Vékony természetéhez sehogy se illett hatalmas pocakja, amelyket halkan nyögőse simogatott. Dar nem értette, hogy kerülhetett be a kalitkába, hiszen annak nem volt ajtaja, s a vesszők közötti átjutást gátolta a gigantikus méretű has. A ketrec két oldalán álltak a veszekedő felek. A nő fekete köpenyt viselt, csuklyája elfedte arcát. Szemben vele páncélos férfi állt. Borzas fekete haját kék hajpánt tartotta vissza, nehogy tengerszín szemébe hulljon. Másfél méteres kardjára támaszkodva kissé előrehajolt, a kópönyeges felé.

Már-már túl szabályos vonásain szigorú kifejezés ült; látszott, nem tréfának szánta előbbi kijelentését.

A tisztásra csend telepedett, a druida számára túlságosan hosszú csend. Épp amikor a kalitkában fekvő teremtmény éktelenül horkolni kezdett, kipattant a fák közül.

– Szerintem is undorító dolog egy szabadságra született lényt rabságra kárhoznatni!

Dar nyugodtan tűrte az arcára szegeződő tekinteteket. Karját keresztbe tette melle előtt, tekintetével kifejezte: megfellebbezhetetlennek tartja előbbi kijelentését. A hatást némileg lerontotta, hogy csak az egyik szemét tudta kinyitni.

Néhány pillanattal később Jor is megjelent.

– Te verted így össze? – kérdezte tőle a páncélos.

– Nem... Nem mintha időnként nem lett volna rá kedvem.

A nőt más érdekelte.

– Vannak még mások is a fák között?

– Nem, senki. Illetve van egy brumin, aki éppen csecsemőnek képzei magát; nem számottevő ellenfél, ha erre gondolsz.

– Amit gondolok, az rám tartozik. Ha rád tartozik valami, azt majd közlöm.

A nő nyíltan ellenséges magatartása nem tetszett az idegen harcosnak, s azzal próbálta ezt kimutatni, hogy kissé meghajolt, és bemutatkozott.

– Nevem Barad el Súr, s a lovagok közé tartozom. Ezzel a hölgyvel itt futottam össze az erdőben, s még nem volt alkalmunk közelebről megismerkedni.

A lány – mert ráncatlan, szív alakú arca, s a rajta honoló gyermeken durcás arckifejezés világosan mutatta, hogy éveinek száma húsznál is kevesebb lehet – pillanatnyi habozás után szintén megmondta nevét.

– Drast vagyok.

A druida tőle szokatlan bőbeszédűséggel válaszolt, talán mégis zavarta valamennyire arcának csúfsága.

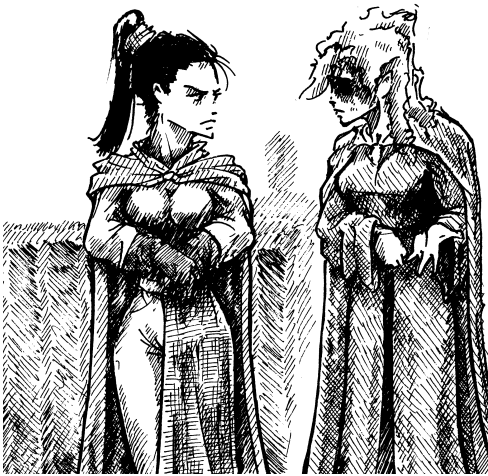
– Engem Darnak hívnak. Az erdőket járom, az állatokat és a növényeket istápolom. Már évek óta a druidaszövetség tagja vagyok, amit barátom, Jor nem igazán helyesel. Ez biztos onnan adódik, hogy Fagyosföld, ahonnan származik, nem valami híres flórájáról, s állatai közül leginkább a vérengző medvével akadt össze. De hát ez az én választásom volt, s ő nemigen szólhatott bele...

– Nem hiszem, hogy ez érdekelné őket – vágott közbe a barbár, akit szemlátomást bántott, hogy Dar ilyen könnyedén beszél számára fájdalmas dolgokról.

– Te azt mondtad, lovag vagy, de nem látom páncélonod egyetlen rend címerét sem – nézett kérdően Barad el Súrra, akinek arca gyors egymásutánban holtra sápadt, majd bíborvörösé vált.

– Nem tudom, hogy ez mennyiben... Mindegy, jobb ha gyakorlom a választ az efféle kérdésekre. Nos, akkor nyerhetek felvételt a Kék Rózsa lovagrendbe, ha lerakom a Nagytanács elé a rend jelképét, amiről nevét is kapta. Annak ellenére, hogy még nem vettek fel, jó okom van arra, hogy lovagnak tekintsem magam, s erről nem óhajtok további társalgást folytatni!

Drast nem tudta levenni szemét az indulat fűtötte férfi arcáról. „Mint amikor egy szobor megelevenedik, amikor a hófehér márványon hirtelen átüt az élet rózsaszínje... Talán elveszti halhatatlan szépségét, de megnyeri a halandó... Úristen, mi van velem, én nem értek az ilyen filozófálgatáshoz!” Megrázta a fejét.

Jórétlenül figyelte a lovagban lezajlott érzelmi vihart, Dar figyelmét azonban más keltette fel.

– A Kék Rózsát keresed?! – kérdezte. – És azt tudod, hogy mi ez a varázstárgy? – tette hozzá.

– Nem, de engem nem is ez érdekel. Csak el akarom vinni Lanostyba.

– Én sem tudom pontosan, de azt hallottam, hatalmas gyógyító erő lakozik benne. Képes akár egy leégett erdőt is újra egészségesé tenni. Hogy mi mindent tudnék egy ilyen tárggyal kezdeni... – sóhajtott fel a druida.

– A Kék Rózsát a Nagytanács elé kell vinnem – mondta szinte rendreutasítóan Barad el Súr.

– Persze, persze, csak gondoltam, segítetek megtalálni, s miután felvettek, én is használhatom egy kicsit...

– Azt a Nagytanács dönti el, mi lesz a sorsa!

Jor szinte kábultan hallgatta, hogyan alkudozik Dar újdonsült ismerősével egy olyan varázstárgyról, amely egyiküknek sincs birtokában.

Drast nem rejtette véka alá véleményét.

– Nevetséges egy olyan holmin veszekedni, amelyről azt sem tudjátok, hol van!

Dar szembefordult Drasttal, és végigmérte. Vizsgálódásának tárgya dacosan megrázta fejét, s ettől lecsúszott a csuklya dús, ébenfekete hajzatáról. Állát kissé felszegezte, szürke, hideg szemével dacosan viszonozta a druida pillantását.

– Miért, te talán olyan okos vagy, hogy ismered a rejtékhelyét? – próbált visszavágni Dar, de Drast felhangzó kacagása azt bizonyította, nem sok sikerrel.

– Ördögöd van, ezt bizony eltaláltad! A Kék Rózsa jelenleg Mostara városában, Ghie templomában van.

– 1:0 oda – dörmögte a barbár oly halkán, hogy senki sem hallotta meg.

Dar Drastra úgyet se vetve a lovaghoz fordult:

– Akkor egyszerű dolgunk lesz. Odamegyünk és elhozzuk.

– Gondolod, azzal fogadnak a város kapujában, hogy „Ó, ti jöttetek a Kék Rózsáért? Mindjárt odavezetünk titeket, csak addig várjatok, amíg leterítjük a piros szőnyeget elétek.” mi? – érdeklődött Drast gúnyosan, majd komolyra fordította a szót. – Mostarába idegen kalandozókat, sem harcosokat, sem mágiahasználókat nem engednek be. Ghie papjai pedig igencsak jó fegyverforgatók, és szigorúan őrzik templomukat. Semmi esélyetek megszerezni a Kék Rózsát!

– Te sem tudsz mindent, varázsló! Mert ugye az vagy, jól gondolom? – szólt egy csilingelő gyermekhang a négy kalandozó feje felett. Mindannyian felnéztek, majd rögtön ezután a kalitkára. A teremtmény helyén egy csöppet sem illatos kupac volt, maga a lény pedig néhány méter magasságban röpködött.

– A francba, a francba, a francba! Gyere le onnan te átkozott kis szörnyeteg, mert különben kitekerem a nyakadat. Vagy tőlem eltakarodhatsz a fenébe is, ha előbb elárulod, hová dugtad el a karkötőmet. Hallod, te nyomorult szárnyas törpe, add elő a karkötőmet!

– Nem volt szép dolog tőled, hogy csapdába csaltál azzal a nagy halom manóka gyümölcse! Buta, buta varázsló, nézd csak – mutatott lapos hasára –, volt pocak, nincs pocak! Hihi! Igyekeznie kell annak, aki egy

sirellt, s pláne Sirakát el akarja kapni! – a frissen szabadult lényecske annyira viháncolt, hogy egyszerűsak lebukfecezett Drast mellé. A nő már-már rávetette magát, de egy férfikar visszatartotta.

– Amíg be nem bizonyítod, hogy ő vette el a karperecedet, ez a sirell, vagy hogyszívják a védelmem alatt áll – szolt Barad el Súr.

Drast a druidára pillantott, aki egyetértően bólintott a lovag felé. Ez már két ellenfél lett volna, s afelől sem voltak kétségei, a barbár kinek az oldalára állna egy esetleges harcban. Így hát jobbnak látta morogva visszavonulni.

A sirell látva, hogy nincs veszélyben, peckesen masírozott előtte. Amikor azonban Drast fenyegetően rá-mordult, ijedten röppent arrébb és onnan kezdte csúfolni.

– Igenis, buta kis varázsló vagy. Például azt sem tudod, hogyan lehetne bejutni Mostarába! Pedig nekem már kész tervem van, bizony!

– Úgy, és mi az a terv? – kérdezte a druida mohón.

– Azt nem mondom meg, csak ha én is mehetek!

Pillanatnyi habozás után a lovag igent intett, mire a sirell ismét fickándozni és ujjongani kezdett.

– Hurrá, már hárman vagyunk, hárman vagyunk!

– Négyen, nem? – nézett Dar a barbárra.

Az megvonta a vállát, mintha mindegy lenne neki, aztán bólintott.

A varázslónő indulatba jött.

– Azt már nem! Azt hiszed, te piszkos csirkefogó, hogy szem elől tévesztelek?! Ahová mész, oda én is megyek, előbb-utóbb elő fogod szedni a karkötőmet, és akkor egyenként töröm össze a csontjaidat!

– Már öten vagyunk, öten vagyunk... – mondta a sirell, de nem tűnt már olyan vidámnak a hangja.

– Mondd már, mit ötöltél ki? – türelmetlenkedett Jor.

– Nos, a tervem a következő... – kezdte Siraka, ám mielőtt folytathatta volna, recsegés hallatszott az erdő felől, és egy nagy, négykézláb mászó fehér teremtmény vetette magát a barbárra.

– Mama, hamamma, hamma hamma! – gagyarázta nyugósen.

– A Bíróra, a bruminról elfelejtkezünk!

Aznap már nem esett szó a tervről, a nap hátralevő része Habana megetetésével telt.

(folytatjuk)

BRIAN McALLISTER

Sárkányszívroham IV.

1996. július 26—28.

A már szokásossá vált remek szerepjáték találkozó újra megrendezésre kerül!

Helyszín:

Győr,

Petőfi Sándor

Városi művelődési központ

Érdeklődni lehet:

Szeles Sándor

9025 Győr, Temető u. 33.

Telefonon:

Erdélyi Tibor

(06-96)-327-466

Minden érdeklődőt szívesen látunk!

Továbbra is sok kérdést kapunk az idézési költséggel kapcsolatban. Szükségessé vált, hogy megkülönböztessünk egy ún. alap idézési költséget, és egy módosított idézési költséget. Egy lapnak az alap idézési költsége az a szám, amely a bal felső sarkába van írva. Amennyiben itt ? vagy X szerepel, illetve a kártya szövege szerint a bal felső sarokba írt számon kívül még további VP-t kell elkölteni, akkor az alap idézési költség a megfelelő behelyettesített érték. Ha a lap nincs játékban (a gyűjtőben, a pakliban, vagy a kézben van), akkor az X-et illetve a pluszban költendő VP-t nullának kell számolni. A ?-nél pedig a lehető legkisebb érték (pl. *Tolvajszemnél* 1). A módosított idézési költség az alap idézési költségnek játékban levő lapokkal módosított értéke. Ilyen lap lehet pl. egy templom, *A béke erdeje*, *Agyzavarás*. A legtöbb idézési költséget említő lap az alap idézési költségre vonatkozik, a jövőben kiadott kiegészítőben ezt mindenhol ki fogjuk írni. Néhány kivétel van, mint például a *Manacsapda*: ha mondjuk kint van egy *Sheran templom*, és valaki kijátszik egy *Tüzesőt* 7+1 VP-ért, a *Manacsapdára* a módosított idézési költséget (8-at) kell elkölteni, és a templom miatt a *Manacsapda* idézési költsége egyvel nagyobb, tehát összesen 9-be fog kerülni. Példa az alap idézési költségre: kint van egy *Zan-indukátor*, kezemben van egy *Azonnali gyógyítás*. Amíg az *Azonnali gyógyítás* a kezemben van, addig az alap idézési költsége 2. Kijátszom, gyógyítok 3 ÉP-t, tehát 5 VP-t kell költenem: a kijátszás pillanatában tehát az *Azonnali*

gyógyításom alap idézési költsége 5. A *Zan-indukátor* miatt egyvel kevesebb VP-t kell költenem, tehát a módosított idézési költség 4. (Figyelem: a *Zöldellő fa* az idézési költséget nem befolyásolja, csak a varázslat hatását!) FONTOS: A fenti szabályértelmezésre NAGYON ritkán van szükség, úgyhogy, ha elsőre kicsit bonyolultnak hangzik, ne foglalkozz vele, elég akkor visszatérni rá, ha valóban kérdésként merül fel, mi is az idézési költség.

A Világégés leszedi-e a halhatatlan lényt?

A két kártya szövege paradoxont alkot: a *Világégés* mindent leszed, halhatatlan lényt pedig semmilyen módon nem lehet a gyűjtőbe küldeni. A megoldás: a *Világégés* leszed mindent, a *Halhatatlanság* varázslatot is, de magát a halhatatlan lényt nem. A halhatatlan lény semmilyen egyéb módon sem kerülhet a gyűjtőbe, hiába verik *Teleporttal*, hiába kap *Árvi-zet*, *Savhurrikánt* stb.

Tapasztalatszerével átrakom a *Szörnybűvölést* a tőlem elvett lényről az ellenfél egy másik lényére. Mi történik?

A lényt visszakapod, mert lement róla a bűvölés, de a másik lény az ellenfélnél marad, hiszen a *Tapasztalatszerével* átrakott lap gazdája továbbra is a régi marad.

Sokan kérdeznek az előkészítő fázisban használható lapokról. Tehát még egyszer: az előkészítő fázisban semmilyen lapot nem lehet kijátszani, sem aktivizálást kívánó képességet használni. A *Vórfürdető magszim* nem növelhető, nem használható a *Virág szimbólum* stb.

Tud-e a *Magnetikus praglonc* búbjárt leszedni, ha kap egy *Életpajzst*?

Nem, csak akkor, ha megsebezni az ellenfelet.

Mínoszkiúpban vagy *Kolostorban* levő lény meghal-e, ha az épület a gyűjtőbe kerül?
Nem.

Mi van akkor, ha mindkét játékosnak van *Smaragd gyűrűje* és egyikük kijátszik egy *Energiafolyamot*?

Ilyenkor az a játékos, aki az *Energiafolyamot* kijátsza, eldönti, hogy akarja-e használni a gyűrűt. Ha nem, akkor a másik játékos is dönt. Ezután az első játékos újra reagálhat stb. Amennyiben egyikük sem használja, dobni kell az *Energiafolyamnak* megfelelően. Ha mindketten használni akarják a gyűrűt, akkor licitszerűen költik a VP-t.

Egy +4 sebzést adó *Életszívó kard* a gyűjtőbe kerül. Milyen lesz, ha visszahozom?

Ismét csak +2 sebzést fog adni.

Tud-e mérgező lény akkor mérgezni, ha megüti az ellenfelét, de nem sebez rajta (pl. mágikus védelme van)?

Igen.

Lehet-e olyan lényre rakni *Gyenge mérget*, aki nem tud KF-elni?

Igen. Az olyan tárgyakat, melyeken ott van a KF ikon, de a lap leírásában az szerepel, hogy rá lehet tenni bármely lényre, minden lény tudja használni. Az ikon csak azt jelzi ilyenkor, hogy ezt a tárgyat egy lényre kell tenni.

Várvédők képesek-e megsebezni mágikus védelmű lényeket?

Igen. A *Várvédők* nem lényként, hanem hatásként sebeznek, akár a *Villám szimbólum*.

Fair play esetén bemehet-e egy összefogott *Varkaudar* és *Varkaudar mágus* az őrsosztba?

Összefogott lényecsoport idézési költsége az összefogó lények idézési költségeinek összege. Nem nyílik ez nagyobb 6-nál, a csoport nem

mehet be az őrsosztba, szét kell szedni. A válasz tehát: nem.

Árulásal áthozok egy kalandozót, aki tagja lehet a már létrehozott *Közös Tudatomnak*. Átadhatom-e a rajta levő tárgyakat?

Igen – az áruló gazdája a harc időtartamára te vagy.

A *Jellentükörrel* a *Tharr haragján* mindkét isten nevét meg lehet változtatni?

Nem, csak az egyiket.

Tektonikus kvatáns

A *Tektonikus kvatáns*sal kapcsolatban kaptunk néhány igen csavaros kérdést.

Meg lehet-e ölni a kvatánst, ha van aktív *Elit palotaőrünk*?

A kvatánst lerombolni nem lehet, de ha lényvé alakul, és így támadják, meg lehet ölni, mert ez nem rombolásnak minősül. Az, hogy a kvatáns ilyenkor egyszerre lény és épület, azt jelenti, hogy *Villámsújtást*, *Ongóliant díszkoszvetést*, *Tisztítótűzet*, *Falvastagítást* és minden hasonlót lehet rá használni. Nem jelenti azonban azt, hogy a játékos választhat, hogy épületként rombolja, vagy lényként támadja: ha a kvatáns lényvé alakult, a harc fázisban csak lényként lehet támadni.

Ha azonnali *bűbájjal* kijátszok egy *Szörnyhűvölést* a kvatánsra, visszakerül-e az eredeti gazdájához, miután megszűnik lénynek lenni?

Igen. A *bűbáj* <vmire> lapok abban a pillanatban a gyűjtőbe kerülnek, amint a célpontjuk megszűnik érvényes célpontnak lenni. Ha tehát a kvatáns egy *Sötét ceremóniát* kapott (azonnali *bűbáj*), az is lemegy a harc fázis után. A kvatánsról, ha épületté változik vissza, minden megreg- és egyéb jelző leesik.

A *Várvédők* vonatkozik-e a kvatánsra, ha lényvé változik?

Igen. A *várvédők* hatása pontosan a következő: ha egy lény egy épületre támad, akkor a harc fázis végén annyit sebződik, amennyi az épület struktúrális pontja. Tehát ha a kvatánst lelehelik, attól még a lehelő lény elszenvedi a struktúrális pontnak megfelelő sebzést. Ha a támadó lénynek mágikus védelme van, akkor a kvatáns nem sebez bele, csak a harc végén a *Várvédők* révén. Vigyázat: a struktúrális pont nem ekvivalens az ÉP-vel! A kvatáns mint lény, megkapja a védekezés bónuszát, és mint épület, vonatkozik rá a *Falvastagítás*. De amikor *Várvédőkkel* visszasebez, akkor csak a struktúrális pontját kell tekinteni, a védekezés bónuszát, és más ÉP módosítókat nem.

Helyreigazítás

A most megjelenő 2. kiadásban sajnos több lap is hibásan szerepel. A *Viharlobogó* idézési költsége a lapon feltüntetett 4 szörnykomponens helyett csupán 1 komponens. *Lady Olivia* tornyán a kard ikon helyett értelemszerűen passzívizálást jelző ikont kell érteni. A *Vérfürdető magszim* idézési költsége a kártyán feltüntetett 6 helyett 7 VP.

HKK GÁLA

Budapest, 1996. március 15-16.

Az első kétnapos Hatalom Kártyái rendezvény a játék szerelmeseinek igazi ünnepe volt. Az első napon, szombaton, hagyományos svájci rendszerű versenyt szerveztünk, 116 indulóval. Különlegessége az volt, hogy az első három helyezett a szokásosnál is jobban fűrődhetett a dicsőségben: egy rendkívül értékes aranykupát kaptak (Csumpi alkotása). Haza persze nem vihették, mivel ez egy vandorkupa. Három tábláskába vésettük a győztesek nevét, s a kupát kiállítottuk a Magic Shopban, ahol bárki megtekintheti. Ez így is marad mindaddig, míg a következő „Vándorkupa-versenyt” le nem bonyolítjuk, amikor is az új győztesek neve is felkerül a régiek mellé.

Ne versenypaklik most is igen változatosak voltak. Az egyik fontos dolog, amire felfigyeltem: nagyon kicsi lett a különbség az élen és a hátrébb végző játékosok között. A mezőny második felében végzők is igen erős paklikat és jó játéktudást mutattak fel. Ez azt jelenti, hogy a versenyeken már minden apróság számít, és soha nincs lefutott meccs. Ennek megfelelően, bár a győztes egy favorit, Klenovszky András lett, sok nagy esélyes a várakozásnál gyengébben; mások – kevésbé „nagy nevek”

– jobban szerepeltek. Nagy örömmelre általánossá vált a kiegészítő paklik használata, talán a korábbi számban megjelentek hatására, a játékosok ismerték fel az előnyeit.

Sajnos egy óvás is borzolta a kedélyeket; ezen okulva felhívnam minden potenciális versenyző figyelmét: vigyázzon arra, hogy a papíra leírt paklilistája és a paklija egyezzen. Két forduló között is érdemes ellenőrizni, nem maradt-e egy lapunk az ellenfélnél vagy fordítva. A gyorsabb összeírás érdekében érdemes összerakott paklival érkezni, amelyben az egyforma lapok egymás után vannak (utána ráérsz még szétszedgetni őket).

A korábbi bűbaj-paklikkal szemben most talán a kis lényes, „hordás” összeállítás volt a legnépszerűbb, és egyre nő a paklikba rakott különböző ellenvarázslatok, Mágiaátörések száma. Erre kétféle módon is reagálhatunk: követjük a trendet, és felkészülünk a jó kis Ellenvarázslat-Manacsapda-Agybénítás csatákra, avagy szinte egyáltalán nem használunk varázslatot, hadd szorongassa az ellenfél kezében az ellenvarázslatait. Hogy akkor mit lehet használni? Nos, a varázslatokon kívül léteznek még pár féle lap a HKK-ban...

Az első négy helyért a szokásos öldöklő küzdelem folyt, fél pont, sőt Bucholds-pontszámítás döntött (ezt pontegyenlőségénél alkalmazzuk). A negyedik helyezett, Csabai László repülő koncepcióval játszott, de meglepően kevés lényvel (49 lapból mindössze 17 – ez is érdekes tendencia!), sok ellenvarázslattal, lénypusztítóval. Jól használta tárgyait: Orzag bilincset, Villám szimbólumot, Átokkővet – ez utóbbi kettő kombinációnak sem rossz.

A harmadik helyezett, Prekop Nándor igen érdekes paklit rakott össze: Dornodon dominált, voltak benne varkaudarak, quwargok, Dornodon-tempломok, Tűzmágia, Isteni segítség, Denevér hatalma, meg persze ellenva-

rázslatok. Amikor sikerült kibontakoznia, nem volt apellata.

A második helyezett, Sass Tamás összeállítása némileg hasonlított Kis Borsó Csabának az előző versenyen győztes paklijához: viszonylag nagyokat ütő lények (Griffónix, Garokk, Kaszabolósáska, Piromenyét), Idő kereké, lénypusztítók, és nem kevesebb, mint 15 ellenvarázslat + 3 Mágiaátörés (ezt látva jutott eszembe először a varázslat nélküli pakli lehetősége).

A győztes, Klenovszky András egyszer már diadalmas Leah hordáját fejlesztette tovább, a maga műfajában tökéletessé. Kulcslapjai a Leah oltár, Sötét Motyogó, sok kis Leah lény (annyira azért nem sok, 47 lapból csak 21), és ellenvarázslatok. Kihagyta a Leah templomot (már csak 5 ritka lap van benne!), de beillesztette a Sirlidércet, a Tüsképajzsot és A gyenge erejét. Volt több Leah horda is a versenyen, talán a rendkívül megfontolt pakliösszeállítás és játék emelte az övét a többi fölé.

Egy érdekesség: Kadas Géza az egyik meccsén nem kevesebb mint 35 lényvel rendelkezett egyszerre. Láttam már egy-két lénygenerátor paklit, de eddig ez a csúcs. Akik ezt a koncepciót

Harc

a végső hataloméért

A „Harc a végső hataloméért” csatának 22 résztvevője volt. A versenyzőket véletlenszerű sorrend szerint körbe ültették. A szabályok megegyeztek a szabálykönyvben leírtakkal, mindenki a tőle balra ülő játékos támadhatta; varázslatokat, hatásokat tőle balra ülő két és jobbra ülő két játékosra használhatott. A játékot Pauleczky György nyerte, a meccs végére már őt lehet Leah oltára (Illúziópaloták) volt játékos, ellenállhatatlanul darálva szomszédait a három Falak erejével felhúzott, iszonyatos mennyiségű lappal. Érdekesség, hogy a győztes a játék elején majdnem kiesett, de az őt fenyegető játékos egy harmadik mágus még idejében elpusztította. Az ominó-

zus élőholt-horda egyébként többször is a pusztulás szélén állt, egyszer egy Vulkánkitörés fenyegette oltárostul-mindenestül, de a Vulkánkitörés birtokosa kiesett, mielőtt a lapot kijátszhatta volna. Máskor egy 31 lényt kiírtó Árvíz mosta tisztára a dögletes bűzű hullahadát, de a támadó szomszéd hatalmas elnézése eredményeképp nem a temetőt és az oltárokat rombolta a lényeivel. (Sokak szerint nem biztos, hogy tisztában volt azzal, hogy a Leah oltárok kizárólag gazdájuk körében fejtik ki hatásukat.) A leglátványosabban kétségkívül Bori Ferenc játszott, aki három Szerepcserre játékba hozásával szinte minden szomszédjának a pakliját kipróbálta.

kedvelik, azok találnak majd egy-két kellemes lapot a Chara-din kiegészítőben.

Külön örömet okozott, hogy két nő versenyző is volt (elkelne több is). Még egy gondolat: szeretnék tisztelettel adózni a vidéki versenyzőknek, akik hajnalban kelve, MÁV-val és BKV-val küzdve, pénzt és fáradságot nem kímélve igyekeznek időben odaérni a versenyre, majd este haza; vagy kényelmetlen körülmények között Pesten éjszakáznak. Minden dicsőretet megérdemelnék; ígérjük, ha legközelebb többnapos versenyt rendezünk, igyekszünk szálláslehetőséget is találni.

Vasárnap két újdonságot próbáltunk ki (párhuzamosan), a frissen bontott paklik versenyt, és a „Harc a végső hataloméért” többszemélyes játékot, s mindkettő sikert aratott.

Az első formánál a játékosok egy alappakli és két Hőskorszak kiegészítő megvásárlásával nevezhettek (mivel máshol már nem lehetett kártyát vásárolni, csupán ezért is érdemes volt nevezni). Ezekből a lapokból állították össze paklit, amelyre semmi megkötés nem volt, azon kívül, hogy legalább 30

lapos legyen. Minden játék tétre ment, az eredeti szabály szerint, vagyis a győztes az ellenfél kézben, játékban illetve gyűjtőben levő lapjai közül húzott véletlenszerűen. A paklikat minden játék után lehetett variálni, természetesen csak a nevezéskor vett (plusz az elnyert) lapokból. Volt egy-két értékes nyeremény: Ferenc Attila pl. Ongóliant diszkoszvetést, Imre Gyula Manifesztátort nyert. Hallottam, hogy valaki Gömbvillámot és Illúziósárkányt kapott a paklijában, és mindkettővel játszott is! Itt mindenestre nem a ritka lapok döntöttek, többen mondták, hogy nyereményként jobban örülnének egy Ellenvarázslatnak vagy Jégcsóvának, mint egy ritka lapnak.

A versenyt hagyományos svájci rendszer szerint bonyolítottuk le, azzal a különbséggel, hogy egy fordulóban csak egy mérkőzést vívtak az ellenfelek, így 10 fordulóra jutott idő. A győztes 9 ponttal, 1 pontos, meggyőző előnnyel, Dani Zoltán lett; egyebek között egy ultra ritka lappal lett gazdagabb. Meggyőződhattünk róla, hogy ennyi kártyából is jól lehet játszani

Ezenkívül komoly csapást mért Pauleczky Györgyre, amikor kijátszott egy Bűbájmásolást. Közölte, hogy ez egy Bűbájlópas, és ellopja vele az egyik Bűbájlópas, amivel az élőholt parancsnok épp egy ultra-ritka Isteni közbeavatkozást tartott magánál. Az ultra-ritka lap a gyűjtőbe került, és az így szerzett Bűbájlópassal egy másik Bűbájlópas vett át Feri, aminek hatására újabb ellopott bűbáj került vissza gazdájához, és ez így folytatódott, amíg az összes, ellopott bűbáj le nem került az asztalról. Az utolsó Bűbájlópas egy Szörnybűvölést vett át, amellyel egy erősebb élőholt cserélt gazdát. Az Isteni közbeavatkozás egyébként így is érdekes szintet vitt a játékba, egy ízben egy játékosnak 70 fölötti ÉP-je volt!

A játéknak extra izgalmat adott, hogy ahányszor egy játékos kiütközött egy másikat, első kiadású kiegészítő paklit kapott ajándékba.

TIHOR MIKLÓS

(kezdők figyelem!), hiszen sok jól használható gyakori lap van; általában nem a pakli összerakása okozott problémát, hanem hogy mit hagyoznak ki a játékosok. Természetesen igazán koncepciós paklikat nem lehetett látni, de az izgalmas küzdelmek, az esélyegyenlőség, és nem utolsósorban a kapott és nyert lapok eredményeképp remélhetőleg mindenki jól szórakozott.

MAKÓ BALÁZS

MAGIC: THE GATHERING VERSENYEK

Magyarok a Magic: the Gathering VILÁGBAJNOKSÁGON

Idén augusztus 15—18. között az Egyesült Államokban, Seattle-ben kerül sor a *Magic: the Gathering* világbajnokságra. A világbajnokság két versenyből áll, egy lezárt paklik versenyéből, és egy II-es típusú versenyből (a II-es típusú versenyben a saját magad által összeállított paklival küzdhetsz, de a pakli csak a jelenleg is nyomásban levő kártyákat tartalmazhatja).

A világbajnokságra minden ország egy négyfős csapatot delegálhat. A magyar csapat a következőképpen áll össze: tavaly ősz óta folyik a Magic pontverseny, amelynek keretében, az általunk rendezett versenyeken a játékosok pontokat szerezhettek. A pontverseny két legjobbja tagja lesz a világbajnoki csapatnak. A másik két tag a jún. 29—30-án rendezendő Magyar Nemzeti bajnokság két legjobbja lesz (ha ezek valamelyike egyben a pontverseny győztese, akkor a 3. illetve 4. helyezett). Tehát bárkinek, aki ismeri a Magic-et, van esélye, hogy kijusson Amerikába, a világbajnokságra!

A versenyek:

Május 18., szombat. II-es típusú Magic bajnokság, az itt elért eredmény beleszámít a pontversenybe, és így egyike lehetsz a pontverseny két győztesének!

Június 29—30., szombat-vasárnap. Magyar Nemzeti MTG bajnokság, II-es típusú. Itt derül ki, hogy ki utazhat Amerikába, a VB-re!

Mindkét verseny helyszíne: Budapest, IX. ker. Balázs Béla u. 35. II. em. (megközelíthető a Nagyvárad tértől gyalog, vagy egy megálló a 24-es villamossal). Ez egy kultúrált, nagy befogadóképességű bridzsterem, zöld posztos asztalokkal. A versenyek pontban 10 órakor kezdődnek, regisztrálás fél kilentől. A résztvevők számára korlátozás nincs. A nevezési díj várhatóan 500-600 Ft. Rengeteg értékes díj van, köztük bontatlan Magic paklik, különlegesen ritka, kivont lapok, és persze az utazás Amerikába! Ezenkívül az eredménytől függetlenül az összes résztvevő között a verseny folyamán különleges ajándékokat sorsolunk ki. Ha Magic-et játszol, ott kell lenned: a II-es típusú versenyen BÁRKINEK lehet esélye! Részletesebb információk a Magic Shopban és a Holdbázisban, vagy levélben a Beholder Bt. címén.

A békéscsabai HKK verseny

Az első békéscsabai HKK verseny 1996. március 10-én került megrendezésre. A találkozóra 44 versenyző nevezett be, de számosan jöttek el csupán a jó csere reményében.

A sorsolás számítógéppel történt, és a svájci rendszert alkalmaztuk. Kissé lassan melegeedtünk bele a játékba, de a második forduló már több kiélezett küzdelmet hozott, hiszen mindenki tudta, ha már az elején lemarad, akkor később már nem sok lehetősége lesz az élbolyban végezni.

Az első három forduló után a fiatal Függs Zsolt állt az élen, de sajnos játéka kiegyensúlyozatlanná vált, és a későbbiekben lecsúszott a dobogóról. Az ötödik forduló után már világossá vált, hogy a pálmát a budapesti versenyzők viszik el, bár ekkor még néhány csabainak is volt esélye a dobogós hely elcsúszására. Azonban Sass Tamás (1.) és Abbas Krisztián (2.) megmutatta, hogy a budapesti kártyásoknak méltán van nagy hírük. A csabai szépségtapaszt Csehi Miklós (3.) szolgáltatta, aki sebzett oroslán módjára, gigászi küzdelemben az utolsó fordulóban szerezte meg a harmadik helyet. Sajnos néhány versenyző későn érkezett a versenyre, s így őket az első fordulóban nem tudtuk pontozni. Horváth Györgynek (4.) talán éppen ez a kiesett első forduló hiányzott a dobogó eléréséhez.

Köszönjük a budapesti, a szegedi, az orosházi és a békéscsabai versenyzőknek, hogy jelenlétükkel emelték a verseny színvonalát.

Mindenkinek gratulálnak a szervezők:

PREKOP NÁNDOR ÉS TÓTH GÉZA

Figyelem!

Elveszett kártyagyűjteményét keresi a gazdája. A kártyák 1996. március 15-én este 1/2 8 körül vesztek el Nyíregyházán a vasútállomás környékén. A megtaláló jutalom ellenében jelentkezzen Tóth Tibornál, Nyíregyháza, Eperjes u. 6. IV. em. 12. Tel: 06-42-447-027

Hogyan csináljam?

A rovat közkedvelt lett, ezt bizonyítja a rengeteg megfejtés, ami az első (februári számban megjelent) feladványra érkezett. Sajnos nagyjából a fele hibás volt. Tehát a helyes megfejtés:

1. *Varázslatlopással ellopom A denevér hatalmát, rögtön ki is játszom és Jellemtükörrel átírom rajta Dornodon nevét Eleniosra (3+4+3=10 VP)*
2. *Áttelepítéssel áthozom Elenios templomát (+5=15 VP)*
3. *Kirakom a Varázskövet, és azonnal fel is használom (-6=9VP)*
4. *Szörnybűvöléssel elcsábítom a Százfogút (mivel látja a láthatatlant), ez passzívan a tartalékomba kerül. (+4=13 VP)*
5. *Kihozom a Burástyakölyköt aktívan 1 VP-ért, majd a templommal 2 VP-ért láthatatlanná teszem, és beütök vele egyet sebezve. Az ellenfelem meghalt. (+4=17 VP)*

A rossz megfejtők általában ugyanazokba a hibákba estek. A legtipikusabb az volt, hogy nem bűvölték el a Százfogút, nem vették észre, hogy látja a láthatatlant. Sokan a Kardfogú fülemülével akarták megoldani a feladányt, de az Elenios templomával csak egy maximum 2 alapsebzésű Elenios lényt lehet láthatatlanná tenni, így a fülemülét nem – tehát ez sem volt jó. Voltak akik úgy gondolták, hogy elbűvölt szörnyekkel végeznek az ellenféllel, de nem olvasták el a Szörnybűvölés leírását, ami egyértelműen kimondja, hogy az ellopott szörnyek passzívan a tartalékomba kerülnek. A cselebbek A denevér hatalmát akarták megszámolni a Szörnybűvöléssel, de ez a bűbáj csak a lények megidézésekor működik, a bűvölés pedig nem minősül annak. A Tharr haragja is több megfejtőnek megmozgatta a fantáziáját, gondolván, hogy a Jellemtükörrel átírva leírtják a szembenálló őrosz-

tot, így biztosítva utat a támadásuknak. Ők sajnos nem számoltak azzal, hogy ez a varázslat csak kettőt sebez, azonban az ellenfél két alap életpontú lényecinek a védekezési bónusz miatt három ÉP-je van. Az Elenios templomának azon hatását, hogy a nem Elenios varázslatok és lények kijátszásának költségét növeli egy VP-vel, sokan elfelejtették számolni. Ha azonban a megoldás ettől eltekintve jó volt, csak a varázspont számolása volt rossz, akkor elfogadtuk a megfejtést. Hiba az is, ha a Varázskövet rögtön az elején kirakjuk és azonnal felhasználjuk, mert az így húsz fölé kerül varázspont húsz feletti része azonnal elvész. Mindenkinek tanulságosak lehetnek ezek a hibák, legközelebb jobban figyeljetelek a megoldásnál! A helyes megfejtők közül egy-egy Hősorkorszak ritka lapot nyertek: **Homoki István, Csák Gábor Fikloczy János.** Nyereményüket postán küldjük el.

Még egy fontos dolog: Ha beküldesz egy megoldást, azt mindig *külön* lapra írd, és legyen rajta *olvashatóan* a neved, címed és ha van, akkor a TF-es vagy KG-s számlaszámod! Amennyiben mást is feladsz az újságba pl. HKK ötletek, kombók stb., mindent külön-külön papíron, külön a megfejtést, külön a kombókat, külön a kérdéseket, és mindegyiken szerepeljenek a fent leírt adatok! Ezzel nagyban megkönnyíted a munkánkat. Köszönöm.

Most pedig itt egy új feladvány. Jó szórakozást! Beküldési határidő:

1996. MÁJUS 15.

Az új feladat:

Van 20 VP-d és 2 szörnykomponens, az ellenfelednek 12 VP-je, és mindketten 2 életpontban vagytok. A te köröd van, öld meg őt még mielőtt ő következne!

A zárójelben levő betűk az istenket jelentik, a *-gal jelölt lapok leírását a túldoldalon megtalálod a feladvány ábrájával együtt.

DANI ZOLTÁN

A kezdedben az alábbi lapok vannak:

- *Múltidéző (R)*
- *Újjáépítés (R)*
- *Gömbvillám (R)**
- *Az idő kereke (E)**
- *Pogányság*
- *Ámokfutó (D)*
- *Színes dözmöng (R)*
- *Roxati zárfaló (D)*
- *Tűzeső (D)*

A játékban levő lapjaid:

- *Eliana (R)**
- *Gnóm (F)*
- *Világítótorony (R)*

A Világítótorony miatt látod az ellenfél lapjait. A két kalandozód passzív marad ebben a körödben, mert az ellenfeled egy Olimpiai játékokat varázsolta rá az előzőben. Mikor ismét te jönnél, aktivizálhatnád őket.

A gyűjtődben vannak:

- *Dornodon temploma (D)**
- *Unkreáció (F)*
- *Mágiatörés (R)*
- *Rombolás (D)*

Ellenfeled lapjai:

- *Az elme fölénye (E)*
- *Negáció (F)**

Az ellenfél játékban levő lapjai:

- *Távcső (E)*
- *Dorony-duda (F)*
- *Fantasia (R)*
- *Raia oltárja (R)*
- *Gorombilla (R)*
- *Feltételes gyógyítás (R)*

A két lény az őrosztban van, és Fantasiánál van a Dorony-duda. A Feltételes gyógyítás 1 ÉP-re van beállítva.

A TE ÁLLÁSOD: 2 ÉP, 20 VP, 2 SZK

ELLENFÉL ÁLLÁSA: 2 ÉP, 12 VP

Dormodon temploma:

Dormodon, épület, költsége 3, strukturális pontja 6. Építői közül legalább egynak Dormodon lénynek kell lennie. Ha aktív, minden nem Dormodon és nem szintelen, VP-ért kijövő lap kijátszási költsége eggyel megnő. Egy körben egyszer célpont Dormodon lény 1 VP-ért kettős tűzrelehetet kap.

Ellenfeled kezében levő lapok

Negáció: Fairlight, azonnali, költsége 4. Egy varázslatkártya hatását egy körre az ellenkezőjére változtatja. Általános és azonnali varázslat esetén közvetlenül a varázslat kijátszása után kell kirakni. Csak olyan kártyára működik, amely sebést okoz, gyógyít, növel vagy csökkent sebést vagy EP-t.

Eliana: Raia, kalandozó, költsége 6, SB: 2, EP: 3. Ha passzíválod, és elköltesz 2 VP-t, célpont, tartalékban levő lény aktivizálódik vagy passzíválódik. Egy szintlépés után csatában Vádkító fény: ellenfelelének annnyival csökken a sebzése, ahány VP-t elköltesz (Max. 3).

HATALOM KÁRTYÁI

TOP *eista*

Az Alanori Krónika első számában közölt kérdőívre rengeteg (több mint kétszáz) válasz érkezett. A beküldők véleményei között azonban nagy volt az eltérés, ezért az egyes kérdésekre kapott eredményeket nem listászerűen közlöm, hanem megpróbálom átfogó képet nyújtani az egyes pontokra adott válaszokról.

A kérdőívet kitöltők fele a Hatalom Kartyáin kívül más gyűjtögetős karyajátékot nem játszik, míg a másik része uralkodón, a Magic: the Gathering megszállottja a HKK mellett. Mítoszt is játszanak páran és a Blood Wars, a Jyhad, a Spellfire, a Rage és a Doomtrooper neve merült még fel a válaszokban. Ezek után a vásárolt HKK mennyiségéről érdeklődtünk. Itt sokan nem részletezték, hogy melyik fajta csomagból mennyit vettek, csak egy végösszeget írtak, így azt lehet mondani, hogy a nagy többség 3–20 paklit vett összesen, kü-

lönböző megoszlásban az alapkiadás és a kiegészítők között. Érdekesképpen szeretném megemlíteni, hogy volt egy HKK-rajongó aki 70 db alappaklit, 40 db alap kiegészítőt és 60 db Hőskorszak csomagot vett. Gyönyörű gyűjteménye lehet!

Az igazán a kartyákra vonatkozó kérdések közül az első a három kedvenc lapra vonatkozott. Itt aztán nagyon változatos eredmény született, a kategóriagyőztes lap, az Ellenvarázslat is alig tíz szavazatot kapott, és több mint 150 kartyát neveztek meg a válaszokban. A teljesség igénye nélkül, és nem sorrendben a néhány legkedveltebb lap a Piromenyét, Negáció, Temető, Acélklosszus, Élőholt quwarg, Élőholt mágus, Sötét motyogó és Griffónix. A következő pár kérdésben kicsit kisebb volt a szórás, valószínűleg a kisebb választási lehetőség következtében. A legtöbben a fekete (Leah) színt szeretik, míg a többi nagyjából egyenlő szavazatot kapott. A legkevésbé kedvelt a kartyások körében a kék (Elenios) és a piros (Dornodon). Az egyes színekben átlag 30–40 kartyát neveztek meg a beküldők kedvenc lapjukként. Raiánál a Múltidéző, Darkseid, a Manacsapda és a Feltámasztás végzett holtversenyben az élen. Mellettük még a Purifikátort, az Óriásgriffet, a Tisztítótüzet és a Mágiatörést kedvelik sokan. Meglepő módon ennél a kérdésnél az első pontban sok szavazatot kapott Griffónix nem került az első közé. Eleniosnál az Illúziósárkány lett az első,

amelyet a Tudatrombolás, A jóság ereje, Az idő kereke, a Pszi-regeneráció, a Varázslatlopás és az Örök kábulat követett a szavazatok számában. Sheran kartyái közül kimagaslóan az Élő útvesztőt szeretik a legjobban, az Egyszerűsítés, az Óriáspók, Annak, Az Élet és Halál kupája, a Gyilkos mérge, a Vértürdető magzim és a Mélység fátya előtt. Tharnnál az Ongóliant diszkoszvetés, Agytaposás, Az erő ökle és a Törpe kalandozó érték el a legtöbb pontszámot, utánuk a Vadtröll, a Büntető pragonc, Kőfejű Beldor és az Ongóliant követnek. Fairlight lapjai közül az Ellenvarázslat a legközkedveltebb, a Negáció, a Piromenyét, a Manaégés, A mester büntetése, Zarknod, a Kisebbségi kívánság, az Evaporór, az Orzag bilincse és a Szutykos Remák kíséretében. Leahnál a Temető és az Élőholt mágus vezettek az élen; Sistergő Pumpa, Sötét motyogó, Jégcsóva Élő-

4
Ellenvarázslat

azonnali
Fairlight

Közvetlenül egy varázslat kijátszása után kell kiraknod, a célpont varázslat nem jön létre, hanem a gyűjtőbe kerül.

1995 © Heliosoft Bt.
1995 © Heliosoft Bt.

6
Piromenyét

szörny
Fairlight

♣: 3-as Tüzelelet. Amíg a piromenyét aktív, csapdaészlelés szakértelmelddel egyvel nagyobbban számít.

2
3

1995 © Heliosoft Bt.
1995 © Heliosoft Bt.

holt quwarg, Sötét halál, Mélységi grittang és Holtak energiája kapott még nagyobb számú szavazatot. Dor-nodonnál holtverseny alakult ki a Savhurrikán, a Zan, az Árulás, az Agyroppantás, a Quwarg és a Sötét gnóm között. Mellettük még a Borzalmas varkaudar és a Roxati zárfaló közkedvelt, a többi lap csak egy-két választban került említésre.

A legkedveltebb szintelen lap a Dupla szintlépés és Toborzásátló Vlagyimir, de sokan szeretik a Közös Tudatot, az Ember kalandozót, a Lopást, a Taumaturgiát és az Isteni szövetséget is. A szörnyek között a Piromenyét áll az első helyen, a Mélységi grittang, Zarknod, és a Sötét motyogó kíséretében. A tárgyaknál az Életszívó kard és a Roxati zárfaló tetszik legtöbbszörnek, mellettük a Villám szimbólum, a Doronyduda, a Szem szimbólum, Fairlight pusztító masinája, Morgan kristálya és Orzag bilincse a népszerű. A varázslatok között meglepő módon (és ellentmondásba kerülve az előzőkkel) a Manaégés a csúcstartó, az Ellenvarázslat csak ezt követi az Agyroppantással, a Jégcsóvával, a Sötét halállal, a Manacsapdával, a Negációval, a Tüzesóddal, az Agybénítással és a Varázslatlopással. A grafikák között sokaknak kedvencei Lipták László, Lexa Klára és Fisher Tamás rajzai, a kártyák között mégis Alex Vampirsson áll az első helyen, Cziráki Gergely az illusztrációjával. A Törpe kalandozó, Csala-Csíny Csilla, a Manaégés, a Sötét motyogó és a Jégcsóva rajzai tetszenek még a legjobban a többségnek. A leggyengébbre sikerült képek között a Mosolygó rettenet és az Óriás patkány az uralkodó, de társul hozzájuk a Kaffogó hebrencs, az Orgyilkos és az Agglomerátor is.

Ezek után már nem a lapok szeretete felől, hanem azok használható-

ságáról érdeklődtünk. Talán itt tapasztalható a legnagyobb szórás, valószínűleg azért, mert itt az összes lapból lehetett választani és mindenki ötöt nevezhetett meg. A leghasználhatóbb lap a Hatalom Kártyái játékosok szerint egyhangúlag az Ellenvarázslat. Sok szavazatot kapott még a Manacsapda, a Jégcsóva, az Azonnali gyógyítás, és a Negáció is. A harmadik vonalat itt a Sötét halál, a Kisebb kívánság, az Agybénítás, a Gyenge ereje, a Szörnybűvölés, a Manaégés, a Múltidéző, a Temető és a Sötét motyogó képviseli. Ahogy a leghasználhatóbb kártyák kategóriájában, úgy leghasználhatatlanabbak között is kiemelkedő eredmény szü-

letett. Az Óriás patkány volt a nyerő. Sokak szerint használhatatlan még az Energiakitörés, a Zárnyítás, az Álcázás, az Alkímia, az Agresszivitás, a Mágikus támadás, a Mánia, a Fejletés, a Kreáció, Fairlight oltára, a Rejtőzködés, a Gonyolék, a Lila brekk és a Láthatatlanság látása is. A vélemények nagyfokú eltérésére jellemző, hogy több olyan lap is volt, amelyik mind a két csoportban szerepelt. Ilyen volt például a Mínozkúp, a Gyenge mérég, a Színes dözmög, a Quwarg, a Tüzeső, a Méregfelhő, a Pánik, sőt a sokak által használhatatlannak ítélt Energiakitörés is szerepelt a jól használhatók sorában.

A legutolsó kérdést sokan félreértették. Mi azt szerettük volna kideríteni, hogy melyek azok a lapok, amelyeknek nehezen érthető a hatása, vitára adnak okot, a választban azonban sokan azokat nevezték meg problémás kártyának, amivel az ellenfelük hatásosan játszott ellenük, vagy aminek a kijátszása nehézséget okoz(ott) nekik (pl. Borzalmas varkaudar, Trippla szintlépés), ezért ennek az eredményét most nem ismertetem.

A válaszok értékelése közben az a vélemény alakul ki bennem, hogy sokan szeretik a HKK-t, és az hogy annyiféle különböző vélemény érkezett az egyes kérdésekre, azt bizonyítja, hogy sikerült jól kiegyensúlyozni a játékot. Végezetül a beküldők között három darab második kiadású HKK alappaklit sorsoltunk ki. A szerencsés nyertesek:

Hansághy Gyula, 2600 Vác, Beniczky u. 25.

Homoki István, 4400 Nyíregyháza Ferenc krt. 22. VIII/69

Kónya Barnabás, 8200 Veszprém Jutasi u. 59/VIII.

További jó szórakozást mindenkinek a Hatalom Kártyáihoz!

DANI ZOLTÁN

A Hatalom Szövetsége

1996. május 1-től Te is tagja lehetsz a Hatalom Szövetségének! Hogy mi az? A szövetséget olyan HKK játékosok számára szerveztük, akik részt vesznek a versenyeken. Ha Te is be szeretnél lépni, megteheted ezt bármelyik, Beholder Bt. által szponzorált HKK-versenyen, vagy levélben. Milyen előnyöket kínál ez a szervezet? Először is, minden általunk támogatott verseny nevezési díjából 20% kedvezményt kapsz. Ez nem csak az általunk rendezetteket jelenti, hanem minden nálunk előre bejelentett versenyt, vagyis az összes viadal 90%-át! Ezenkívül kapsz egy nyilvántartási lapot, amelyre a bírók minden versenyen felvezetik az elért eredményedtől függően kapott pontszámodat az úgynevezett Hatalom pontjaidat. Ezeket mi is nyilvántartjuk, és ezek alapján a játékosokat rangsoroljuk. A Hatalom ponttal rendelkező játékosokat a versenyeken kiemeltként kezeljük. A tagság meghosszabítása fél évenként történik, és minden ilyen hat hónapos szakasz végén értékes díjakat kapnak a legtöbb pontot elért szövetségi tagok. A legelkeesebb, legtöbb versenyen indult tagunkat is jutalmazzuk. Emellett a tagság körében értékes ritka kártyákat is kiosorolunk; ezen a sorsoláson minden tag részt vesz, eredményétől függetlenül. És ami talán a legfontosabb, ha ezentúl megkérdezik, milyen eredményeket értél el eddig a HKK versenyeken, nem kell elkezdened sorolni, hogy Békéscsabán hetedik lettem, Debrecenben második, és azon a pesti versenyen, ami húsvétkor volt, a negyedik, hanem azt mondd: a Hatalom Szövetségének tagja vagyok és 56 Hatalom pontom van. Ez jó viszonyítási alap lesz mindenkinek, aki szintén tagja a szervezetnek, és van pontszáma. A legjobb játékosok listáját a Krónikában közöljük. Külön nyilvántartjuk a női játékosok eredményeit, és közülük a legjobbat díjazzuk! Tervezünk úgynevezett profi, pénzdíjas versenyeket,

amelyeken csak szövetségi tagok vehetnek részt. Ennyit az előnyökről.

A tagság feltétele a féléventi 300 Ft tagsági díj befizetése. Ennek a pénznek a fele már akkor megtérül, ha ez alatt az idő alatt 4-5 versenyen indulsz. A belépést bármelyik általunk támogatott versenyen megejtheted, vagy írsz egy levelet, és belföldi postautalványon befizeted a tagsági díjat a Beholder Bt. postacímére: 1680 Budapest Pf. 134. Fontos, hogy a csekk közlemények rovatába írd bele, hogy **tagsági díjnak** küldöd a pénzt, különben a TF-es számlára megy (ha nincs, akkor pedig arra fogunk várni, hogy jelentkezz a játékra)! A levélben írd meg a **nevedet** és a pontos **állandó laccímédet** és a **születési dátumodat**! Ezek után megkapod a nyilvántartási lapodat. A bírók minden verseny után el fogják küldeni a tagok által elért eredményeket, de légy szíves Te is küldj háromhavonta egy fénymásolatot a nyilvántartási lapodról a pontosabb adatvezetés érdekében! Ekkor küldünk neked egy listát arról, hogy hogyan állsz a pontversenyben. A realitásabb sorrend kialakulása érdekében a félév során megszerzett Hatalom pontjaidat elosztjuk a versenyek számával, amelyeken szerezted őket (vagyis az egy versenyre jutó átlagpontszám alapján alakul ki a sorrend). Csak olyan játékos számít a végső sorrendben, aki legalább három versenyen indult, és részt vett legalább egy olyan versenyen, amit a Beholder Bt. szervezett. Az így kapott átlagpontszám a félévi végleges eredmény, amely megadja a végső helyezést. Csak az olyan versenyek számítanak, ahol legalább harmincan indultak, függetlenül a verseny szabályaitól. Az első félévi díj 1996. december 31-ig szól. Ha bármilyen, a szövetséggel kapcsolatos levelet küldesz, kérjük, hogy a levél fejlécére írd rá: „A HATALOM SZÖVETSÉGE”.

BEHOLDER BT.

A Hatalom Kártyái mára már hatalmas népszerűsége tett szert, amit a rengeteg verseny is jelez. Havonta átlagosan három-négy viadal van. A jobb szervezettség és összefogás érdekében a Beholder Bt. ezek után csak olyan versenyeket fog támogatni, amit a szervezők legalább két hónappal előre bejelentenek. Ezt írásban kérjük, a pontos időponttal (órára), helyszínnel, a verseny szabályai-
val, a nevezési feltételekkel és legalább egy szervező nevével, címével és telefonszámával. Az ilyen rendezvényeket meghirdetjük az Alanori Krónikában, és mindenben igyekszünk támogatni – ez azt jelenti, hogy díjakat biztosítunk (könyvek, karyacsomagok, ritka lapok, nagyobb versenyekre ultra-ritka lap), amennyiben lehetséges, a stábból leutazik valaki bírónak, és segítünk a számítógépes kiértékelésben. Kérünk minden versenyszervezőt, hogy a díjazásnál ne kizárólag a tőlünk kapott díjakra támaszkodjon, a nevezési díjából – amiből a helyszínbérlét kifizetése után általában marad még pénz – szerezzen be saját díjakat is. Kérjük továbbá, hogy előre adjátok le a várható versenyzőlétszámot, így május elsejétől nyilván-
tartási lapokat is küldünk a Hatalom Szövetsége hely-

HKK VERSENYSZERVEZŐK, FIGYELEM!

színen belépő tagjai számára. Az így szponzorált versenyekről küldjétek egy beszámolót lemezen Word for DOS 5.5-ben vagy Winword 2.0-ban írva, maximum 1000 karakter terjedelemben, a versenytől számítva 2 héten belül. Ezen kívül kaptok egy nyomtatványt, amit kitöltve kérünk vissza, ez a verseny adatait tartalmazza, a végeredménnyel és a kiosztott Hatalom pontokkal. FIGYELEM! Az ilyen versenyeken 20% kedvezmény illeti a nevezési díjból a szövetségi tagokat! Május 1-től a pontozás minden ilyen rendezvényen a következőképpen zajlik: ki kell számolni, hogy az elért pontszám hány százaléka annak, ami megszerezhető volt a versenyen; az így kapott százalék lesz a versenyzők számára kiosztott Hatalom pont. Csak olyan versenyek számíthatnak a Hatalom pontok szempontjából, ahol legalább harminc induló volt.

A fentebb leírtak MINDEN HKK versenyre vonatkoznak, függetlenül annak szabályaitól és a lebonyolítási rendjétől! További sikeres versenyeket és jó szórakozást kívánunk!

BEHOLDER BT.

Hatalom Kártyái Kártyaverseny!

1996. május 11., szombat 10 óra

A helyszín:

Kondor Béla Községi Ház (volt Havanna), 1181 Budapest, Kondor Béla sétány 8.

A verseny a szokásos svájci rendszerben kerül megrendezésre, a hagyományos szabályokkal. A rendezvény érdekessége lesz, hogy alkalmazzuk a szabálykönyvben opcionális szabályként említett színelőnyt, azaz Raia → Fairlight → Tharr → Sheran → Leah → Elenios → Dornodon → Raia lényeknek a nyíl irányában +1 sebzése van a következő szín ellen. A helyszín megközelíthető a piros 136-os busszal, Kőbánya-Kispesttől hat megálló. Nevezni 9 és 10 óra között lehet a helyszínen 250 Ft ellenében. A verseny egyben az első belépési lehetőség is a Hatalom Szövetségébe. A győztes és a helyezettek újabb értékes ultra ritka lapokkal lehetnek gazdagabbak. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

ÁRNYÉKTŰZ

„Ezt az írást ajánlom mindenkinek, akinek szerepjátékos karaktere karrierje csúcsán démonhercegeket és félisteneket győzött le.”

A fiatal férfi felkapaszkodott az utolsó sziklára, majd hátát neki vetve a hűvös kötömbnek megállt, hogy kifújja magát. Szédítő mélység tátongett előtte. Háromszáz lábnyi, majdnem függőleges falon kellett felmászni, miközben metszően hideg szél próbálta minduntalan megragadni és magával rántani. Ha pedig lezuhan, sokkal hosszabb utat tesz meg, mint háromszáz láb: a hatalmas, repülő hegyet, amelynek az oldalán felmászott, valami ismeretlen mágikus hatalom szakította ki a föld kérgéből, és most sokezer lábbal a föld felszínre felett lebegve sötét árnyékot vetett az alant fekvő aprócska falvakra és szántóföldekre.

A dőlceg fiatalember kioldotta összefogott haját, és hagyta, hadd kapja fel a szél a hosszú, göndör barna fürtöket. Lassan, méltóságot tettetve hordozta végig kék szemét az odalent elterülő tájon, de szája szegletében huncut mosoly bújkált. A hegy megmászásának feladata eltörpült a felszínről való feljutás nehézségei mellett, no de végül is ő nem akárci volt: Torfalla hőse, az immár Namír-szerte közismert fegyverforgató és mágus, Tráki Vlagyimir. Vett egy mély lélegzetet, és szembefordult azzal, amiért ezt a hihetetlenül hosszú utat megtette: a sziklás fennsíkban, felhők által körbevett óriási piramis magasodott, amelyet fekete ónixkőből építettek.

Bár mágikus talizmánok tömkelegével és különlegesebbnél különlegesebb képességekkel bíró fegyverekkel volt felszerelve, Vlagyimir úgy érezte, hogy ez a feladat egy kicsivel még nehezebb lesz, mint Gruangdag, az ongólíant hadúr legyőzése. Ósi tekercekből és kőtetekből szerzett

információkat az ónixpiramisról, de ezek a források inkább csak a repülő hegy megközelítéséről szóltak, mintsem a piramis belsejében rejtőző veszélyekről. Persze nem csoda, hogy kevesen merték Ghalla egyik leghatalmasabb urát háborgatni. De igazándiból ez volt az, ami az ifjút leginkább csábította: a kihívás. Kalandor volt, de a legtehetségesebb, legszerencsésebb és legsajátosabb fajtából. Különös származásának köszönhetően sokkal többet sajtított el a mágikus tudományokból az elmúlt nyolc év alatt, mint egy taumaturgista (aki mással sem foglalkozik) harminc év tanulással. Őrült és hihetetlen kalandjainak köszönhetően olyan tapasztalatokra tett szert, amelyek mind a papság, mind a világi hatalmak körében komoly elismerést szereztek neki, ami egyben nem csekély vagyonnal is járt. Ő azonban többre vágyott: olyasmint akart birtokolni, amit semmilyen más halandó rajta kívül. Olyan tudást, amely a halandók világa fölé emeli.

Az ónixpiramis épp egy ilyen titkot tartogatott. Vlad megborzongott, ahogy végignézett a simára csiszolt kőlapokon, aztán kalapáló szívvel belépett a kapun. Egy kör alakú teremben találta magát, amelyet felülről valamilyen sejtelmes fényforrás világított meg. Vlad lassan előhúzta hosszú, gyémántberakásos markolatú kardját, a Halálpengét – épp időben: egy groteszk, fekete bőrű teremtmény materializálódott előtte. A lényen semmi sem volt a helyén: csonka kar nőtt ki az aljából, a hasa közepén volt három zöld szem, és ott, ahol a fejének kellett volna lennie, egy hegyes karmokkal teli bizarr csonk meredezett. A teremtmény emberi hangon szólt meg:

– Üdvözöllek, halandó. Ki hívott meg a Halál Csarnokába?

Vlad, kardját görcsösen markolva, rekedten, majdnem sottogva szólt meg:

– Az uradhoz jöttem... Tanulni szeretnék tőle.

A lény egérszerű, cincogó kacagást hallatott, és megpróbált közelebb hajolni, de a kard hegye a torkára – vagyis oda, ahol a torok szokott lenni – került, és ez megállította.

– Rendben van, halandó. BEJELENTELEK.

Ezzel a lény eltűnt, és a fény is kialudt: Vlagyimir egyedül maradt a feneketlen sötétben. Megpróbálta megállapítani, hogy honnét jött, de keze minden irányban csak a falat tapintotta. Egy percnyi várakozás után hirtelen fény gyúlt, és Vlad azonnal látta, hogy új helyen van. Egy óriási terem közepén állt, amelynek falai oldalra és fölfelé is a homályba vesztek. A teremben mindenfelé különös, Vlad számára ismeretlen rendeltetésű tárgyak álltak: egy csavart márványhenger, rajta tők méretű rubin; egy üvegkocka, mely minden fizikai törvénynek ellentmondva a sarkán állt, benne misztikusan kavargó, fehér kód; egy óriási zöld henger, amelynek a közepében kék fény lüktetett ritmikusan, akárcsak a szívdobogás... ami azonban először megragadta a harcos figyelmét, egy magas emelvény volt, melyet egy óriási, aranyozott, trónszerű alkotmány foglalt el teljes egészében. A trón fölött egy dőböngetően bizarr teremtmény lebegett: óriási, rücsös-pikkelyes ragyás teste közel öt méter hosszú, négy oszlopszerű lábán hatalmas karmok, de a legkülönösebb a feje: tömör, kőszerű, mégis élő, a két, mélyen ülő, sár-

ga gyikszen fölött a homlokon apró csápokon kisebb szegmolyók, és két szarv. A lény állkapcsa pedig... hegyes, gyilkos fogak, amelyek közül zöldek, minden bizonnal mérgező nyál csöpög. Az egész lény úgy nézett ki, mint ha úgy gyúrták volna össze egy csomó különböző teremtményből. „A trollok regenerálódó képessége, a quicklingek gyorsasága, a gólemek sebezhetetlensége, a sárkányok ereje és ravaszsága, a beholderok mágikus ereje...” – idézte magában Vlad a tekercsben olvasottakat, majd meghajolt a teremtmény előtt.

– Üdvözölve légy, Zarknod, triklem drakolder nagyúr, minden halandók ura.

A teremtmény gőcögő hangot adott ki, amelyet lehetett akár nevetésnek is tekinteni. Amikor azonban megszólt, hangjában nyoma sem volt nyálcsöpögtető szörnyhőrgésnek: jól érthető, dallamosan behézlő férfihangon szólalt meg:

– Tráki Vlagyimir, vagy ahogy sokan hívnak, a Toborzáságtól. Eljöttél hát hozzám is! Tán újabb tróféára vágysz? Nem elég Gruangdag füle? – ezzel az óriási, bőrből varrt pajzs felé intett, amely Vlad hátra volt kötve. – Vagy a kincseim kellene?

– Tanulni jöttem – nyögte az ifjú alig hallhatóan. – Tapasztaltabb és bölcsőbb vagyok, mint amennyire fiatal testem mutatja. Elég intelligens vagyok ahhoz, hogy felismerjem hatalmadat, és ne hívjam ki haragodat.

– Valóban? – a gonosz sárga szemek fölött húszódó groteszk szemöldök kérdően összehúzódott. – És mit akarsz tudni?

– Az árnyéktűz! Taníts meg rá! – „Ez az! Kimondtam!” A válasz azonban kiábrándító volt. A drakolder öblös, emberi kacagása szörnyűséges üvöltéssé fajult, ahogy a lény elvesztette kontrollját. Amikor újból megszólt, a hangja ismét a régi volt.

– És mivel fizetsz a tanítástért?

Vlad felemelte az erszényt, és tartalmát a tenyerére borította. Tucatnyi esszenciakristály csillogott benne. Zarknod egy hatalmasat sóhajtott, és a kristályok – mielőtt Vlad összecukhatta volna a tenyerét – odarepültek a nagyúrhoz, egyenesen a trón mellett heverő kincsshalom tetejére.

– NEM. Az árnyéktűz nem halandóknak való. De mivel nekem tetsző ajándékot hoztál, elengedlek.

Vlagyimir arcát eltorzította a harag. Eddig mindent elért, amit akart. Zarknod híre legendás, és nem hallott nála hatalmasabb lényről, de egyáltalán nem biztos, hogy annyira sebezhetetlen, mint a mesék állítják! Így megnézve, csak egy nagy és csúnya szörny, nem különb azoknál a százaknál, amelyekkel már korábban végzett. A birtokában levő ta-

lizmánok pedig több mint legendők lesznek ahhoz, hogy megvédjék a nagyúr mágiájától addig, amíg „térdre” kényserít. Határozott. Egy gyors kézmozdulatot tett, és a következő pillanatban már egyik legerősebb varázslata, a pokoltűz, egy izzó tűzfélhő repült Zarknod felé. A lény dühödten felmordult, ahogy a tűzfélhő végigtombolt rajta, de láthatóan semmi baja sem esett. A trón mellett heverő kincskupac azonban – az esszenciakristályokkal együtt – füstölögő fém-töcsává olvadt.

– Arcátlan mitugrasz kétlábú puhatestű... Ezzel vége a vendégszeretemennek.

Az emelvény lábánál még egy Zarknod jelent meg, csak kisebb méretben. Közlebről szemlélve volt néhány különbség: a bőre kicsit más színű volt, és szarvak helyett apró bőrlebernyegek voltak a fején.

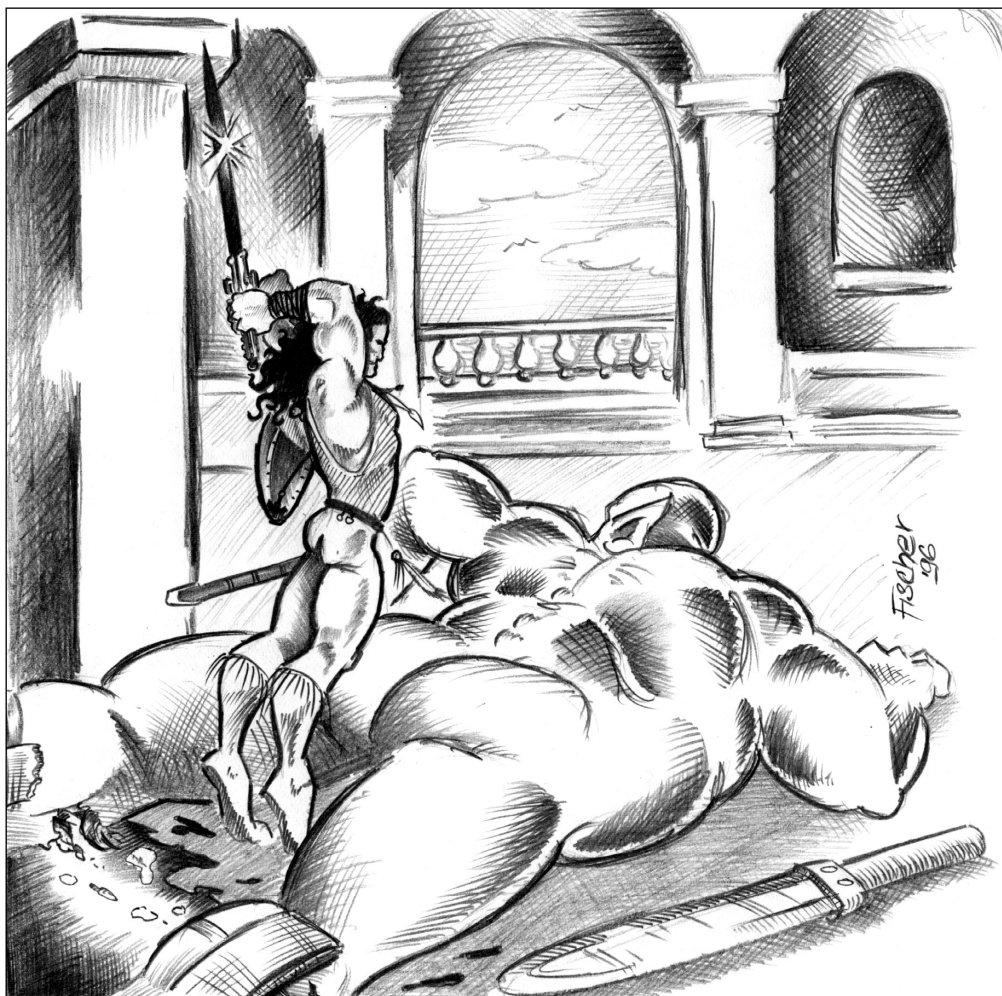
– Trollgan, ez a halandó ölte meg a szolgálaidat, Rukh-mart és Ankh-art. Neked adom, azt csinálsz vele, amit akarsz – ezzel Zarknod elnyújtózott a trónon, hogy mintegy hátradőlve élvezze az előadást.

Vlagyimir kezéből már repült is a következő pokoltűz. A kisebb drakolder, Trollgan előtt vibráló, zöld fal jelent meg, amelyen a tűz szétterült, majd elenyészett. Vlad idegesen nyelt egyet

– eddig még egyetlen varázslatról sem hallott, amely a pokoltűz ellen ilyen hatékonyan védett volna. A kis draki is tud valamit. Gondolkodni azonban nem volt ideje, mert már előtte is volt a lény, amelyet Trollgan megidézett.

A majdnem hárommetsnyi óriás ugyan humanoidnak tűnt első pillantásra, hiszen két karja és két lába volt, de a hasonlóság itt véget is ért. Ragyás, gusztagustalan szőrösomókkal borított hája folyamatosan pulzált, mintha a bőr alatt öklömnnyi, bizarr ökológiájú organizmusok mozognának. A lény feje olyan volt, mintha egy deformált állati koponyára egy hangyátmár rothadó írhat húzott volna. Két hatalmas mancsában egy óriási méretű vasöntvényt lóbal, amely leginkább kétkezes kardra emlékeztetett, de éppúgy használhatónak tűnt bunkósbotként. A teremtmény hatalmas száját kitétvá, akkorát üvöltött, hogy az egész terem berenggett. Vlad már harcolt onglíanttal, ezért tudta, hogy az óriásra nyitott pofa nemcsak üvöltést jelent, hanem izzó tűzleheletet is. Villámgyorsan leoldotta a pajzsát rögzítő pántot, és maga elé tartotta az onglíant hadúr füléből készült hatalmas bőrkorongot. Épp időben: az óriás felől mindent elsöpörő hóhüllám és lángtenger csapott elő, és folyt szét ártalmatlanul a mágikus pajzsán.

A harcos nem tévovázott, mert tudta, hogy csak egy, legfeljebb két csapásra van lehetősége. Előrelendítette a legendás Halálpengét, és egy hosszú, vízszintes mozdulattal átvágta az ongóliant mindkét lábszárát. Ő is, a lény is tisztában volt vele, hogy egy harcosnak ez az egyetlen esélye az öt pillanatok alatt széttrancsírozó óriással szemben, de a szörny nem számított arra a meglepetésre, hogy az apró mitugrász hosszú, fekete kardja nem csak a húsát és csontját vágja vajként, hanem a lábszárát védő acélpántokat is. A döbönt óriás bömbölése betöltötte a termet. Ahogy előrezuhant,

Vlad elegánsan előlépett a két láb között, így a test nem temette mag alá. Megfordult, és fegyverét tövig az ongóliant gerincszlopának tövébe szúrta – a küzdelem ezzel véget is ért.

Trollgan azonban nyilván hallott már a legendás ongóliantólóról, mert láthatóan nem bízott első védelmi vonalában: már megidézte következő szolgáját, egy fekete köpenyes, botra támaszkodó, görnyedt alakot. Ahogy a figura felemelte fejét, dermesztő hideg támadt a teremben, a sötétség összesűrűsödött, háttérbe szorítva a rejtett fényforrásokat. A csukja nem emberi arcot rejtett, hanem összezsuzott kopo-

nyát, amelyet csak itt-ott borított ránkos, megsárgult bőr. Az élőholt azonban nagyon is elevennek tűnt: szemüregében vörös fény izzott, fogatlan állkapcsa gonosz mosolyra nyílt.

– Megöltem Rukh-mart, megöltem Ankh-art, és most megöllek téged is, Nori-lagg – fordult a lény felé Vlagyimir, bal kezével legerősebb védő talizmánját fogva.

– Ott a te nyomorúságos feltételeid szerint csatászatok, Raia fertőző fényében. Itt ész moszt az én harcom következik, ahogyan én szeretem.

A két csontkéz felemelkedett, és a sima márványpadló repedezni kez-

dett. A következő pillanatban élőholtak hada bújít elő a tömör kőpadló alól. No igen, ez különbözött meg az élőholt ősmágust egy közönséges nekromántától – bárhonnán, bármikor képes a szolgáit előhívni.

Vlagyimir egy pillanatyra habozás nélkül a harcba vetette magát, és három sírlédert már akkor keresztbe vágott, amikor még fel sem emelkedtek. A Halálpenge mágiája nyomán az élőholtak maradványai meggyulladtak, és – bár még egy darabig tovább mocorogtak – rövidesen csak hamu maradt belőlük. Vlad megpróbálta át vágni magát az ősmágushoz, hiszen ha őt sikerül megölnie, remélhetőleg ettől a szolgáit animáló mágia is megszűnik. Nori-laggot azonban egylőre áthatolhatatlannak tűnő erőter védte, amelynek lebontásához varázslatra, tehát időre lett volna szüksége. A harcos tehát megfordult, és a felé botladozó tetemembereket kezdte vadgondni. Hirtelen az egyik autentikus vámpír, aki oldalról próbált karmaival az adamantitpáncél alá nyúlni, apró darabokra robbant. Vlagyimir az emelvény felé pillantva látta, hogy Trollgan – feltehetően csak szórakozásképp – beszállt a harcba, és egyik apró szeméből az áldozatot molekuláira detonáló dezintegrációs sugarakat kezdett lődozni. Szerencsére az első sugár célzása pontatlan volt. A második elől Vlagyimir épp csak félre tudott gurulni. Valamit tennie kell, hiszen egyre újabb és újabb élőholtak jönnek, így előbb-utóbb elfárad, és akkor vége! Elhelyezkedett úgy, hogy az erőterbe burkolat ősmágus közé és a drakolder közé essen, és így védve legyen a sugaraktól, majd kitépett hajából egy borostyánkő csatot, és magasba emelve, egy ősi szót mondott. Bőre mindenhol felrepedt, és kiszivárgó vére felemelkedett a levegőbe, majd örvénylő vérfallá változott körülötte. A vérral táplálkozó élőholtak megtorpantak, és magukba szívták a számukra oly édes nedűt. Ez a rövid szünet elég volt arra, hogy Vlagyimir meg tudjon idézni egy varázslatot. Az erőter iszonyatosan erős volt, a láthatatlan golyó, ami a hős kezéből előrepült, nem marta szét, csak gyorsan összezáruló lukat ütött rajta. Vlad a golyó után lendült, és előretartott kardját

átszúrta a nyíláson. Teljesen átdöfte a meglepett ősmágust, akit még bizonyára számos varázslat védett – a golyó azonban ezeket is kioltotta, amikor a pajzs után etalálta az élőholtat. Az erőter azonban bezárult, és foglyul ejtette Vlagyimir karját! A vérfalat elfogyasztó élőholtak a gazdjukat támadó halandó felé fordultak, és kinyújtották karjukat, hogy a sebeket kitágítsák, még több vért ihassanak.

Nori-lagg túlvilági hangon sikoltozott, ahogy a penge körül meggyulladt száraz teste, és fehér, vakító fénnel égni kezdett. Ahogy a mágus lelkét megkötő talizmán is porrá vált, az erőpajzs megszűnt, a hirtelen megszabaduló Vlagyimir pedig a földre zuhant – nem az egvensúlyvesztéstől, hanem a fájdalomtól. Körülötte az irányítójuk nélkül maradt élőholtak üres bábként csuklottak össze.

A kínban fetrengő harcos lassan összeszedte magát, és elkezdett feltápaszkodni. Trollgan ott lebegett előtte, apró szemeit várakozóan Vlagyimir testén nyugtatva, keresve a legjobb célpontot a halálsugaraknak, hogy a lehető legkevesebb semmisüljön meg a detonáció során az értékes varázstárgyakból. A Halálpenge két karnyújtásnyira, elérhetetlen távolságban hevert a harcostól. A sugarak halk sziccenéssel, egyszerre indultak útjuk. Talán egy szemvillanásnyival előbb kezdte meg tökéletesen időzített mozdulatát Vlad, amikor villámgyorsan felemelte bal kezét, és a középső ujján csillogó gyűrűt a drakolder elé tartotta. A varázslatfordító gyűrűt a sugarakat visszapatintotta kilövőjükre – egy ősi trükk, amelyre minden varázstudó fel van készítve, kivéve egy-egy túlzottan fiatal és túlzottan arrogáns hatalmasságot, mint amilyen Trollgan. Pedig egy drakolder kevés dolog tud megsebezni egy másik drakolder támadásán kívül... A hatalmas test tompa pukkanással repült szét, ocsmány fekete szarvakkal és vérel szennyezve be mindent.

A saját és idegen vértől áztatott Vlagyimir lábai remegtek ugyan, de lassan felállt. Az oldalán lógó szent jogart homlokához érintette, és a még mindig nyitott sebek lassan beforrtak. Bicegve, gyengén a kardjához lépett.

– Vége az első felvonásnak – dűnyögte Zarknod. Mellette a kin-

ceskupac újra ott csillogott, tetején Vlad esszenciakristályaival. Visszaforogta maga körül az időt? Újrakreálta a kincseket? A harcos találgathatott volna, de erre most nem volt ideje. Az emelvény előtt tíz láb magas üvegszobor materializálódott, majd rögtön meg is mozdult. Vlagyimir ijedten hátrahőkölt. Az a kevéssé, amit a kristálypragloncokról olvasott, nem tűnt túl használhatónak ebben a pillanatban.

A gólemszerű üveglény hihetetlenül gyors léptekkel megindult, és öklét felemelve, máris az ember felé sújtott. Vlad felkapta és maga elé emelte a Halálpengét, amely fekete lánggal felizzott, amikor a kristályököl rácsapott. Amikor a praglonc újból ütésre emelte öklét, Vlagyimir a tőle megszokott, látványos körkörös mozdulattal lesújtott a kristálylány hasára. A Halálpenge azonban – ahelyett, hogy a látszólag törékeny üveget szétzúzta volna – darabokra törött! Vlad most kezdett igazán izzadni. A Halálpengét maga a nagy Dorul Miglan kovácsolta, a legösszetettebb eljárással, ami varázsfegyver készítésére létezett, és elméletileg nemcsak hogy minden ellen használható volt, hanem töretetlen és elpusztíthatatlan is, mint a legtöbb jó varázsfegyver; vagy még azoknál is elpusztíthatatlanabb. Vlad lassan hátrálva, varázslatokkal kezdte bombázni a lényt, hogy időt nyerjen. A kristálypragloncot láthatóan megsebezte a kard, tehát a támadás nem volt teljesen hatástalan. Ha azonban minden újabb csapással egy újabb fegyvert összetör, akkor hamar kifogy belőlük.

Vlad valamit észrevett a szeme sarkából – az óriási zöld henger, a lüktető kék fénnel! A kristálypraglonc egy ritmusban, egy ütemre mozgott a fénnel, mintha... igen! Vlagyimir most már élénken emlékezett az egyik tekercsre, amely vitába szállt a kristálypraglonc létezését bizonygató elemletek védelmében. Szó volt ott valamiféle megkötő ereklyéről... A harcos előrántotta adamantit törét, a Szívkeresőt, és egy egyenes mozdulattal a zöld hengerbe hajította. A tör belefördött a hengerbe, a tökéletes simaságú, zöld felület megrepedezett, a kék lüktetés szabálytalaná, akadozóvá vált. A kristálypraglonc megtorpant, mintha kérdőn nézett volna

Zarknod emelvénye felé. Aztán halványulni kezdett, és szép lassan eltűnt, visszazárt oda, ahonnan jött.

– Jobban szórakozom, mint az Alanori Aréna játékain – hajolt előre trónján a szörny-hatalmasság. – Kár, hogy ez a szórakozás ilyen sokba kerül nekem. Most pedig jöjjön az utolsó felvonás.

Vlagyimir egyre erősödő sziszegést hallott, és előtte, a földön egy apró portölcsér jelent meg. Mint egy miniatűr tornádó! A hős nekiállt volna gyönyörködni ebben a csodálatos mágikus játékszerben, ha nem tudja, hogy valami minden eddiginél halálosabb, veszélyesebb dolog kezdetét látja éppen. A tölcser növekedni kezdett, és a belseje feketére, átláthatatlanra változott. Egyre gyorsabban forogva közeledni kezdett Vlad felé. Egy vortex! Ez egy vortex lesz! A kristálypraglonccal ellentétben, Vlagyimir a vortexről csak egyetlen dolgot tudott: a nevét. Azaz volt itt még valami: a vortex egészen biztosan létezett mindenki szerint, és valami annyira idegen, annyira MÁS létezés jele volt egy párhuzamos létsíkról, ami az emberi elme számára fel-foghatatlan.

Hogyan lehet ezzel a dologgal küzdeni? Kell-e egyáltalán küzdeni? Tétova mozdulattal megidézett egy savhurrikánt, majd a vortex felé küldte. A savözön hatalmas lyukakat égetett a padlóba, de a vortexnek láthatóan semmi baja sem esett. Tüzeső, jégsóva – egyik sem hatott a vortexre. Eközben a fekete tölcser már majdnem akkorára nőtt, mint egy felnőtt ember, és határozottan, egyenes vonalban Vlad felé mozgott. Vlagyimir előkapta Tűzkardját, amely – ha mágikus úton meg lehet sebezni – meg fogja sebezni a vortexszet. Óvatosan csapott oda, és nem is ok nélkül: a vortex iszonyatos szívóerejével kitépte Vla-

gyimir kezéből a fegyvert, és magába szippantotta. Következően a harcos nyakába akasztott amulettak, láncok szakadtak el, és repültek a vortex gyomrába. A fekete, hideg örvénylés egyre sürgetőbben hívta a férfit, hogy adja meg magát, fogadja el az extraplanáris tornádó ölelését. Az oldalán lógó zacskók, varázsitálok is a vortexbe repültek. Mint egy óriási sárkány, amikor levegőt vesz – gondolta Vla-

gyimir, miközben próbált talpon maradni. Megfordult, hogy futásnak eredjen, és ekkor a vortex hozzáért.

Különösen érezte magát, egyszerre háttérbe szorultak, jelentéktelenné váltak a hangok, a színek, a szagok körülötte. Egy másik, tökéletesen idegen, de ugyanakkor nagyon vonzó világ peremén érezte magát. Már majdnem átadta magát, amikor tudatalattijának legutolsó, legrajtetőbb szeglete észre-

vette AZt. Amint AZ él és figyel. Várja a hálóban a legyet. Várja az anyagot, a prédát, az élő és mágikus matériát, hogy táplálkozhasson. Az imént lazán visszaerősített ongóliantülpajzs hangos cuppanással megadta magát, és elmerült a vortexben. Vlad minden erejét összeszedve, vonszolni kezdte magát a vortex szívóerejével szemben. Összes erőtartálékát beleadva, sikerült elszakadnia, és kinkserves léptekkel eltávolodnia, de érezte, hogy a vortex mindent letépett, ami a hátán volt. Hátrafordulva látta, hogy az örvény jócskán megnőtt a tápláléktól. Végső kétségbeesésében örült ölete támadt a reményvesztett ifjúnak: előkapta az övéből a telekinézis pálcát, és rámutatott a zöld henger romjaira. A henger nem volt olyan nehéz, mint várta, és képes volt a telekinézissel felemelni. A henger a vortex felé repült, és mindenesetül belezuhant. Következett az üvegkocka, majd a márványhenger, és az összes többi ismeretlen tárgy, ami szanaszét hevert az óriási teremben. Ahogy Vlagyimir hátrált, igyekezett a vortexet úgy csalogatni, hogy az tovább táplálkozzon a nyilvánvalóan mágikus tárgyakkól. A vortex tetejét már nem lehetett látni, olyan hatalmasra nőtt, és egyre nagyobb erővel szívott magába mindent.

– Legalább te is velem pusztulsz, Zarknod! – gondolta Vlagyimir.

– ELÉG VOLT! – mennydörgött a drakolder nagyúr hangja. – Eszevesztett emberfióka, valóban értesz a túléléshez! De amit most csinálsz, az katasztrófaóhoz vezet, mert felébresztheti és erre a világra csálhatja a ZANt! – Vlagyimirnak nem volt ideje nagyon odafigyelni Zarknod szavaira, nem éredekelt, hogy mi a fene az a Zan, csak azt figyelte, hogy ki tud-e jutni valamerre, mielőtt a vortex beszippantja. Legnagyobb meglepetésére azonban a

vortex megállt, halványodni kezdett, és néhány perc leforgása alatt semmivé vált. Úgy látszik, Zarknod meg a leghatalmasabb szolgálai felett is teljes kontrollal rendelkezik.

A terem egy pillanatra összezsugorodni látszott, majd ismét kitágult, és Vlagyimir ott állt az emelvény előtt. Bár bebizonyosodott, hogy Zarknod olyan hihetetlen hatalom birtokosa, amely lehet az összes találgatás és legenda eltörpül, minden fáradsága és vesztesége ellenére a harcos úgy érezte, hogy most már végig kell csinálnia, amit elkezdett. Felkapaszkodott az emelvényre, előhúzza utolsó megmaradt kardját, a Sárkányölőt, és megállt a triklem drakolder előtt.

– Nos Zarknod, tanítasz, vagy sem?

A mélyen ülő, sárga szemek lassan végigmérték az ifjút. Valahol a mérhetetlen gyűlölet és a végláthatatlan bölcsesség között ott bújkált az elismerés a minden akadályt legyőző, a végsőkig kitartó fiatalember iránt. „De nem. Ha odaadom neki, túl hatalmas lesz, és egyszer, talán csak nagyon sokára, a helyemre fog pályázni.”

– Több kárt okoztál nekem fél óra alatt, mint a tartományaimat fosztogató rablók egy év alatt. Bár tetszett az előadás, ezzel még nem nyertél bocsánatot. De lásd, milyen kegyes vagyok hozzád – megmutatom az árnyéktűzt!

Vlagyimir szemei elkerekedtek. Agya már kiürült, szinte semmilyen mágius energiája nem maradt, varázstárgyait elvitte a vortex, varázslatfordító gyűrűje kiégett, fegyvere nevetséges fogpiszkálónak tűnt a sebezhetetlen, félisteni hatalmú lényel szemben. Zarknod összehúzta szemöldökét, néhány másodpercig koncentrált, és az ifjú harcost möött, vattaszzerű köd vette körül. De ezzel a köddel valami nagyon nem volt rendben. Vlagyimir érezte, hogy hihetetlenül vékony, láthatatlan szálakon a köd behatol a testébe, korbefonja gerincét, és azon felkúszik az agyáig. És ekkor valami odabent ÉGNI kezdett.

Vlad velőtrázó üvöltéssel térdre rogyott, szeme kifordult, csak a fehéreje látszott. Úgy érezte, mintha ezernyi tüzdemón falná belülről, de nem a testét, a fizikai valóságát falták, hanem az emlékeibe, örömeibe, szerelmébe haraptak. A LELKÉT támadták. Az ár-

nyéktűzet nem érdekelte a fizikai való, hogy volt-e egyáltalán, hogy milyen volt: a lelket, a létezés irányító energiát tépte-szaggatta, függetlenül attól, hogy milyen létsík milyen megjelenési formájára alkalmazták, annak milyen mágikus, mentális vagy egyéb védelme volt. A megtépázott, megüresedett, kiégett lélek azután már csak idő kérdése, hogy mikor végez az őt börtönbe záró, fizikai valóval.

Vlagyimir folyamatosan üvöltött, előrehajolt, ahogy az árnyéktűz emésztette. Órült reakcióban felszabadultak a testét építő, védő mágiák. Szemgolyói lángra lobbantak, és kiégték, gyönyörű barna haja megőszült, arca megváncosodott. Vlagyimirt azonban igazán nem a külső, hanem a belső kínok gyötörték. Hihetetlen akaratával, mérhetetlen mentális energiájával küzdött az árnyéktűz ellen, de most, életében először valami olyan hatalmasmal találkozott, amely ellen védtelennek érezte magát. A megmentő öntudatlanság nagyon, nagyon sokára érkezett el.

Amikor magához tért, tökéletes sötétség vette körül. Először arra gondolt, hogy a halál birodalmában van,

de racionális elméje hamar tudatosította, hogy életben van. Megvakult ugyan, de TŰLÉLTE. Hogyan? Hogyan lehetséges? Ennyire az istenek kegyeltje lenne? Vagy ennyire erős lenne? Vagy... Hiába kutatott az emléke után. Nem találta őket. Nem talált senkit, semmit, amihez fájdalmat, szeretetet, örömet kapcsolhatott volna. Képek villantak fel előtte korábbi tetteiről, az ongoliánt hadúrral vívott párviadalról, az első büntető praglonc visszaűzéséről, az ónixpiramisban vívott csatákról. De semmi, amitől embernek számított volna. Ekkor döbent rá, hogy az árnyéktűz még ott lobog benne. Utolsó lángjai ekkor aludtak ki, és égették el az utolsó szálakat is, amelyek régi lelkéhez kötődtek, csak egy megbódzolt, parányi energiaszilánkot hagytak hátra.

Utószó a TF játékosai számára: Sokan kérdezték, hogy milyen hosszútávú fejlődési lehetőségek vannak a karakterek számára. Azt hiszem, most sikerült az ezer eddigi ötlethez egy ezeregyedikkel hozzájárulni: sajátítsd el az árnyéktűz titkát!

TM

Setét Patkány Naplója

1246. nap

Most már semmi sem állíthat meg, megyek és rendet vágok Sistergő Pumpa seregében. Elhatároztam, hogy minden egyes varkaudarnak felajánlom majd, hogy álljon be az én seregembe, mielőtt leölném. Ha minden jól megy, így idővel elég tisztas kis sereget gyűjthetek majd össze. Persze nem várom el, hogy rögtön az elején behódoljanak nekem. De ha már nagyon sokat agyonvágtam, biztosan belátják, hogy jobban járnak velem, mint Pumpával. Én persze nem leszek olyan hülye, mint Sistergő Pumpa, nem akarom majd leölni a helytartói városokat. Teljesen más irányú terveim vannak velük. Először is a sereg muzikálisabb feléből kórust és zenekart szervezek, akik folyamatosan mögöttem járnak és dicsőímszókat zengenek rólam. Jó, néha pihenhetnek, amikor lopni megyek. Később gondolom az együttes felléphetne a nagyobb városokban is. Egész szép kis bevételre tehetnek így szert. De mit csinálnak a sereg másik felével? Azokból őrséget szervezek, és csinos kis védelmi pénzt szedek a helytartói városoktól. Esetleg felajánlom szolgálataikat Toborzásgátló Vlagyimirnak. Vagy segítem a helytartói városok separátista mozgalmait. Gondolom, a helytartóknak is elegendő van már abból, hogy valami messzi birodalomhoz tartozzanak, amit egy hatalmas csatorna választ el tőlük. Megalkotjuk a Ghallai Szabad Városok Szövetségét. Varkaudar seregem leszámol majd Borax nyelge katonáival. Tényleg, miért nem küldi ki Borax a seregét Pumpa ellen? Két magyarázat lehet: vagy nincsen elég katonája, vagy nem érdekli, hogy mi történik Ghallán. Bármelyik is a valódi ok, akkor sem fog semmit sem csinálni, ha a városok megpróbálnak elszakadni tőle. Megválasztatom magam köztársasági elnöknek, és attól fogva én fogok zsarnokoskodni a vidéken. Gondolom a hülye jó jellemű kalandozók is bedölnék majd ennek a szabadságharc dumának. Én leszek a szabadságharc bajnoka, ezért aztán engem választanak meg elnöknek. Mire magukhoz térnek már csinos kis diktatúrát építék ki. Lehet, hogy érdemes lenne megnyernem néhány fickót a tervnek. Talán Xadornixnak kéne szólni, neki már van egy egész jó kis szervezete, ami fölött zsarnokoskodhat. Esetleg Fehér Kelduint is bele lehetne rángatni a dologba. Egyrészt van olyan hülye, hogy elhigye ezt a felszabadítási maszlagot, másrészt igazán jól mutatna, ha egy jó jellemű is lenne a Felszabadítási Mozgalom vezetőségében. Ha meg rákérdeznék, hogy eddig miért loptam annyit, megmondom, hogy azok terrorcselekmények voltak, melyekkel a jelenlegi rendszer instabilitását próbáltam növelni. Gyorsan tárgyaltam Kelduinál és Zurgbluggal, mi leszünk a Felszabadítási Mozgalom vezérkara. Előszörként a helytartói városokat keressük meg. Az elszakadás első eredményeként elkergetjük Pumpa seregét, aztán (mivel már nem kell a királyi adókat fizetni) lényegesen csökkenteni fognak a boltokban az árak, a Fairlight bank is kevesebb kamatot kér majd. A helytartókat ezután kivégezzük és a magunk embereit ültetjük a helyükre. Új törvényeket hozunk, a kalandozók szája íze szerint szabályozzuk a lopást és a rabszolgatartást. Templonépítők és oltárépítők adókedvezményeket kapnak. A rendőrséget kalandozó fejdadászokból és tolvajokból szervezzük meg, akik kinyírják a rendbontókat vagy ellopják tőlük a bírág el-

lenértékét. A köztársasági elnök természetesen én leszek. Aztán elsőként szabotőröket dobunk át az alanori csatornán, akik bomlasztják a birodalmat. Végül elfoglaljuk a teljes Yaurr királyságot. Az első felhívást már az e havi Ghalla Newsban megjelentetjük. Ilyesmiken töprengtem, amikor összefutottam Don Calonival, a legendás törpével. Láttam, hogy én is Pumpa ellen vagyok. Elmondtam neki, hogy nagy belső fordulatot mentem át, és az a célom, hogy a kalandozók paradicsomává tegyem Ghallát. Nagy lelkesedéssel hallgatta a terveimet. Adott ajándékba egy gromakbőrt és azt mondta, csak szóljak, ha szükségünk lenne a segítségére.

Most már muszáj volt egy kicsit bizonyítanom, mennyire el vagyok kötelezve Ghalla sorsa iránt, elindultam a varkaudar seregek közé. Mielőtt azonban leereszkedtem volna a táborba, gyorsan fejlesztettem egy kicsit a legújabb tudati képességünkön. Nem szabad elfelejkeznem árnymano harcostársaimról sem. És ha ez a legújabb képesség összejön, akkor biztossá válik, hogy mi vagyunk a legeslegjobb tolvajok, aki ket valaha is látott a világ. Az akció előtt még egy vámpirizációval is meg erősítettem magam.

Elsőként egy mezei vadász varkaudarral kerültem szembe. Egy csapás a vasalt bunkóval a mellére, egy nyisszantás a bal karjára és ennyi elég is volt neki.

Mielőtt beljebb haladtam volna a táborba, megtaláltam Wizax Quicklyhand motyóját. Elvettem egy uzbánycsórt a holmijából és a helyébe egy cédulát tettem: „Különleges hadiadó Borax királynak” felirattal. Ezentúl mindig így csinálom majd, remélem ezzel sikerül a birodalom ellen hangolnom minden kalandozót.

A következő Pumpista már egy sátor előtt állt őrt. Ilyen fickót még sosem láttam. Sokkal emberibb volt, mint a többi fajtájabeli, akivel eddig találkoztam, és egy nagy aranyérmét viselt a nyakában. Elővigyázatosságból felraktam egy hhaar burka varázslatot. Nem ártott, mert a gonosz pára rögtön egy jégcsóvával nyitott. Kicsit megfagyott az orromban a takony, de komolyan azért nem sérültem meg. A figura valami idézésbe fogott és egy hatalmas tűzlény nőtt ki a földből a szemem láttára. A lángoló bestia felém kapott és meggyulladt a ruhám. Rögtön feltűnt, hogy semmi szagot nem érzek. Ez tehát valami illúzió! Megfeszítettem az akaratomat, és egy látványos pukkanás után a fenéved. Meglengettem a vasalt bunkót a fejem felett háromszor, aztán rácsaptam. Sajnos ügyesen félreugrott, ezért csak a jobb lábát találtam el. A bunkón keresztül gyógyító energiák áramlottak át belém, a vámpirizáció varázslatnak köszönhetően. A rövid kard nem sokat sebzett rajta. Csak természetfeletti gyorsaságomnak köszönhettem, hogy sikerült elugranom a dőfese elől, de a farkával még így is megcsapott. Csak remélem, hogy nem mérgezett meg. Túl sokat tűnődtem ezen, így telibe kaptam a villámot, amit felém lőtt. Nem volt helye a finomkodásnak, teljes erőből vágtam kupán; egy pillanatra megrogyott. Ekkor döftem a szívébe a kardomat. De ez sem volt elég neki! Mielőtt végleg eldőlt volna, még tűzesővel borított be. Ott álltam befagyott orrlukkkal, megégetve és villámsújtottan. Előszörként a medálját néztem meg. Furcsa rúnákkal a következő felirat díszelgett rajta: „A varkaudar nép Holptsuxsschatz-i viadalának bajnoka”. Egy

bajnoknak biztos sok hasznos holmija van. Éppen nekiláttam volna át- nézni őket, amikor minden tárgya nagy füstölgés közepette eltűnt a semmibe. Hogy csókolja homlokon egy szutykos remák! A farka végét azért kinyertem magamnak trófeának. Sokkal jobban néz ki, mint az a neveltséges vérfürdőző magzim dezmoszóma, amit idáig viseltem.

Fújtam kettőt és benéztem a sátorba. Egy varkaudar behemót mediatl odabenn. Kihasználta a helyzetet és jól fejbevágtam. A behemót egy kicsit zavartan körbenézett, aztán felkapott és elkezdte ropogtatni a bordáimat. Félélmetes ereje volt. Nagy nehezen sikerült kitépnem magam a szorításából és rohantam, ahogy csak bírtam. Szerencsére a behemótok nem túl fürgék, ezért negyedórányi rohanással sikerült leráznom. Furcsa érzés volt, hogy minden levegővételnél hatalmasat sípolt a tüdőm. Egy mingősövény mellett pihentem meg, és gyorsan gyógyítottam magamon. A sövény túoldalán egy számomra ismeretlen árnymano feküdt, elvettem tőle egy vaskulcsot és otthagytam a már szokásos cetlit.

Kicsit távolabb egy másik őrpozton hasonló páros pihengetett, egy bajnok meg egy behemót. Bebéjtam a bokorba és utánoztam a halutyoló pesnyőke hangját. A pesnyőke a varkaudarok kedvec csemegeje, mint ezt mindenki jól tudja. Annál jobban csak a gatyás ubukból készült sület szeretik, de az sajnos teljesen néma, ezért nem lehet utánozni a hangját. A terv tökéletes volt. A bajnok felállt, fülelt egy darabig és elindult a bokor felé. Mikor már elég messze volt a behemóttól, előugrottam és teljes erőmből fejbevágtam. Azonnal elkezdett ömleni a sárga fluorszékáló vér a kobakjából. A csata kimenetele hasonló volt a korábbihoz, bár ez a fitú másfajta varázslatokkal (pl. vakító fény) próbálkozott. Sajnos az is hasonló volt, hogy teljesen eltűnt az összes tárgya. Még sajnálatsabb, hogy az is hasonló volt, ahogy a varkaudar behemóttal jártam. Megint felkapott, megropogtatott, és utána megint olyan csúnyán sípolt a tüdőm.

Annyi eszem azért volt, hogy ne kifél, hanem befelé a táborba szaladjak az örök elől.

Odabent nem kegyelmeztem senkinek. Leöttem három varkaudar mágust, két vadász varkaudart és egy hagyományos varkaudart. Szerintem egész csinos kis lista. Közben még Szelindektől is elvettem egy nagy bronzkulcsot, és persze otthagytam a szokásos Borax üzenetet.

Ennyi elég is volt egy napra, lefeküdtem aludni.

1255. nap

Gyorsan átgondoltam, mit is kell majd tennie a Felszabadítási Mozgalomnak. Természetesen fel kell vennünk a kapcsolatot a nagyobb Közös Tudatok vezetőivel, szerencsére a legiöbbsz van valamiféle kapcsolatunk. Az Irgalmas Nővérekhez Kelduin, a Vasalt Bunkókhoz Zurgblug, a Viharlegióhoz Don Caloni, a Serény Múmiákhoz Smack, az Ördögi Körhöz Xadornix. A többiekhez is csak akad majd valaki. Ezen túl beszélünk kell majd a helytartókkal és a kisebb városok polgármestereivel. Természetesen a Fehér Mágusok szövetségével is tárgyalnunk kell. Aztán

leütjük azokat a hülyegyerekeket, akik goldugaron lovagolva üdvözik a jónépet a birodalom határán. A Ghalla Newsban beindítjuk a propagandagépezetet és aztán már semmi sem állíthat meg bennünket.

Mialatt mindezt kiterveltem, tovább máskáltam a varkaudarok táborában. Ezúttal nem voltam olyan sikeres, mint korábban. Találkoztam egy varkaudar bajnokkal, aki olyan fültrepszóztól sikított, hogy nem tudtam a közelébe menni. Míg a harc nem volt túl sikeres, a lopásban annál nagyobb szerencsém volt. Egy zárnívtól készlet, egy gromakbőr(!), egy túskecsapda és egy vaskulcs volt a mai zsákmány. Jól megvizsgáltam a túskecsapdát. Nem túl ötletes egy találmány, ezentúl ez sem fog gondot okozni. Furcsa, hogy itt a tábor belsejében elég sok mindenfél szörnyeteg lakik. Találkoztam egy trollfával, egy nukleáris cickánnyal és egy ragyás burástyával is. Persze mindháromról már múlt időben lehet beszélni. Azért egy-két varkaudart is lenyomtam. Pontosabban két nekromantát. Kár, hogy ezek nem tartanak maguknál varázskönyvet, nincs kedvem visszamenni a városba újabb varázslatokat tanulni, pedig már rámférne. Látom, hogy az energiátúske varázslat kevesebbet ér, mint egy szúnyogcsípés. A táborban kószáló szutykos remákokat nagy ívben elkerültem. Még nem hallottam senkiről, akinek sikerült volna agyoncsapnia akár csak egyet is.

1264. nap

A táborozás alatt főleg arra koncentráltam, hogy rájójjek a gromakpáncél-készítés titkára. Azt már kitaláltam, hogy spiritusszal megpuhíthatom a bőrt, de azt nem tudom, mivel lehetne összevarrni a két darabot. Elégé bosszant a dolog.

Éppen továbbindulni készültem, amikor nekem rontott az a visztózós varkaudar bajnok. Alig győztem rohanni előle. A rohanás viszont szerencsés véget ért, mert egy Leah ol-tárbán botlottam meg a végén. Gyorsan letérdeltem, és imádkozni kezdtem, és új küldetés egyáltalán nem hangzik egyszerűnek: tizenkét pular kristályt kell

feláldozni. Milyen jó, hogy már loptam ööt! Azért elégé elkomorodtam. A kedélyállapotom némi lopással próbáltam javítani. Egy eltűlt eszedtem az orgyilkos törét, egy kobuderától három arányt, egy embertől meg egy pár tankánykarmot. A legnagyobb fogás mégiscsak az a különösen erős fajta kötél volt, amit egy másik ember férfi motyójában találtam. Talán ez elég erős lesz ahhoz, hogy megvarrjam vele a gromakbőröket. Természetesen nem felejtkeztem el arról sem, hogy mindenhol rávarrjam a Yaurr birodalomra a lopásokat.

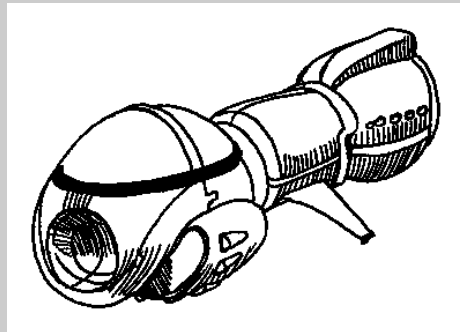
A Pumpaellenes akció is viszonylag sikeres volt. Két varkaudar nekromanta és három rendes varkaudar ruccant át Leah mezejére, hogy ott szolgálják őt. Nem olyan szép termés, mint a korábbiak, de azért ez sem elhanyagolható. Nem tudom, összesen hány varkaudiarja van Pumpának, de abban biztos vagyok, hogy szép ütemben fogynak.

Ennyi volt a mai nap. Nem a legizgalmasabb, de azért nem a legrosszabb sem. Igazából a Felszabadítási Mozgalommal kéne törődöm, de a további részleteket majd a következő napokban.

SA

A Taurus Police 07

Alaptípus:	Police Guardian
Manőverező képesség:	5
Sebesség:	130
Méret:	3
Alap energia:	80
Panelméret:	35
Raktér:	15
Páncélzat:	120

A Taurus a külső szektorokban használt rendőrhajó. Ezt a rettenetes erejű hajót bárki megirigyelhetné. A fejlesztőcsoport titkos földalatti műhelyekben készítette el a prototípusokat. A hajóra 3 db rettenetes erejű Giga Beam lézérágyút szereltek, melynek sebzése 4D4+4, és kereskedelmi forgalomban egyáltalán nem kapható. (Állítólag egyes különlegesen nagy szolgálatokat végző kapitányok jutalomként kaptak ilyen fegyvereket.) A hajótestet két Magnetic X2 pajzs védi, a szükséges energiát NeoTech Sol reaktor biztosítja. A rendőrhajók állandóan a bolygók körül keringenek, és eddig is már nagyon sok kalózhajót kényszerítettek megfutamodásra. Megtámadásuk főbenjáró bűnnek számít. Ha a priuszodat szeretnéd növelni bátran próbálkozz vele, legyőzni úgyszincs semmi esélyed.

Hírek

a Káosz Galaktika világából

Eddig is olvashattatok a Káosz Galaktikáról szóló novellákat, tanácsokat az Alanori Krónikákban. Szeretnénk növelni az ehhez kapcsolódó anyagok mennyiségét, a Ghalla Newshoz hasonló formában. Ha van olyan véleményed, megjegyzésed vagy bármi, amit meg szeretnél jelentetni az újságban, akkor küldd el a címünkre, és ha valóban közérdekű, akkor leközzöljük.

Az Alanori Krónikákban rendszeresen helyet kapnak majd Káosz Galaktika információk, vélemények, írások, statisztikák. Megpróbálunk egy a Setét Patkány naplójához hasonló rendszeres leírást is beindítani.

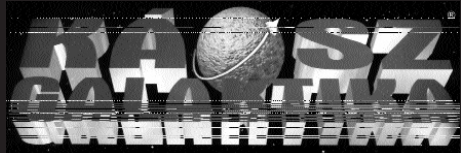
Eddig összesen három mezon hajót sikerült a kapitányoknak megsemmisíteniük, 1-es Agyú hajóval. Ez a szám az elkövetkező időkben várhatóan jelentősen megnő, hiszen többen megrendelték a második hajójukat, amelyeket a 9-10. fordulóban vesznek át. Ezeken a hajókon már lesz katona is, aki mind az ágyúkhöz, mind a pisztolyukhoz mesterien ért. (Vagy legalábbis megtanulhatja a kezelésüket).

A Cerebrita fejlesztőbázisokon új tárgyak, eszközök fejlesztésén dolgoznak, amelyek a következő belső szektorokból érkező szállítóhajóval meg fognak érkezni a külső szektorokba is. Ezek között található javítórobot, új fegyverek, pajzsok, hiperhajtómű és más egyéb eszközök.

Újfajta küldetések várhatók: földi kalandok (lezuhant roncs, átkutatandó épület, kifosztható számítógép adatbázis stb.), járőrözés. Egyes kisebb rendszerekben teljesen elszaporodtak a zarg hajók, sőt egyes kikötők teljes blokádtal állnak. Ezeket a bolygókon a hiány miatt megnőtt az árucikkek értéke. Sokan szándékoznak elhagyni a bázist. Evakuálásukhoz vállalkozó hajósokra van szükség.

Június 1-től megszüntetjük az egy játékos egy kapitány korlátozást. Aki úgy gondolja, hogy több hajóval szeretne játszani, az egy jelentkezési lap kíséretében megteheti. Ezentúl sem lehet egy játékosnak hatnál több karaktere.

Ha van valamilyen javaslatod, hogy miről szeretnél olvasni azt is írd meg nekünk, hisz ez az újság nektek, értetek készül.

STATISZTIKA

1996.04.09

STATISZTIKÁK:

LEGI GYŐZELMEK:	35
IDEGENHAJÓK ELLEN:	24
ZARGOK ELLEN:	24
MEZONOK ELLEN:	1
EGYÉB HAJÓK ELLEN:	13
KAPITÁNYOK ELLEN:	33
FÖLDI GYŐZELMEK:	0
SIKERES KALÓZKODÁS:	4
PRIUSZ:	21
HÍRNÉV:	263
PÉNZ:	181388

KÉPESSÉGEK:

KERESKEDELEM:	1
SZERENCSEJÁTÉK:	4
KARIZMA:	5
ÚRHAJÓVEZETÉS:	3
MANŐVEREZÉS:	4
JAVÍTÁS:	4
LESZÁLLÁS:	3
HIPERUGRÁS:	4
KERESKEDŐ RANG:	3
KALÓZ RANG:	1
HARCI RANG:	2

FAJOK:

INSZEKTOID:	4 %
KARNOPLANTUSZ:	3 %
XENO:	6 %
ÚRCÁPA:	11 %
CEREBRITA:	10 %
TRICIPLITA:	16 %
EMBER:	46 %

NŐK ARÁNYA A LEGÉNYSÉGBEN:

-:31% 1 NŐ:58% 2 NŐ:8% 3 NŐ:1%	
CYCLON UNARIO:	49.95%
SCORPION STING:	37.36%
MERCATOR ALPHA:	12.69%

Susan lehelete párával vonta be az ablakot. A lány meggázította elegáns ruháját, és letekintett a városra. Seattle utcáit belepte a por, a füst és a piszkok. Ideális helyszín volt élete újrakezdéséhez. Halk pittyenés hallatszott az asztal felől, mire a lány összererezett, és bekapcsolta a kommunikátort. A képernyőn húsz év körüli, szőke, kék szemű fiatalember arca jelent meg.

– A kocsni megérkezett, kisasszony.

– Köszönöm, Heinrich.

Kikapcsolta a kommunikátort, kivette az asztalfőkből a revolverét, és kisetett a lifthez. Intett az őrnék, aki lezárta utána az irodát, s lement a liften a parkolóig.

– Parancsoljon, kisasszony.

A testőr kitérte a limuzin ajtáját, és besegítette Susant.

– Köszönöm, Heinrich.

A limuzin kigördült az épületből és északnak fordult. Susan ránézett a beépített órára. Tizenenny óra kilenc.

Zed megnézte az időt. Kettő tizenöt. „Késnek” gondolta, de egyáltalán nem volt ideges. Nyugodt volt. Halálosan nyugodt. A limuzin ekkor kanyarodott be az utcába. Zed megnyomott egy gombot az adó-vevőjén.

A férfi törökülésben meditált, de a felvillanó lámpácskát így is érzékelte. Kinyitotta a szemét. Egy gombnyomással visszajelzett, felkelt, odalépett a párkányhoz és lenézett. Jól megnézte a limuzint, felmérte a távolságot és várt. A kocsni elért a megfelelő ponthoz. Az adeptus ugrott. Hat emelet. Más belehalt volna, de ő ura volt a testének. Tökéletes vadász. Amikor megérkezett a limuzin tetejére, azt hitte, hogy mégsem tökéletes. Úgy érezte, kiszakad a gerince, de nem törődött vele. A kocsni farolva fékezett, megállt és kicsapódott az első két ajtaja. Balról a sofőr ugrott ki kezében egy Magnummal, jobbról egy troll testőr, aki csak most kezdte előhúzni fegyverét. Az adeptus a lassabbik ellenfelet választotta. Ráugrott a trollra és hatalmasat csapott az arcába. Szeme sarkából látta, hogy a sofőr ráemeli a pisztolyát, de nem aggódott. Zed megvédte. Puskalövés hallatszott, a Magnum lehullott. Zed profi orvlövész. Egy pillanattal később a troll is összerogyott. Kinyílt a hátsó ajtó, a vadász megpördült és elvigyorodott. „A nyálas szőke még fegyvert se ránt” gondolta, és előrelelendült a könnyű zsákmány felé. Halhatatlannak érezte magát. Heinrich egyszerűen arrébb lépett, és egy laza mozdulattal eltörte az adeptus nyakát. Első árnyvadász törvény: mindig akad nálad is jobb. A testőr lebukott a kocsni mögé, és kereste a lövészt. A hátába és a tarkójába kapta a golyókat. Susan elrakta a pisztolyát és leköpte a tetejét.

– Köszönöm, Heinrich.

Második törvény: soha ne fordíts hátat a főnöködnek. Sőt senkinek.

Néhány perccel később már messze jártak. Zed megkapta a pénzét az adeptus részével együtt. A lány elbúcsúzott, megfordult és elindult a metró felé; csak két megálló és a barátai elviszik innen. Őt megtámadták és elrabolták, majd feltehetőleg megölték, mint a kísérőit, hiszen senki sem fog jelentkezni a váltságdíjért. Nem fogják keresni. Végre szabad volt.

– A társamért – mondta Zed, és lelötte a lányt. Lásd második törvény.

Seattle-ben soha sincs szabadság.

K. I. D.

Ghalla News

28

A Túlélők és Kalandorok magazinja '96 április

Hírek – Információmorzsák

- * Az Álomórzők KT. érdekes épületet épített Libertanban. A Fény Szentélyének hatására állítólag már több neves tolvaj is lemondott a lopásról.
- * Alanorból érdekes hírek szivárogtak ki az olimpiával kapcsolatban: állítólag új versenyszámok is szerepelnek majd a közelgő játékok műsorán.
- * Néhány rémült paraszt hozta a hírt, hogy Qviltől északra egy hatalmas repülő gyík több tanyát is felégetett.
- * Bár hatalmasak a veszteségei, Sistergő Pumpa tovább nyomul a városok felé. Hívei tudni vélik, hogy ebben egy földöntúli hatalom is segíti.
- * A phua-kúpokból ősi (*mágikus?*) Moa ékszerek kerültek elő.

Szerkesztői üzenetek

A Ghalla News ismét egy kicsit rövidre sikerült, mivel nagyon kevés anyag érkezett. Megkezdődött a KT-k bemutatkozása. Várjuk a Sheran Múmiák (#9137) és A Mágia Örökösei (#9135) levelét, a Kerekkorsó Rendjének ismertetője már megérkezett. Készülhet a Fény Testvérisége (#9134), a Smaragd Sasok (#9133) és a Csontbrigád (#9132) is a bemutatkozával.

Felhívom mindenki figyelmét, hogy a Ghalla Newsba vagy az Alanori Krónikába küldött írásokat, leveleket, hirdetések mindíg teljesen külön lapon írjátok, és mindegyiken szerepeljen név és cím és/vagy karakternév és characterszám. A Ghalla Newsba lehet több hirdetést is írni egy lapon, azonban ha már mást is küldesz ezen kívül, az már külön legyen! Sokat segítetek velem!

Közhírré tétetik!

Mi, Ul. Borax ezennel kihirdetjük, hogy a nagy hírű Alanori Olimpia ismét megrendeztetik! Felhívjuk minden fegyverforgató, kúszásban, mászásban, úszásban jeleskedő kalandor figyelmét, hogy mihamarabb kezdje meg a felkészülést! Az olimpiai hírnökök mindenkit időben felkeresnek, és tájékoztatnak a részletekről.

1996. június 15-én 10 órától a Láng Művelődési Házban ismét olimpiával egybekötött TF-találkozót rendezünk! A helyszín: XIII. ker., Rozsnyai u. 3.

!!!RENGETEG MEGLEPETÉS!!!

Néhány olyan témával kapcsolatban szeretnék írni, amelyről több levél is szólt a TF levelezési listán (az interneten), ezért bizonyára sok kalandozót érint.

1. Kalandozók városa. A játékosok elképzelése szerint ezt a várost/falut ti, a kalandozók építenétek. A dolog lehetséges, a pontos feltételeket kell kidolgozni. A javaslatom valahány TVP (5000-10000) elköltése, az EP <XX> paranccsal, egy (vagy több) előre megbeszélteni helyen. Az építkezés befejezésekor az adott mező lakott területté válna, és kerülne rá egy fogadó meg egy vegyeskereskedés. Bizonyos időközönként (pl. fél év) a játékosok kifejezhetnék egy új épületipust, amely bekerülne a városba, ehhez további építés nem lenne szükséges. A dolog véglegesítését Maci vezeti, ha elkezdődik a projekt, minden információt közlünk róla a Krónikában.

2. Halhatatlanság. Amióta Vlagyimir elkotyantott valamit ezzel kapcsolatban, azóta mindenkit izgat a téma. Először is, a dolog lehetséges, de nagyon sok idő, és nagyon göröngyös út vezet odáig. Mint néhányan rájöttek, az olcsóbb, rövidebb út (kvatáció) nem működik, a magas ár miatt. (Persze ezt egy igazi alakváltónak nem lehet elmagyarázni, hiszen mind azt hiszi, hogy neki sikerülni fog). A halhatatlanságról annyit kell tudni, hogy nem egyszerű, egy csapásra következik be: ez egy hosszú átalakulás, emberfeletti, speciális küldetések végrehajtásával lehet hozzá egyre közelebb és közelebb kerülni. Amennyiben egy vagy több játékos az évek során eléri a halhatatlanságot, nekik sem kell abbahagyniuk a játékot – legfeljebb másfajta kihívásokkal kell majd szembenéznük, másképpen kell játszaniuk. És természetesen lehetőségük lesz arra, hogy a játék fejlesztésében aktívan közreműködjenek.

3. Minden kalandozó visszatámozása (minél fiatalabb a karakter, annál több fordulóval). Ez sem most, sem a jövőben nem lesz lehetséges. Nem tudom, hogy ki játszott szerepjátékot közületek, de talán mindnyájan el tudjátok képzelni azt az AD&D partit, amelynek tagjai három hónap játék után 19. szintre emelkedtek a klubban, a szomszéd asztalnál. Mi ugyanezt három év alatt értük el, és meglehetősen csodálkoztunk. Kihívtuk a partit egy párviadalra, amit három DM vezetett le egy teljes délután, egy közösen megtervezett terepen. A viadal során közülünk egyetlen karakter sérült meg, de az ő életpontja sem csökkent ezzel a maximuma alá. Ezzel a példával azt szeretném szemléltetni, hogy egy karakter ereje, hatalma nem egyenes következménye a fordulózámknak (AD&D-ben szintnek). Ha valaki egyszerre lépél 4-5 fordulót, vagy 3-4 naponta lép, az így elért teljesítménye közelébe se fog érni azoknak, aki 9 naponta lépett, minden fordulót alaposan megtervezett, információt gyűjtött a többi játékosról, tárgyakat csereberélt stb. A játék szerintem nem csak 20. szinten (értsd: a 100-150. fordulónál) érdekes, ugyanúgy rengeteg dolog lehet csinálni a 20., 30., 50 fordulót tájékán. Ez nem egy olyan verseny, mint pl. a magasugrás: nem akkor vagy a legjobb, ha az ÖSSZES játékos közül neked van a legtöbb TP-d, hanem akkor, ha a veled egy időben, veled kb. azonos számú karaktert futtató játékosok közül kiemelkedsz. Miért kell valakinek három hónap alatt elérnie a 19. szintet? Ha esetleg valaha megkérdezték volna a szomszéd asztalnál játékosokat, kiderült volna, hogy első szinten az orkok pontosan

ugyanakkora kihívást jelentettek, mint 20. szinten egy démonherceg.

Akik az elején indultak a TF-en, nem panaszkodtak, hogy miért nem használhatnának rögtön 50-100-at sebző fegyvereket és küzdhetnek 1000 TP-s szörnyek ellen: hiszen az arányok mindig ugyanazok maradnak, a saját súlycsoportod mindig is kihívást fog jelenteni. Ha át akarod ugrani az első 60 fordulót, gyorsvágatban magad mögött akarod hagyni, akkor a játék lényegétől foszod meg magadat.

Egyébként tisztában vagyok vele, hogy egy teljes forduló nem mindig igényel 9 napot, néha gyorsabban is megfordul a posta: ezért van néha extra forduló. Az, hogy sokszor várni kell a postára, része a játéknak: egyrészt, nem tudod a dolgot túlzásba vinni, márpedig a legjobb játékot is megöli az, ha túlzásba viszik; másrészt, ha naponta léphetnél, hamar ráunnál a játéokra, mert ugye képtelen lennék a játékokat kilencszer gyorsabban fejleszteni.

A többi érv már elhangzott: aki később indult, kitaposott ösvényt jár, így jobban előre tud tervezni, úgyhogy, ha jól játszik, valószínűleg jobb eredményre lesz mondjuk a 150. fordulóban, mint egy olyan játékosnak, aki az első között indult, és mindent magának kellett felfedeznie. Természetesen igyekszem valamit a régi területeken is fejleszteni, de egy mindenféle adatbázissal felszerelve induló játékos számára nem tudok annyi újdonságot nyújtani, mint annak, aki Kolumbusz módjára fedezte fel az új világot. Ha a felfedezés örömeért játszol, akkor alkalmazd a régi kalandor módszert: csak akkor kérj segítséget másoktól, ha valahol elakadsz, ne szerezz be minden létező infót előre. Aki pedig mégis megteszi, ne panaszkodjon: ő egy másfajta játékot játszik, a matematikai optimalizáció játékát (a közép nyelvén: táp) és a sznob megítélés ellenére ez is lehet hosszú távon érdekes. Egyébként a phua-kúpok már a 30. X koordinátától megtalálhatóak, és még egy egész kezdő karakternek is komoly esélye van itt a sikerre – azt hiszem, ez egy igen jó, új és érdekes kihívást jelent a minden infóval rendelkező „kezdők” számára is.

Az utolsó dolog, amit a kezdők a szememre hánytak, hogy nem vehetnek részt az ún. történelmi eseményekben. A Chara-dines dolgokat teljességében azoknak a játékosoknak találtam ki, akik Qvillnél tartanak, de természetesen egyedül senki sem képes a feladatot megoldani, összefogás szükséges. Amit nehéznek/lehetetlennek tűnik megölni, azt lehet, hogy vissz is kell megölnöd! Az, hogy egy magas fordulózámú karakter visszajön Qvillhez, elképzelhető, de 1) ezzel semmilyen módon nem csökkenti a te esélyedet a sikerre; 2) ez neki nem egy túl jó üzlet, hiszen teleporttal nem jöhet, viszont ha gyalogol, sok-sok fordulót tölt el olyan terepen, ahol az ő kategóriájánál jóval kisebb kihívásokkal fog találkozni (tehát tápért semmiképp sem érdemes visszajönni, legfeljebb a szerepjátékért). Végezetül, elismerem, hogy semmilyen, Vlagyimirhoz/Pumpához/Chara-dinhez hasonló dolog nem tervezek a 10-20. fordulós karakterek számára: ők találják csak fel a botot, varrják meg az első bőrpáncéljukat, küzdjék le az első gonyolékukat, látogassák meg a varázslóházat – higgyétek el, ezt mindenki így csinálta 3 évvel ezelőt is.

THOR MIKLÓS

Megkaptam végre az első KT bemutatkozókat. A könyvtáram ezekkel együtt végre teljes lesz, persze csak ha a többi is megjön majd. Hiánytalanul fogja tartalmazni mindazt, amit ma Erdaúnról és azok kalandozóiról tudni lehet. Az első beérkezett írás az Ördögi Kör legújabb KT-járól szól:

Üdvözlünk kalandor, ki e sorokat olvasod! Bár alig néhány hete alakultunk meg, az Ördögi Kört azt hiszem nem kell külön bemutatni neked sem. Közös Tudatunk szerves része a jól ismert szervezetnek, s ez nem csupán abban mutatkozik meg, hogy a Tudatainkat KT-szintű kapocs fűzi össze, hanem hogy azonos alapelveket vallunk: a tagokra nézve semmi nem kötelező; mindenki egyenlő jogokkal rendelkezik (függetlenül attól, hogy melyik KT-ba, mikor lépett be, és milyen pozíciót tölt be ott). Mi, a legtöbb KT-tól eltérően nem valami *ellen*, hanem valamiért – önmagunkért – jöttünk létre. S ennek megfelelően olyanokat várunk sorainkba, akik készek arra, hogy sötét aurájuk ellenére együttműködjenek hasonló nézetű társaikkal. Akiknek az értelmetlen pusztítás a célja, vagy csupán kizárásos alapon választana minket, keressen magának más szervezetet – van belőlük bőven. De ha Te is magadra akarod öltetni a fekete csukját, keress meg minket! S végezetül barátom, egy jótanács: „Sose feledd, hogy a Család megvédi tagjait!”

Hát ez elég érdekesre sikerült! A következőnek az Erdők Vándorai (9139) küldtek anyagot magukról.

Először is engedjétek meg, hogy bemutatkozzam, Banális Áljibibek vagyok, a 39. ghallai Közös Tudat vezetője. Az Erdők Vándorai még csak néhány hónapja színesíti a ghallai palettát, de hiánytöltő szerepe miatt máris nagy az érdeklődés iránta. A KT nemre, korra, vallásra és jellemre való tekintet nélkül bárkit szívesen fogad tagjai közé, de nem hátrány, ha a jelentkező az elf faj képviselőiből kerül ki. Sőt, kifejezetten előnyös. Jelenleg 15 tagunk van, és egyelőre folyamatosan érkezik az utánpótlás sorainkba. A tagok közül a legtöbben Sheran követői, és mindeztidáig nincsen közöttünk gonosz jellemű. Szabályzatunk elsősorban a KT-n belüli „jogi viszonyokat” igyekezett tisztázni, a KT valódi arculatát a tagok alakították ki, illetve fogják kialakítani. Sok fajtársunk nem ért egyet azzal, hogy nem teszünk jellembeli megkötést, de szerintem – és jelenleg a tagok többsége szerint is – minden fajtársunk, aki hajlan-

dó a KT-nk elsődleges elveit, az elf nemzet tiszteletét és hagyományainak védelmét magáévá tenni, megérdemli, hogy bizalmat szavazzunk neki, legyen bármilyen jellemű, vagy akármelyik isten követője is. Programunk természetesen egyáltalán nem fajvédő jellegű, sőt szeretnénk minél jobb kapcsolatot kiépíteni a többi faji KT-val, hiszen mi nem az elfek felsőbbrendűségét akarjuk bizonyítani, csupán biztosítani kívánjuk a helyünket a világégés utáni Ghallán is. Kevés dologról szoltam, és erről a kevésről is rosszul, de ha akarnám se tudnám több oldalról bemutatni magunkat, hiszen én csak a tagság egyetlen képviselője vagyok és nem maga a KT! Ha valaki közelebbi kapcsolatba kerül velünk, ennél bizonyára árnyaltabb képet kap majd rólunk, és az is kiderül számára, hogy a többiek hogyan vélekednek a KT dolgairól, céljairól. Ha valakit már most mélyebben érdekelnénk, keressen meg és én szívesen eljuttatom neki KT-újságunk nemsokára megjelenő első számát, amibe többek között szabályzatunk is bekerült!

BANÁLIS ÁLJIBIBEK (3813)

Hmmm! Örvendetes bír egy demokratikus elf KT létrejötte! A harmadik levél a Szeretet Vándoraitól (9138) jött:

KT-nk célja Ghalla Elenios-híveinek összefogásán kívül mások megsegítése, támogatása, a lopások mérséklése és a békés kalandozók közötti csatározások számának csökkentése. Céljainkat békés eszközökkel akarjuk megvalósítani, az erőszakot elítéljük. Bárki, aki segítséget kér KT-nk egy tagjától, számíthat a megértésre. A KT-nak nem célja a Ghallán élők varázslattal való kifosztása, a gonoszok elleni fegyveres harc. Szeretnénk minden KT-val békés viszonyban lenni, de az esetleges támadástól megvédjük tagjainkat. Szeretnénk továbbá, hogy Eleniosnak és híveinek megítélése ne legyen olyan rossz, mint jelenleg. Ha ezentúl a kalandozó Elenios papjával találkozok, ne mogorván nézzen rá, hanem vidáman üdvözlője.

Hát ennyi volt a mai termés. Mielőbb várom a Sheran Múmiák (9137), a Kerekkorsó Rendje (9136) és A Mágia Örökösei (9135) KT-k leveleit, és A Fény Testvérisége (9134), a Smaragd Sasok (9133) és a Csonbrigád (9132) is lassan küldheti az ismertető anyagot magáról. Boldogan fogok pibenni egy ilyen eredményes nap után! Jó éjszakát!

TREEM, A BÖLCS

A küldetés

A lány óvatosan kikémlelt a lombok alól, majd mikor látta, hogy nincs veszély, vidáman lépett ki a verőfényben tündöklő tisztásra. Egy mozdulattal megoldotta a hollófeke teáját összefogó kígyóbőrt és szétárta a erekéig érő hajzuhatagot. Elf mércével mérve is gyönyörű volt. Mandulavágású, sötétkék szeme, apró, kissé fitos orra és a szája szegletében bujkáló mosoly huncut kifejezést kölcsönzött arcának. Sudár, karsú testét rövid barna tunika fedte, szabadon hagyva izmos combjait. A tunika felett könnyű bőrvétet, lábán finom kidolgozású bőrmokasszint viselt. Zsákját a tisztás szélén hagyta, mellette heverték a fegyverei: fja a tegezzel és bronzhegyű lándzsája. Gazdájuk pár méterrel odébb széttárt karokkal fordult a szikrázó nap felé, és egész testével itta magába az éltető meleget. A vékony láncon függő arany napkorong felizott a mellei között.

Nithwyen boldog volt. Utoljára a tűzvihar előtt volt ilyen felhőtlenül boldog. Akkoriban számára az élete központját a bátyja jelentette. Thiinaril közel négy évvel volt idősebb nála, és amikor Nithwyen elég idős lett, magával vitte barangolásaira. Attól kezdve elválaszthatatlanok voltak. Bárhol is túnt fel valamelyikük, biztosra vehető volt, hogy a másik a közelben van. Nithwyen a bátyjától tanult mindent, amit a vadászatról és a harcról tudott. Ám azon az iszonyatos napon a testvérét is elvesztette, minden mással együtt.

Legalább is ezt hitte mostanáig. Nemrég azonban a gattini fogadóban üldögélve egy érdekes beszélgetés foszlányaira figyelt fel. A szomszéd asztalnál üldögélő törpe egy különös, smaragdzöld szemű elfről mesélt a vele levő kobuderának. Nithwyen még soha nem hallott ilyen szemű elfről, a bátyját kivéve.

– Tehát él! Túlélte a tűzvihart! – szaladt végig rajta a felismerés. – És most itt kóborol valahol a környéken.

Ennek már jó két hete. Azóta hiába kutatott, sehol sem találta. De a tudat, hogy él, erőt adott neki a további kereséshez. Tudta, hogy meg fogja találni.

A lány hirtelen megmerevedett. A tisztás túlsó felének egy pontjára koncentrált, majd a másodperc töredéke alatt felkapta a holmiját és eltűnt a lombok alatt. Amikor biztonságban érezte magát, lekuporodott, és óvatosan kilesett a levelek között. Kíváncsi volt, ki zavarta meg önféledt napfürdőzését.

Az árnyékból kilépő alakról első látásra nem lehetett eldönteni miféle szerzet. Testét bő, sötétszürke köpeny takarta, a fejére húzott csukjától nem látszottak az arcvonásai. A köpönyegét összefogó, denevér alakú csat mégis elárulta kifele, miféle.

– Dornodon mocskos fattya! – gondolta a lány – Téged Raia hozott az utamba. Végre teljesíthetem a küldetés!

Megeresztett egy rövid fohászt istenéhez, majd vigyázva az ijáért és tegezéért nyúlt. Óvatosan az idegre helyezett egy vesszőt. A máskor csillogó bronz hegyet most zöldesszürkére festette a mutáns pók rákent mérge. Tökéletesen begyakorolt mozdulatokkal emelte célzásra az fjat. Egy pillanatra visszatartotta a levegőt, célzott, majd útjára engedte a süvítő halált.

A Dornodon pap, bár éles fülével meghallotta az ideg pendülését, tehetetlen volt. Döbbenet meredt a melléből kiálló, hófehér tollú vesszőre. Mire felocsúdatott volna, a második nyíl is beleállt a nyaka tövébe.

Nithwyen várt egy perct, hogy a méreg hatni kezdjen, majd kilépett a bokrok közül a tisztásra. Magszorította bronzhegyű lándzsája nyelét, és közelebb lépett a paphoz. De már látta, hogy nem lesz szükség harcra. A méreg megtette a magáét.

A férfi térdre esett, a fejéről hátracsúszó csuklya alól kivillant hegyes füle. Még tett egy suta kísérletet, hogy felemelkedjen, majd görcsbe rándulva oldalára dőlt. Az odaérkező Nithwyen döbbenet meredt az előtte fekvő elf merev, smaragdzöld szemébe.

BELEGIL (#2679)

Az Éjviadal

Igen, már sok éve nem rendeztek Éjviadalt Ghallán... Egészen pontosan a tűzvihar óta. Valamikor, eme viadal volt az Éjfél Gyermekeinek, bajnokot avató próbája. S kik voltak az Éjfél Gyermekei? Nos, ők voltak azok, akiknek céljait és felfogását most az Éjharcosok viszik tovább... A viadal különböző próbákból áll, melyeken összemérhetik erejüket az Éjharcosok. Minden számban az első három helyezett pontokat szerezhet; azok alapján számolják el a bírák a végén a helyezéseket. A végső Bajnok, természetesen az lesz, aki a legtöbb pontot gyűjtötte. Ezt a címet fél évig birtokolhatja, egészen a következő viadalig. Milyen kategóriák vannak? Ha mindet ismertetném, nem lenne elég a hely, ezért csak egy párat említenék meg: íjászat, szkander, futás, titkosírás megfejtése stb... Természetesen a viadal (csakúgy, mint régen) az Éjharcosok belső szórakoztatását célozza, no meg Bajnokot avat a KT-ban. A győztes fél évig birtokolhatja az Éjfél Gyermekeinek híres kardját, ezzel is bizonyítva, hogy ő az Éjharcosok Bajnoka. Mindössze ennyit szerettem volna leírni, hogy az utánunk jövők se felejtsek el kik voltak az Éjharcosok...

ROTHDAK, A MEGTÖRLO

Darkseid kívánságának megfelelően megpróbáltam Ithrilt és Yasminát megkeresni. Először Ithrilt találtam meg. Wargpin közelében találkoztam vele.

- Üdv Ithril. Treem vagyok; szeretnék pár kérdést feltenni neked, ha lehet róla szó.

- Persze. Semmi akadálya.

- Mostanában nagyon sok kalandozó érkezett keletre, sajnos már nem ismerem az összes erdaui kóborlót személyesen. Be kell hogy valljam, rólad is csak annyit tudok, hogy a Serény Múmiák vezetője vagy. Meséld egy kicsit magadról! Ki is vagy valójában?

- Egyike vagyok azon kobudéraknak, akik túlélték a világgéést és szerencsés módon eljutottak Erdauinra. Már hosszú ideje a Halál urát szolgálom.

- Ha már szóba hoztad a világgéést, hol éltél és ki voltál előtte?

- Előtte egy parányi faluban nevelkedtem, aminek a nevét nem jegyzik sehol. A falu egésze Tharrt tisztelte, belém is ezt a tiszteletet nevelték.

- Ez azt jelenti, hogy csak a Nagy Tűz után lettél Leah követője?

- Nem egészen. Éppen Tharr papjává avattak volna, amikor az egész falu elpusztult a tűzben. Ezért már itt Erdauinon értem el azt, hogy Tharr papja legyek.

- Hogyan és miért fordultál el Tharrtól?

- Ennek két oka is van. Az egyik, hogy a világgéés gyökeresen megváltoztatta az életemet, így már nem tudtam teljes szívvel Tharrt követni. A másik, hogy Gattin mellett, miután elhagytam Tharr hitét, egy Lélektisztító Irgalmas Nővér aljas tudati csel segítségével átküldött Leah birodalmába. Ott jöttem rá, hogy létezik még olyan isten, akit teljes szívemből tudok követni.

- Térjünk át a Serény Múmiákra, akiknek te vagy a vezetője. Úgy tudom, hogy előttem már ketten is viselték ezt a címet. Mik voltak a vezetőváltások hátterében?

- Az első vezér Piszkos Fred volt. Nem tudom, hogy miért váltották le, akkor még nem voltam a KT tagja. Talán tőle kellene megkérdezned! A második Clod Onar volt. Az ő leváltásának története a következő: először csak azt vettük észre, hogy egyre kevesebbet törődik a KT-val. Később rájöttünk, hogy eladta a lelkét egy háromfejű sárkánynak. Ezután váltottuk le.

- A Serény Múmiák úgy tudom nagy részt vállaltak a Zan-indukátorok építésében. Darkseid szerint a saját végzeteteket építettétek. Mi a te véleményed?

- Biztos vagyok benne, hogy ez nem igaz. Ugyanis ha Vlagyimir olyan dologra akarta volna használni, ami ránk nézve veszélyes lehet, biztos hogy nem működött volna.

- Mit tartasz magatokra veszélyesnek?

- Eddig még nem tudok olyan dologról, ami komoly veszélyt jelentene a Múmiákra, de ez nem jelenti azt, hogy nincs ilyen.

- Akkor az indukátorok, a városok esetleges felégetése, a varkaudar invázió, Chara-din visszatérte, egyik sem veszélyes a számotokra?

- Az elsőre már válaszoltam...

- Bocsáss meg, hogy a szavadba vágok, de mit értettél azon, hogy nem működtek volna az indukátorok?

- Mivel mi építettük az egyiket, minden részletüket ismertük. Így nem lett volna nehéz gubancot okozni a belső rendszerében. A Lélektisztító Irgalmas Nővérek is egyik áruló tagunktól tudták meg az elpusztításuk módját.

- És gondolod Vlagyimir tétlenül nézte volna, hogy szétszeditek az indukátort?

- Nem tudott volna róla.

- Mi a helyzet a varkaudarokkal? Ők sem veszélyesek?

- A varkaudarok minden erdaui kalandozóra veszélyesek. Ha ezeröttszáz kalandozóból hatvan nem harcol, az még nem tragédia. Tehát nélkülünk is elüldözik őket.

- És Chara-din, Dögvész, Bagbar és a Thargodanok? Velük mi a helyzet?

- Erről már halhattál a közzétett KT-közleményből. (lásd GN27 a szerk.) Elég legyen itt annyi, hogy mi üdvözljük őket!

- Ha most teljesülhetne egy kívánságod, mi lenne az?

- Ezen még nem gondolkoztam. Talán az lenne a legjobb, ha én lennék Ghalla- és univerzumszerte a leghatalmasabb isten.

- És végül: ki lenne az a kalandozó, akit szívesen megkérdeznél valamiről, és mi lenne a kérdés?

- <ravasz mosoly> Kíváncsi lennék a Vasalt Bunkók és a quwargok háborújának állására, és megkérdezném Kőfejű Beldortól, hogy mikorra tervezik az első Kisebb Quwarg Istenség elpusztítását.

- Köszönöm a beszélgetést! Leah óvja utadat!

A másik Darkseid által kért kalandozót, Yasminát sajnos nem sikerült megtalálnom. Azóta is folyamatosan keresem, remélem előbb-utóbb sikerül beszélnem vele. Addig is felkerestem Mr. H.A.I.R.-t, a Naplovagok Közös Tudat frissen megválasztott új vezetőjét.

- Üdvözöllek Mr. H.A.I.R.! Azt hiszem, téged nem sokan ismernek, én sem. Megkérlek, hogy mutakozz be pár szóban!

- Mr. H.A.I.R. vagyok, két és fél éve érkeztem a kiégett földről. Mint látod a kobudera fajhoz tartozom. December óta én vagyok a Naplovagok Lovagrend nagymestere.

- Mit takar ez a cím?

- A Naplovagok KT felépítése leginkább egy lovagrendéhez hasonlít, melynek élén a nagymester áll. Munkáját a háromtagú lovagi tanács segíti. Az évenkénti választások során a tanács tagjaiból kerül ki az új nagymester.

– **Kik a tagjai ennek a tanácsnak, és mi a nagy-mester, illetve a tanács feladata?**

– A tanács tagjai: Saqziwy Matoreff, King Gregory és Mahdi el'Shahid. Őket az évenkénti gyűlésen választja meg a tagság. Feladataink közé tartozik a lovagrend tevékenységének összehangolása, mint pl. a most alakuló Naptanács megszervezése.

– **Mi is ez a Naptanács?**

– Az elődöm, Red Tiger vezetősége alatt rivalizálás folyt a Naplovagok és a Lélektisztító Irgalmas Nővérek között. Azután rájöttünk, hogy ennek semmi értelme, és inkább az összefogás lehetőségét kezdtük el keresni. Megkerestük az Aranyárskányi KT-t is, hogy egyesítsük erőinket, egy-egy célokért, közösen tudjunk küzdeni. Ez a szövetség lett volna a Naptanács.

– **Miért csak „lett volna”? Másképp alakult?**

– Volt egy közös gyűlésünk, ahova mindhárom KT teljes tagsága hivatalos volt. Az Aranyárskányiból viszont csak a vezetője – Memno – jött el, és közölte, hogy csak akkor hajlandó az együttműködésre, ha Fire Elementált kizárják a Lélektisztító Irgalmas Nővérek KT-ból. Sajnálatos módon fontosabb volt számára, hogy kikkel harcol, mint az, hogy milyen célokért, így végül nem sikerült vele megegyezni.

– **És akkor mi a helyzet jelenleg?**

– Csak két tagja van a Naptanácsnak: a Lélektisztító Irgalmas Nővérek és Naplovagok. Céljaink viszont közősek: Ghalla sötét erőinek a megfékezése. Például felvonulunk Sistergő Pumpa ellen, bár éppen a vezetőváltás miatt a Naplovagok most kezdik csak kivenni ebből a részüket. Igyekszünk Chara-dinről is minél többet megtudni, hogy időben tudjunk tenni valamit a visszatérte ellen.

– **Gondolom, azért a Naplovagoknak a Naptanácstól független céljaik is vannak.**

– Természetesen. Komoly figyelmet fordítunk a ghallai elesettek megsegítésére. Azon felül, hogy fegyverrel harcolunk a gonosz erők ellen, Ghalla lakóinak mindennapi életét is megpróbáljuk megkönnyíteni. Eddig viszonylag keveset lehetett hallani rólunk, de ezen szeretnénk változtatni. Igyekszünk minél nagyobb részt vállalni Ghalla felvirágoztatásának feladatából. Hatékony és ütőképes lovagrendet akarunk kialakítani, mely elsősorban fegyverének erejével áll a rászorulóknak segítségére. Nem fogjuk hagyni, hogy bárki kénye-kedve szerint raboljon vagy gyilkoljon e földön. Emiatt már tudati úton harcoltunk a Mesterék Bandájával és az Ördögi Körrel is.

– **Mik a közeljövőre vonatkozó személyes terveid?**

– Egyelőre a legnagyobb fenyegetésnek a farkaudar selegeket érzem, ezért a városok védelmével foglalkozom. Utána valószínűleg a Chara-din jelenlette fenyegetéssel kell szembenéznünk.

– **Mit gondolsz, lesz-e idő, mikor bozzád basonló fegyveres lovagokra már nem lesz szükség?**

– A jó és a gonosz harca sose fog véget érni. Ennek elenére küzdenünk kell.

– **Köszönöm a beszélgetést.**

– Szívesen. Na megyek, várnak rám a farkaudar bajnokok...

Hát ennyi volt a mai beszélgetés, legközelebb Kőfejű Beldort és talán Setét Patkányt próbálom megkeresni.

TRÉM, A BÖLCS

Tisztelt Kalandozó!

Ugye Te is egyetértesz azzal, hogy mostanában felpezsdültek a dolgok Erdaunon? Valamint azt is biztosan látod, hogy Borax király nem igazán tudja kézben tartani a dolgokat. Csak nekünk, kalandozóknak köszönhető, hogy még úgy-ahogy lehet élni ezen a vidéken. Mindeközben kellemetlen, izgága alakoknak tart bennünket, akikkel csak a baj van. Csatornát épített a távoltartásunkra. Talán Te is szeretnél egy olyan helyet, ahol alakalomadtán megpihenhetsz – és nem kell fizetned érte, mint a fogadóknál. Talán Te is szeretnél a KT (vagy egyéb)-társaidalál összejönni mondjuk a saját klubotokban (palotáokban, Főhadiszállásokban, kocsmákban, KT-házakban, rejtekhelyekben stb.) olykor-olykor, és néhány kupa bor (víz, tej, vér stb.) mellett elbeszélgetni, tervekét kovácsolni, trófeákkal eldicsekedni. Talán szívesen tartanád az esküvődet istened erdaun-szerite híres katedrálisában. Talán szeretnél saját magüstornyot. Talán Te is szeretnéd, hogy a kocsmáros és a boltos Kalandozó (esetleg közeli ismerősöd) legyen, aki tudja mi a dürgés. Talán szeretnél egy saját házat/palotát/búvóhelyet/fellegvárat. Talán szeretnél gladiátorviadalokra járni (miniolimpiára, önszervezésű viadalra, „sportrendezvényre” – pl. Vasalt Bunkók Nyunyonyívó Egyesülete kontra Naplovagok Nyunyókub – stb.). Talán sűrűn látogatnál olyan „műintézményeket”, melyet szép és kedves hölgyek működtetnek Elenios védnöksége alatt (namírlul: bordély). Talán szeretnél egy olyan helyet, ahol MI, kalandozók határozzuk meg a dolgok folyását – és nem idegen hatalmak. Talán imádod az intrikákat, és politikai ambíciók fűtenek („...legyőzzük Boraxot!”). Biztosan hiányolsz is nagyon sok dolgot (épületet, lehetőséget, egyebet) a helytartói városokból. Valószínűleg rengeteg ötleted van. Valószínűleg Te is szoktál álmodni.

Nos mi is. Ezért kezdtünk el tervezgetni egy (néhány?) saját várost. A Mi Városunkat! Elvégre építeni (és rombolni) eddig is tudtunk. Természetesen egy ilyen város csak akkor igazán a kalandozóké, ha bármelyikünk kifejtheti véleményét vele kapcsolatban. Valamint, ha valóban mi irányítjuk, mi működtetjük, szervezzük, építjük, fejlesztjük, tartjuk fenn – és védjük meg.

Eddigi ötleteink: Lehetne egyénileg és társasan házakat építeni, mely házak mondjuk a belé fektetett enrgia (IVP) függvényében fejlődhetnek – akár palotává is. Lehetne a városban templom, kaszinó, kórház, temető, bordély, stadion, bolt, könyvtár, varázslótorony, tér szökőkúttal, edzőterem, bank, csomagmegőrző, vajások... Ezeket mind MI építenénk és működtetnénk. A város irányító testülete állhatna mondjuk a KT-k, a Független Kalandozók, az Egyházak és Borax képviselőiből/küldötteiből/nagykövetőiből. Esetleg a fent említettek között létrejöhetne egy olyan Erdauni Egyezmény, mely megtájan a harci/ellenességek cselekményét (kivéve játékok, viadalok, párbajok) a kalandozók között a városban, és annak szűk körükén. Mondjuk a közös költségeket az adókból fedezné a testület, mely adót pl. területiségénként vetnének ki. (A jelenlegi városokat – mint tudjuk – NEM fejlesztjük.) Persze mindenképp csupán lila kód és üres ábránd a Főhatóság (JV) engedélye nélkül. Megkérdeztük őt, és a válaszában igent mondott a kérésünkre. (Ezt a választ a Játékvezetői üzenetben olvashatjátok – a szerk.)

Tehát szabad az út! „Csupán” döntenünk kell. Ezért kérek mindenkit arra, hogy írja meg a véleményét! A cím: Járdán Csaba, 6723 Szeged, Retek u. 5/a.

TÁVOLI VIZEK (#2575)

(A fejlesztés koordinátorának a játékosok részéről – amennyiben elfogadja – Csabát javasoljuk. Amint sikerül megegyeztetek a tervezett városokkal kapcsolatos részletekben, vegyék fel a kapcsolatot Macival, és elkezdődhet a fejlesztés. JV)

FENYEGETÉS, BUNYO

□ Alkaváltóirtók figyelem! „Itt van, megírtó Barbapapa, megérkezett.” Ha bántani szeretnétek fajtajánkat, akkor csontpálcával verem ki a vért a pucátokból.

Barbapapa

□ Gnóm nő! Miért loptad el a nekem oly kedves lelkégyamat? Ha nem jöttél volna rá: egy szőke, hosszú hajú, kék szemű ember férfi vagyok, a rémes eset pedig február 2. és 20. között történt az 51, 55-ös koordinátán. Én nem fenyegetni akarlak (bár a fejed jól mutatna egy tüveg spirituszban), becületes párbajra hívlak. Ha érdekel, ha nem, írd meg a választod. Reménykedve várok:

Füstölt Kolbász (3197)

□ Kalandozók! Felhívom a figyelmeteket két mindenre elszánt, elvetemült gazemberre. Jobb lesz figyelni rájuk! Bartig De Silver és Fürgö Gyopi! Reszketsetek!

Raia Fehér Solyma (2536)

EGYEB

□ Ajánlom e sorokat Ipari Áramnak, a TABU megmaradt tagjainak, a azoknak, akik oly sokat szidják a tolvajokat. Mit tudtok TI rólunk? Rólunk, tolvajokról. Meg sem tudtok érteni minket! Soha az életben nem fogjátok megérteni a tolvajlás művészetét! Ez az életünkkel fizeszhetünk lopás közben. Elég egy rossz mozdulat, és kész a baj. El sem tudjátok képzelni milyen az, amikor belelépsz egy új-, tüske-, hebrencs-, vagy karócsapdába! Tiszta heg és forradás a lábam. A legújabb borzalom pedig a pukkanó tüsspapa. És ha ezek után még sikerül is valamit lopnunk tolvétek, akkor még nektek áll följebb. Volt olyan, aki előtök néhány szőletes vagy kerék követ. Egyből mentek a fenyegetések, hogy megölök, ki-belelek szék. Többre néznek egy kerék követ, mint egy életet. Ezek a gyilkosok! Ha 100 aranyat lopnának tőlem, még akkor sem kívánám senki életét. Nekem pedig gonosz a jellemem. És TI, jők? TI akartok tolvajpráist rendezni (TABU)? Nem is tudtam, hogy néhány „jó” jellemű emyire szeret öldöklőni. El kéne dönteni vege, hogy a jó vagy a gonosz oldalán álltok? Tőlem is loptak már, de nem üzengtetem, hogy megölnék. Itt a másik dolog, a büvölés. Lehet, hogy nem olyan, mint a lopás, de sokkal jobban elítélendő. Ugyanis a gyávák módszere. Mi, tolvajok vállaljuk a csapadék okozta kockázatot. De a büvölésben nincs kockázat. Abba még nem halt bele senki. Viszont olyan tolvajról már hallottam, aki csapdába lépett és az életével fizetett. Miért egy akartjátok megállítani a tolvajokat, hogy kiirtjátok (vagy akartjátok) őket. Saját gyengeséteket ellen tegetek. Figyeltetek oda jobban, amikor a csapadék felállításokat. Miért lopok? Mert ehhez értek a legjobban. Az anyatejtel szívtam magamba. Miért akard, hogy mást teget, mint amit szeretek csinálni? Miért akard, hogy ne loptak, és a kobudérakat miért nem kéred meg, hogy ne használják a Kité? Szeretem az igazságot és kijátszani mások éberségét. Szeretem a pénzt, amit a tárgyakért kapok, ha eladom. Jobban örülök, ha sikerül lopnom valamit, mintha legyőznék egy szörnyet. Szeretek lopni, hisz ezt tanultam egész életemben. Megjegyzés: Bizonyos értelemben a bolosok is tolvajok, mert dupla áron adják el azt, amit bevesznek.

Görnyő (4880) – Sonkoly Péter (06-48-314-239)

□ Azoknak a jóérsző kalandozóknak szól ez a hirdetés, akiknek nem a kősz, a pusztulás a lételemük. Chara-din hordári elleni első lépéséket írték szereteknek hozni egy információs központot. A tudás hatalom! Azok számára, akik információ szeretének kapni vagy adni, hogy fel tudják venni a harcot az invázios seregrel és az új veszélyekkel. Mert, ha ezt nem tesszük meg, akkor a saját lételetünket írjuk alá! Az istenek óvják lételetüket!

Nimig Arió (4290)

□ Egyszerűen nem értem. Nem értem, hogy hogyan fa-jullathatok idáig a dolgok. Csaknem mástfél éve járóm a felszérget anélkül, hogy különösebb nézetelérésem támadt volna bármelyik kalandozóval. Nem is olyan régen azonban, mikor gyámitlanul sétáltam Qvill felé, se szó, se beszéd nekem jött egy agyontápot mutám. Meg sem említeném a dolgot, ha nem Raia szem szimbóluma fityegett volna a nyakában, és az arcaja nem lett volna tündöklő fehér (bár ki tudja, most, hogy vissza-

lékszem, nem is volt olyan tündöklő). Mi történt ezzel a világgal, hogy a jónak jóval kell harcolnia? Hát nem szörnyű? Dornod és Leah meg jól a marukba röhögnek, hogy Elenios és Raia hívei egymást csepseik, kék ez nekünk? Ezúton szeretek arra kérni minden JÓ Raia papot, hogy határolódjanak el az ilyen, és ehhez hasonló esetektől. Ne hozzátok szegényt az istenekre! Akinek bármilyen hozzáfűzönvalója a témához, legyen az Raia, Elenios, vagy akár Dornodon híve, megtalál a 3678-as mentális számon.

Greenowen (3678)

□ Erdauim kalandozó! Ha tud valaki válaszolni a találos kérdésre, annak bizalmasan elárulom, hogy juthat hozzá 5 db obsidián függőhöz (165), a 83, 95-ön. Tehát a találos kérdés: milyen hajvisellete Van Little Negrónak, aki már bőve elege tapossa a túléllők földjét? A választ várja az AGYAtlan-Lepkevadászok klub vezetője:

Little Negró, a hős (5578)

UI: Ugyanitt jelentkezni lehet az Ag-Le klubba.

□ Fajtajám, elfek! Megértem, hogy ennyire kiadatokat Véréngző Cipósarokra, mert én is kiadatam rá! De én a címere írtam és párbajra hívtam ki. A válaszból idézek nektek:

„Gondolom rájöttél, hogy nem gondoltam komolyan. Mikor elkezdem játszani, akkor írtam hecből, nem gondolva a következményekre. Neked nem lennék túl nagy falat, de ha mégis megtámadsz, akkor te sem vagy sokkal különb! Üdvözlétek! Véréngző Cipósarok!

UI: Amúgy feladtam egy bocsánatkérést a GN-be!” Látjátok, csak „hecből” írta! Igazi vices srác a mi alakváltónk! És valami bocsánatkérést is emlegetett, bár még nem találkoztam vele, pedig a választ még decemberben kaptam meg. Hacsak az első Alanori Krónikában nincsen...

Elfek, és ti, Silver Storm és Camthalion! Várjátok egy kicsit azszal a vérdíjjal. Nem minden csatát vívunk fegyverrel! Egy nyilvános bocsánatkérés nagyobb győzelem, mint egy gyilkosság. Gondoljátok csak bele! Melyik rágalmozott fajnak sikerült eddig békésen elvenni a dolgot? És ha az nekünk sikerül (mert úgy egy kedves Cipósarok nem tette át a fejem?) nem emelkednénk-e a többi faj föl? És mit veszíthetünk? Még mindig ott van Leah bírálalma a második lehetőséget!

Faithful Yantallas, Leah paja

UI: Dear Cipósarok! Remélem van annyit ezzel, hogy nyilvánosan bocsánatot kérsz!

□ Gratuláció! Ha még nem változtattak elhatározásukon, ez úton köszöntöm az ifjú párt (Éljen a párt!)! Yalana Dorsont és Einsteint, akik Xantroxban a helyi fogadóban fogadnak (vagy fogadtak) örök hűségeket (pardon: hűségeket), „egy, s másnak”. Teljes (vasalt bunkóvalavagva) tudók! „lovagiatlan lovagrendem” nevében!

Rius (3632)

□ Hé, Ghalla lakói! Ébredjétek már fel, hogy Chara-din előbb fog „felébredni” mint tii! Ez az új(?) isten nem szörzakaró! Qvill, Shaddar és Gattin környéke tele van a ronda teremtyényeivel. Irtsátok ki! Minden tapasztaltabb kalandozó keleten gyáppalja a varkaudarokat vagy rombolja a Zan-indukátorokat. Igen, tudom hogy ez is fontos és mélyeségen egyetérték velük, csakhogy a kisvárosok környékén ritka az a kalandozó, aki eredményesen szembe tudna szállni a gonosz isten híveivel. Csak teljes összefogással érhetünk el valamit a dimenziókapuk bezárásához, és Chara-din csűrűhéjében szemben, de ha csak ülünk és várunk, akkor hamarosan a KAOZS fog eluralodni Ghallán, nem a nyomorult varkaudarok.

Élesszemű Veriel (1742)

UI: Corus Kwa Tama! Nagyjából egyetérték a GN26-ban írt szöveggel, csak az a baj, hogy Raia nem istenő, hanem isten!!!

UI2: A (49, 60)-as mezőn dimenziókapu, az (51, 64)-es mezőn pedig drónkeselyű fészék van, Qvillől nem messze! Meglátogatásuk ingyenes!

□ Hé mindenki! Megtaláltam végre az igazi utat! A sötétség útját. Követtem már Sheran hitét. Voltam már jó jellemű is. Legutóbb pedig Fairlight hitét. Voltam még Tevélyesemnek vége! Megyek segíték Dögvesznek rombolni! Reszketsetek Qvill környéké!

Zeldor Dreyfus (4629)

□ Igen tisztelt Darkseid és még tiszteltbb Lélekiszítók! „A legendák maguktól születnek. Senki sem csinálhat magának és mások sem csinálhatnak neki...”, mert úgy jár mint Kun Béla.” (Földes László)

Dilatyor Ho-Wang (5936)

□ Kedves kalandozó! Társaim! Erigson vagyok, Elenios intézmény hűtérítője, és alakváltó. Elsősorban azokhoz tartozom szavaikkal, akik a Szem szimbólum pedig a galádságot, a csalást látják. Másodsorban pedig azokhoz, akik érdeklődő váralozással tekintenek arra a KT-ra, melynek tagjai a Szem szimbólum viselik. A büvölés varázslatáról szeretének a véleményemet kélejteti. Sajnálattal kell tudomásul vennem, hogy sokan (viszsa)élték azszal a lehetőségét, amit Istentemő a rendelkezésünkre bocsátott. Mint-hogy mindenkinék megvan a szabadsága azt cselekedni, amit akar, ezért én nem fogok senkit bírálni, az én saját véleményemet fogom közzélni, és terveimet arra vonatkozólag, hogy a Szem szimbólum visszakaphassa elvesztett bicsületét. Ezt pedig a Szeretet Vándorai KT beírten belül tudom – társaim segítségével – megvalósítani. Szeretének, ha a KT tagjai közötti ténylegesen csak azok az Elenios hívek lennének, akikől nem kell rettegni, hogy elveszi a nehezen megszerzett kincseket. Sajnos ez így sosem valósulthat meg, mert nem lesz olyan 7 személy, aki hajlandó lenne ilyen feltételeket magára vállalni. Viszont amit el tudunk érni, hogy a KT-ba belépő személyek csökkeníteni fogják a büvöléseiket. Tehát mindenki önként magára vállalta azt, hogy legalább a jó jelleműekre BA parancsot ad ki. (Nehezen sikerült megakadályozni, hogy csak Raia és Elenios híveire lelkén BA parancs.) Ezenkívül BA parancsot adunk és kérnénk a velünk szimpatizáló KT-któl. A jó KT-krá már megvan a BA parancs, a semlegeseket vezetőjének pedig folyamatosan kiüldöm az üzneteket, hogy BA parancs kerülhessen kiadásra. Ugyanis – mi – Elenios hívei is félünk tőletek! Sajnos nekem is kellett harcolnom az életemért, mert egy Tharr hívő tört féllette tőlem a tárgyát. (Azóta VIK 1 van kiadva, mert én nem szegyelek elbűjni senki elől a békesség kedvéért!) A KT-n belül kötelező BA parancsokon túl a KT alapszabályzata a „Lehetőleg ne használjuk” csoportba sorolta a büvölést. De korlátozni ennél jobban senkit sem szabad, és nem is akarunk. Ettől a ponttól kezdve mindenki teheti azt amit jónak lát. De... Én, Erigson egy korábbi Ghalla Newsban tette kijelentésem megismétlem, ha valaki-tilt (legyen bármilyen jellemű) egy olyan személy büvöl, akinek a páncélján a „szajában makrózsvárigot tartó galomb” van, az keressem meg engem, mert valamilyen módon kártalanítani fogom! (Lehetőségeim végesek, de segítségemre lesznek ebben a társaim is!) Vagyis nem egy elcsépelet dolgot tartalmaz az a célnök, hogy szeretének a Szem szimbólumot újra büszkén viselni. És lát-hatjátok, ezért hajlandóak is vagyunk tenni. Remélhetőleg így egy kis mértékben csökkenni fog a lopások és felesleges harcok száma. Ezzel mindenki javít szövalójuk. Vagyis: akitől büvölt valaki, az visszakapja a tárgyat, esetleg mást is, egy kis csekélységet kérünk tőle ellenkölzöttségként, tehát jól jár. Csak egy rövid időre korlátozzák a RM, L és T parancsait. Másodsor pedig jól jár az, akitől ezért nem fognak pl. lopni. Harmadrészt pedig jól jár a KT, mert céljának megfelelően cselekedtek, és ismét fényesebben csilhanak meg a Szem szimbólum a nyakukban. (Igy válhat a sárból (ömlőből) arány.) A KT képességei pedig szintén összhangban lesznek a céljainkkal. Vagyis a lopások és felesleges harcok csökkentésére fognak törekedni. Addig is szeretének, és kívánom, hogy MINDENKIRE tekintsen a tőle telhető legnagyobb szeretettel a VALKIZOTT istene, és mutassa meg számára azt az utat, amit járnia kell! (És természetesen követni ezt az utat, akkor is, ha sokan fél-szólnak ellenetek, de vállaljátok tetteitek következményeit!) Mélységes szeretettel búcsúzik tőletek!

Erigson (2418)

□ Közelednek a seregek, lerombolhatják, felégethik lakhelyünket! Ha ez megtörténik, kire fogjuk a történeteket? Az istenekre? Megint Ők lesznek a hibásak, hogy nem tettek semmit? És ha valaki ez fogja mondani, akkor az igen nagot fog tévedni. Az istenek megtették, amit tenni tudtak! Hatalmat, varázslatokat, lehetőséget adnak arra, hogy tehessünk, amit nem szeretnénk! Lehetőséget adnak arra, hogy mi magunk határozzunk saját sorsunk felől! Vagyis döntünk! Ne hagyja senki, hogy elválassza a gyorsan kapott hatalom lehetősége! Mostani feladatunk a varkadar sereg, és a megnyitott dimenzió kapuk. Ne gondoljátok, hogy gengyek vagytok a varkadarok ellen! Néhányat meg tudtok ölteni, a többitől el tudtok rejőzni. Minden egyes elfullott varkadar számít! Ne azt várjátok, hogy akik ott vannak, azok fel tudják tartóztatni a támadókat! A statisztika alapján nem fog sikertülni, hacsak nem indul a segítségükre több tucat bátor, önfeláldozó hős, hogy ott legyen, amikor kedves felségietek történelme íródik! És részese legyen ennek a felmentésnek! Akik nem tudnak eljönni a nagy távolságok miatt, azoknak kisebb fontosságú problémáit kellene elhárítani. A kisvárosoknál megnyitott dimenziókapukra gondolok. Keresétek őket. KUTassatok vagy ássatok minden kérésésetez mezőn! Ti is részt vehettek a történelem alakításában! Ne másokra várjatok, hanem ti sekezdjétek velünk, velem együtt! Gátrón környékén Gwyllynt keressétek, ha a kapuk felderítésében akartok segíteni (**Gwyllyn 2164, Szalaci Botond 226-2151!**) Minden fegyverforgató kézre szükség van! A fegyvereket ne egymás ellen forgasztok, hanem egymás mellett egy közös cél érdekében! Nagyon sok szeretettel üdvözöl mindenkint: **Erigson (2418)**, a Szeretet egyvándora!

□ Nimgil Ario! Mindenkinék megvan a maga elképzelt jövője. Van aki Ghalla felvirágzását szeretné, van aki nem. Van aki beszeretné zárni a dimenziókapukat, és van aki ki szeretné nyitni. Chara-din elfojtelének elhihető sokan örülnének! Én őket is megértém, hogy nem lehet mindenkinek célja egy. Néhány mé én is csodálkozom, hogy Fairlight hívó léteére mennyire nem értekeztél át a helyzetet. Ne próbáld „árítani” Baghar seregeink! Kedves bátyám halgass szavaimat és dobd el halvaszületet életedet! De ne felejtsetd el: ahol a káosz ott a pénz!!!

Firge Gyopi (1606)

□ Qvill környékén tűnnek fel más létsíkbeli lények: jóvalis mikroszokók, kneopatikus molluszok, degradátorok, drónkeselyűk! Nem tudom milyen erősek ezek a teremtetények, de azt igen, hogy küzdeni kell ellenük. Ne engedjék Chara-dint a felszínre nőni! Chara-din rúnok 51, 66-on, és a szörnyfészkek körülötte helyezkednek el: 49,67 j.m., 50,67 k.m., 51,67 d., 53,67 drónk. Hol maradnak a „jó” kalandozók, akik szívükön viselik Chara-din sorsát? Nézzetek Thpreg Y’Hite-re. Drónkesélyű trófea. Sardullah Sharpa! Igazán beugrálnak tekintéteké, ha a nyolc sakl mellett egy Tevarkhan trófeád is lenne! Neked megvan hozzá a felszerelésed és erőd, hogy kiállj ellene... És tudom, hogy beüli a szíved is jó! Nimgil Ario! Veled vagyok. Társak jelentkezését várom, míg nem késő!

Faithful Tanthalas

Ui: Hol az a dimenziókapu? Nem lehet, hogy 51,66-on? Ui: Itt az alkalom Főnix szövetség! Munkára fel!
Ui: Sötét elfek! Számíthatok rátok?

□ Qvill környékiek! Mi van veletek? Én csak sétálgatok a főtútn, mikor egy meglehetősen táptalan valaki elem ugrik, és rámfórded: „Most meghalsz!” Nem tudom, a deus ex machinájá kénys szaga zavart-e jobban, vagy a gyözelem kétes íze. Magamba fordulva, márkon töréngve sétáltam tovább, mikor a következő sarkon ismét elem toppant valaki. Ezúttal talpig vasban, bár elég gyatra harci tudással. „Most meghalsz!” – kiáltotta. Kisit megdöbentem, mikor pár pofon után egy nyulat megszerző sebességel eliramolt. Még a napszimbólumát is majdnem elhagyta. Hogy nem égeti a bőrieket, mikor békés járókelőket támadgatnak? Még inkább gondolkodva folytatam utamat, valami mélyebb, transzcendens összefüggést kerese a történetek között, mikor egy alakot fedeztem fel magam mellett. Dezsavó? De nem. Nem tudtam. Hisz ez így ismerősöm, ki lassan méltán pályázik a GHALLA LEGSZEMTELENEBBJE cím-

re: Gírnvó. Mert hogy a kezei épp a zsebemben voltak. Képes lenne fölteni Qvill fötérén, fényes nappal lopni... Úgy látszik a nyulak nyugdíjba vonulhatnak. Ma már másodszer látok valakit, aki úgy hagná le őket, mint a burástyákyókkal vajúdjó reumas tintacsíkákat. No az is igaz persze, hogy kiáltásom miatt pár városi ör is futott utáná! De akkor is. Mi van itt? Mindenki megbolondult?

Ipari Aram (5406), egy jó!

□ Tharr úja

Háromnapos bójtölés után boldogan indultam tovább, azzal a tudattal, hogy nemcsak arra ímet teljesíthetek egy újabb próbát – mely elé a hatalmas Tharr állítja hívét –, de a sors egyetlen játéka folytán egy ifjú koponyafüzéres harcmegsejtés állta el az utamat. Sértései után a harc már elkerülhetetlen volt.

Ellenfelem – talán tapasztalatlansága folytán – csak a támadásra ösztönösített. Két sziklakeményűgű ütést nem tudtam teljesen kivédeni: a vállamon éreztem a tempa puffanását, és nem értem rá a fájdalommal történő. A kalaboktól ellesett béműt eréjű rúdám háromszor csapott le ellenfelem testére és a koponyafüzéres nem moccant többé.

Gyözelmem nem töltött el büszke örömmel, mint korábban tanulóveim alatt a kolostorban. Nem voltam büszke magamra, hogy legyőztem egy nálam gyengébbet. Az sem vigasztalt, hogy a világot egy gonosz lélektől szabadítottam meg. Leborultam az oltár elé, majd mély meditációban próbáltam útmutatást kérni a Leghatalmassabótl. Tudatom lassan kezdett egyc ólvadni a föld szellemiségével és akkor Tharr kemény hangja szólt meg a fejemben.

„Hű tanítványom! Azt már megtanultad hogyan harcolj másikkal, de az igazi ellenfél te magad vagy. Híú vágyaid, zabolálatlan érzéseid jelentik számodra most a veszélyt. A harc amire tanítottalak ezentúl benned fog folyni. Győzd le a hibáidat és legyőzhetelenné válsz!”

Új erővel tértem magamhoz a szent kabulat után, mivel megértettem egy újabb töredéket A HARC ÚTJÁRÓ!

O’li (4369)

Ui: Bolyongó lélek ki éppen istened birodalmában bók-lászol, adj hírt magadról!

Pörhüvelyed meggalászatok: kifosztva, megcsönkítva hever a csatamezőn. Sajnos a temetés szertartását nem ismerem, így még nem tudtam illő emléket állítani végző harcodnak.
□ Tovabok figyelem! Kalandozók Ghalla földjén egy pókhendi, felvágós alak, név szerint Ipari Aram. Ez a fickó esküdt ellensége a tolvajoknak. Állandóan zaklat a kihívásaival és dicsécszék az erejével. A TABU tagja. Eleinos híve, kobuderák szegénye. Pimaszsága miatt kiáltálam egy jó kis tréfát számára. Ezennel felkérek minden tolvajt, hogy lopjon tőle minél többet és többször. Az áldozat Qvill környékén van, április elején a 22-es minoszóknáplán lesz. A helyzetettek aranyban díjazom 10–50-ig, + egyéb tárgyak, pl. távszó. Ha nem a pénzért, akkor az elvált csináljátok.

Gírnvó (4880)

□ Harc

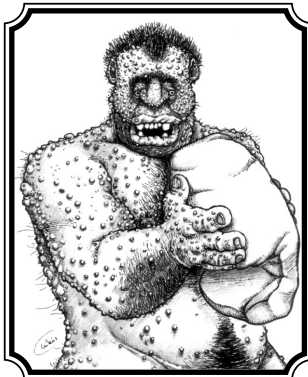
Szerette a kalandozat. Mikor megtudta, hogy egyedül kell mennie, kicsit elkedvetlenedett, de visszatanítóni is emoda tudta. Régóta elhatározta magában, hogy el-megy oda és megszerzi. Tudta, hogy az út nem lesz könnyű, ezért szerette volna, ha valaki a társaságába szegődik, de senki sem vállalkozott rá, elsősorban azért mert nem hittek neki, nem hittek el, hogy létezik egy másik. De ő igen. Legutóbb pár héttel ezelőtt hallott róla egy Gattini fogadóban. Mikor belépett a terembe egy szákkalas nyagdarab troll éppen ezt a történetet mesélte, mely zengési hangba betöltötte az ivót:

... „on mondom nektek üveget hordott a szemén, és valami csúszas dologról beszél, meg azt is mondta, hogy aki megszerzi nagyon nagy hatalomra tehet szert. Ké-sőbb kiderült, hogy a Thygárol beszélt. Majdnem meg-csaptam a fejt, hogy ne beszéljen itt sületlenségeket, mindenki tudja, hogy csak egy itt belőle, a királyi kintstábornak, őzik is erősen. De ő csak veszett...”

Ezek a történetek, melyek senki sem hitt el, csak erő-sítettek benne azt az érzést, hogy amit keres az létezik. Mert Ő tudta, amit rajta kívül senki: két ilyen csodálatos tárgy van, az egyikről köztudott volt, hogy VI. Borax palotájában van őrizet alatt, a nagy világégesben sikerült megmenteni, igaz már rég elvesztette a varázseréjét, de a király most is nagy becsben őrzi. Azonban a másikkól senki sem tudott. Még maga a király is népes tudóstár-sapát sem. Neki megvolt az a képessége, melyet még apjától örökölt, hogy a keze érintésével fel tudja tárni a kétszeresen kódolt titkosírásokat. Így buldkant rá egy régi könyvben arra az írásra, mely egy pergamentekercs-re volt róva. Tenyerét ráhelyezte a papírosra, az első megoldást könnyen megfejette, de nem jelezte, hogy más megfejtés is lenne. Újra próbálkozott, és a papír felizta a keze érintésétől. Félig elmosdott írás volt, de így is világosan kiderült belőle, hogy „ot ahol a nap del fel messze keleten, a Thyga rég elfeledett föld alatti üre-gek végtelen labirintusában várja megszabadítottját, hogy hatalmassá tegye”. Az írás tudára adta még, hogy a más-ikat „...mikor a Nagy Tűz égette a földet, Raia és Eleni-os mindenható istenek odaajándékozták az uralkodó-kat: Kezede adjuk a hatalmat, mely téged és a népedet megmenhett a rozsztól, bánj vele okosan és vigyázz rá...”. De a pártját senki sem fedezte fel.

Éppen akkor kelt fel a nap, mikor ő már útra készen volt. Leszerelte csapadt, elotlotta a tüzet, melytől még haj-nalban is piszkolt, és rátért a poros huertói ösvényre. A harmatcseppek zserzesen verték vissza a felkelő nap sugarait, szinompába borítottak minden, a levegő friss és ide volt. Egyzóval gyönyörű reggel köszön-tötte és ő boldogan érezte magát. Olyannyira boldog-nak, hogy régi nótát kezdett el fütőrézni magában. A tólválnak már feltűnt a huertói Raia templom tornya. A csöcsán fellátott arany korong ferege beragotta az egész környéket. Megállt, megmarkolta nap szimbólú-mát és elrebegte egy imát. Érezte a kezét égettő forrás-got és ebből tudta, hogy istene követi lépéseit. Sorsom továbbindult. Úgy gondolta, hogy este odaérhet a vá-rosrba. Előre örült mikor arra gondolt, hogy kibérelt egy szobát éjszakára a „Három Trollhoz” címzett fogadóban vagy talán a „Vörös Mákroszobán”, jól kipiheni magát és holnap talán megszerzehe a Thygát. A Thygát melyet már több éve keres, aminek megszerzésétől semmi sem tudta elteríteni. Hatalmas lesz, gyógyítani fog, meg-istíztija Ghallát a koszoskötől...

Megszaporázta lépteit. Testében hirtelen kezdett felgyü-lemelni az energia. Nem ismerte a pszé, de hallott már róla és úgy gondolta ez valami hasonló dolog lehet. Nem értette mi készítette testét erre a védekezésre, de azért óvatossabb lett. Fegyverét készenlélte helyezte és így folytatta útját. Alig ment pár métert, mikor az úton előt-te egy felmeztelen kobudera férfi tűnt fel. Messziről megállapította magában, hogy erős, izmos harcos köze-leddik felé, de nem félt tőle. A mágiamentérelt kapott védekező varázslatoktól biztonságban érezte magát. A kobudera egyre közelebb jött, már csak tíz méter vá-lasztotta el őket egymástól, mikor a koponya szimbólú-máról visszaverődött fény hirtelen elváltotta. Gyorsan felhúrták maga köré egy Haar-burkát. Megnyugodott és most már szinte kíváncsan várta a találkozást.

A férfi megállt tőle egy pár méterre. Markáns arcele, hegyes álla volt. Mélyen ulti sárga szemei és bizonyos, csapzott haja zilált emlémről tanúskodott. Tökéletesen kidolgozott testéről lerít, hogy sokat foglalkozott harcművészetekkel.

– Mocskos jók! Miattok nem tudom végrehinni isletem küldetését, a teljes anarchiát, a rombolást! Lételem választott Ghalla vezérének!

A kobudera szájból fröcsögött a megvetés, arca teljesen eltorzult a gyűlölettel. Az utolsó szavaknál már fölívított, és két kezét az ég felé emelte. Ő megállította magában, hogy sejtése igaz volt, miszerint a fickó nem teljesen normális, de még mindig nem vette fel a harchelyzetet, reménykedve gondolt arra, hogy elkérülhethet az öccséhez.

– Térj észre... – kiáltotta, de félbehagyta a mondatot, mert a kobudera tekintete belefagyasztotta a szót. Tudta, hogy a harc elkerülhetetlen. Most már védekező állásba helyezkedett, és várta a támadást. Nem kellett so-
kára várnia. Támadója varázslata emelte kezét, és a következő pillanatban már szállt felé egy feketén sugárzó gömb. Ő remélte, hogy védekező varázslata elhárítja a veszélyt, de nem így történt. Hirtelen úgy érezte kiszállt belőle az erő, teste elgyengült és semmire sem volt képes. A lángszóvó elvált a nem volt ereje. A kobudera pedig egy célzott ütést vitt be pont a mellkasa közepére. A jól irányított ütéstől pár bordája eltört, ott nem kapott levegőt. Kétségbeesetten nyúlt lánszája után.

– Csak nem fogok egy félméletlen grüiltől elszaladni – gondolta és ellenfele felé szúrta. A támadása nem talált, viszont ellenfele újabb ütésezzel levette a lábáról és tudta, hogy minden elveszett. A Thyga, az álmok, minden... a kobudera gyímasan mosolygva állt fölötte, teste csillogott az izgatottságot.

– Te fátylú, így hal meg mindenki, aki akadályoz szent küldetésem véghezvitelében. En vagyok a kí legnagyob-
b mestere, és én leszek e nyomorult föld uralkodója –
orvosok szavainak nagyobb nyomatékok adjon, egy-
gyökös törvély hasznáratja, majd letepte nyakáról a nap szim-
bólmot és az övére fűzte a többi mellé. – Készönöm
neked, Leah!

Ő pedig ott fektött a porban véstelen, hasára szorított kezei közül patakban folyt a vér és az utolsókat hörögte. Lassan esettövédtől előtte minden...

Nem is olvasta tovább, pedig volt még három M és egy VTN parancsa hátra. Dühösen dobta az asztalra a börtököt rajta a TF felirattal és kiment a szobából.

Clain Lythawks (5490)

KAPCSOLATOK, KONTAKT

- Biztoskods Veriel! Barátkozás céljából város mentális üzenetted! Névrokonod? **Élesszemű Veriel (1742)**
- Igen tisztelt elfek! De csakis ti. Kérlek írjatok egy fajtársatoknak, aki még éppen lelkes felfedező. Ha Fairlight pap, hívó, ministráns vagy, mindenképpen. Minden elf írjon, és küldje el a legutóbbi karakterlapját, légszi! Lehetőleg rendez (25 Fl-ig) levelet küldjétek statisztika céljából. Gonoszok, jók, semlegesek is.

Erril (1143)

Grossmann Gergely Pécs-Somogy külterület 6. 7691 Tel: 72-337-311

□ Keresem azt a pécsi Nplovagot, aki március 17-i HKK versenyen kölcsönadott két kockát, és azóta sem találta őket viszont.

Konvektor (3011)

Úr: Még mindig érdekel a KT-ot.

□ Tüfölköl! Ercsi tüfölköket (katonákat is) keresek! Srá-
cok! Marha unalmas ebben a lakományban játék nélkül!
Sürgős, írjatok! **Ymmor-Thal (5738)**

Tóth István, Dunaharaszti Magyar u. 97. 2330

SEGÍTÉS

□ Raia hívók és jó jelleműek egy kis segítség kéne ol-
tárépités + áldozati tárgyak beszerzéséhez. Shadhar
mellett esetleg ellenszolgáltatást is adok.

Ivanho (4872)

SZERELEM, ROMÁNC

□ Ghalla nőműv egged! Ha kopasz vagy, félszemű,
magányos és esetleg sáét bíró, akkor itt az alkalom,
hogy megkeresd életed párját az 5578-on... 'Mindenki'

jelentkezhet fajra és jellemre való tekintet nélkül. A to-
váltó mentális vagy fizikai kapcsolat fenntartás jegyében írta: **Little Negro, a kis néger**

SZÖVEG

□ A Pusztítás Profétái felhívták Leah dicsőséges templomát. A mi kenyerünk nem a diceköl beszéd, hanem a tudatos eszeleés. Kis KT vagyunk, de hatalmas a ve-
zérünk, aki Leah soha el nem múló hidegsége felé-
zérrel bennünk. Grath Morphus, aki nem hódolt be
Vlagyimrának, de nem is tagadta meg. A Halál politika-
sa. Nem vagyunk Apostolok, csak Proféták. Gyere kö-
zénk, tarts velünk! Beléphetés a Vangor mezején
(71,70). Keresd a ahol jelen vagyunk, ahol érzed a Halál hi-
dedét. Keresd a 2117 karaktert!

Ijjabb Boronyák József, 8960 Lenti, Béke u. 24.
Tel: 06-92-353-311

□ Én már beléptem közéjük. Most rajtat a sor. Ghallai
Mikdós (4647), az AGYÁtlán-LEpkavadászok klub tagja.
Itt jelentkezhetis ha semleges vagy: **5578 és 2308**

□ Figyelem! Az Északi Druida Szövetség immár szoká-
sossá vált druida akciókat hirdet ültől és május
kiszál két hetére. A támadó (5-6-os agresszió) és békés
(1-2-es agresszió) tagok eredményeit szokásunkhoz hí-
ven közzéteszük. Övjátok a természetet, hisz benne-
álta életek!

Merlin, a Druida (5530)

□ Hey, kedzők! Nem idegesít benneteket, hogy forduló-
itok nagy részét meneküléssel és gyógyítással kell tölte-
netek? **FOGUNK ÖSSZE!** Sok kicsi sokra megy. Ha
összefogunk, többé nem fog problémát jelenteni a
szörnyűsüthe és más kalandozók! Aki egy pár forduló-
val ezelőtt lépett először Ghalla földjére, kérlek írjon,
hogy megszerzhessem csapatunkat. Ha érdekelnek a
részletek is, írj nekem... 'Eccségen azerő'

Ezüst Gyomorbogár (5433), az Agyzimov

Szmolka Dávid Nyiregyháza Fazekas János tér IV/37.
4400

□ Penészírágok figyelme! Itt Abdomen, a főpénész.
Jeah! Hosszú lelki vívódás után úgy döntöttem, egy új
közös tudattal lepem meg Ghalla népet. Azoknak a vál-
lalkozó szellemű kalandozóknak a jelentkezését vár-
nám, akik valamilyen módon szeretnek borsot törni
mások orra alá. Ha úgy gondold, hogy végre nekem is
egy ilyen jó kis csapatban a helyed, ízejn erre a címre:

Abdomen – 2665

□ Szerebő B. Zoltán, 1165 Budapest, Futóforása u. 26.

□ Szeretnék néhány szóval hozzájárulni én is a GFSZ
működéséhez. Remélem a srákok sikerrel véghezvittek
a tetteket, mert tudjátok hát meg, teljesen egyetérték
velük. Gyűlöfőm Gattint, fennhéjázó lakosával együtt.
Már szerencsére elhagytam eme söpredek várost, ahol
úgy bántak velem, mint egy utolsó kutával. Ahol éhez-
ve botorkáltam és senki meg nem szánt. Ahol minden
sarkon orgyilkosoktól és utonálkótlóit kellett rettegnem.
Emlékszem még jól a polgármester házában az utálko-

zó tekintetekre, amiket rám vetettek, mikor valami
munkáért esdekeltem. A sok példétlen kalandozóra,
akik szóba sem álltak velem. Őh, keddi hogy esodátam
az alváltóktól és az elfek légiés szépségét, de ők amit
megláttak kényesen hódoltak el fitos orrukat. S mindez
miért? Mert árnymanó vagyok, semmi másért. Keserű
szívet hagytam el a várost, de megtaláltam Léala ruhá-
kóvót. Sokáig merengtem a városban történetek, végül
döntöttem. Kiöve szívbőlöm a reményt, szeretet és til-
takozó lelkiismeretemet, élvezgetem a szertartást. Mára
megszoktam az érzést, a keserűséget, no és igen a hal-
matlalt is, már nem kell gyűlölnöm, előlöm bújkálnom.
S okosan teszik, mert gyűlöfőm őket, és ha nem tennék
csúfos véget érneik. Remélem a polgármester lánya
ottjártam óta már kilehelte leget. Remélem Vak Orgoró
koszmáját valami igazhító porig rombolta már. Alig vá-
rom már a napot, hogy egyszer visszatérve porig rom-
boljam az egész várost. Ő Vlagyimir, bíztam benned, hogy
ezt megteszed, de nem tetted meg. Hát majd
előbb-utóbb én fogom. Rettegétek nyomorultak, eljőn
még az én időm. Üzenem mindenkinek, aki Gattinnál
van, kövessétek a GFSZ példáját és ne bántások az
árnymanókat!
S. M. (4186)

□ Szövetségünkbe várjuk Pumpa hívek jelentkezését.
Ha összefogunk meg tudjuk akadályozni, hogy varka-
darok szájjal essenek áldozatú a vérzómias, tróféara
éhez, magukat a helytartói városok védelmezőinek ne-
vező kalandozóknak! Bajársaim! Gyertek hívó szava-
r! Pumpa áldása kísérjen a harcokban a fegyvereitek!
Várom meztelén a kizetelket!

Danubius Friend (1172)

□ Üdvözöllek barátom! Jó hogy találkoztunk, már ré-
gen szerettem volna beszélni veled. Mi az ott a nyakad-
dok? Denevér? Koponya? Vagy csak szeretnéd, hogy az
legyen? Akkor jó helyre fordultál. A család mindemben
támogatja leendő tagait. Micsoda? Hogy már csak egy
döntésgyűlési választól attól, hogy a Mesternek tesző ál-
dozatot mutass be? Miért nem szólt előbb? Gyere kö-
zünk, élvezd minden előnyét az Ördögi körnek addig is,
amíg elég érett nem leszel arra, hogy teljes jogú tagja
legy. Itt jó társaságot találsz, olyan embereket, akiket
ugyanaz a cél hajt, mint Téged. Barátokra leszl, akik
megvédenek léleingségiedtől, és akik segítene Neked.
Persze ők is számítanak Rád. Szóval, ha Qvill környékén
jársl, fordulj hozzánk bizalommal, hogy tagja lehess az
Ördögi Szövetségnek. Ne feledd: a Család megvédi tagja-
it! A kör nevében:
Laporszatapó (4536)

Büdösiészimas Ghrom (5684)

Úi: Azok jelentkezését várjuk, akiknek az aurájá ma
kellőképpen sötét, de még nem érték el az 56. forduló-
jukat, és a későbbiekben az Ördögi körbe szeretnének
lépni.

ÜZLET

□ Gyenge mérget, ragasztót, zöld üveget vásárolnék
Shadhar környékén. **Ivanho (4872)**

□ Kedves emberek s évek szerzetek! Kérlek bennete-
ket szerzetekket nemes fémek, rezt s egyebet. Cse-
rebe kellemes engedményeket tesztek nektek. Jelentke-
zettek! Jelenleg Qvill mellett kelet felé megyek. Ne
felejtétek kereskedjétek! **Kwisatz Haderach (4700)**

□ Mágusok! Itt a nagy lehetőség! A déli Vangor Grónfál
eladnék vagy elcsereálnék 60 db drótször és 30 db pir-
kiet. Gromakbőr vagy páncél érdekelne!

Zeldor Dreyfus (4629)

□ Qvill környékén mandibulakasa eladó. Az áru a
2382-es karakterméll keresendő. Irányár: 40 arany.

Alien Műhebi (2382)

□ Tengerparti körutamról Gattinba térek vissza, és on-
nan májusban továbbindulok. Ha valakinek szüksége
van az alábbi dolgok valamelyikére, üzenjen! Az ár a
bolti ár fele. A tárgyak hebrencs állapocok, borpáncél,
bakurabőr, evperörháj, lapocakcsont. Várom mind-
enkí üzenetét!
Meldoran

